

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADÎYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 74 / Subat 1988 / 3.-DM

Faşist-Sömürgeci Mahkemelerin İdam Kararları Karşısında Savaş Esirleri Haykırdı:

BİJÎ PKK! BİJÎ SEROK APO!

Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığına bağlı askeri mahkemede yeniden görülen PKK Ana Davası karara bağlandı. Yargıtay'da bekleyen ve bozulan bazı davaların yeniden görüldüğü bu davada, sömürgeci mahkemeler direnişe göre ceza biçtiler.

Hiçbir hukuki dayanağı olmayan bu cezalar, savaş esirlerinin işlediği "suç" a göre değil, tamamen direnişlerine bakarak verilmektedir. 146 savaş esirinin yargılandığı davada 20 idam, 13 müebbet cezası verildi, 71'i hakkında ise 3 ile 24 yıl arası değişen hapis cezaları verildi. 22 kişi hakkında ise beraat kararı verildi.

Faşist-sömürgeci mahkeme tarafından ölüm cezasına çarptırılan savaş esirlerinin adları şöyle:

Ali Kılıç, Bedrettin Kavak, Fevzi Yetkin, Cuma Kuyukan, M. İzzet Baykal, Rıza Altun, Mustafa Karasu, M. Şükrü Gülmüş, İrfan Güler,

Abuzer Dehqet, Süleyman Günyeli, Ramazan Ödemiş, Salih Oğaç, Zulfükar Tak, Ali Yaverkaya, Abbas Yokuş, M. Fahri Çiftçus, Yılmaz Uzun, Celal Baymış, Mehmet Emin Keskin.

Savaş esirleri mahkemenin kararını, "Bijî PKK, Bijî Serxwebûn, Bijî Serok APO, Bijî ERNK-ARGK, Bimre mêtînger!" sloganlarıyla karşıladılar. Sonra da mahkeme heyetinin üzerine yürüyen savaş esirlerinin, "Bu göstermelik mahkemelerinizi başınıza yıkacağımız günler yakındır", "Bugün biz idam edilebiliriz ama arkamızda ayağa kalkan yüzbinler ve milyonlar sizden mutlaka hesap soracaktır" tarzındaki haykırışları mahkeme salonlarından işarak Diyarbakır surlarında yankılandı. Savaş esirleri eylemlerini cezaevine kadar yayı boyunca da devam ettirdiler.

Cezaevî haberleri 4. ve 5. sayılarda

Zindan direnişlerinin önderi, Diyarbakır zindanı 35. koğuş direnişçileri

'88 Baharına Daha Güçlü Bir Savaş ile Gırlıyoruz

Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı faşist Türk sömürgecilerinin dayattığı özel savaş uygulamaları boş çıkarken, ARGK gerillalarının güç hazırlıkları ve eylemlileri yoğunlaşarak devam etmektedir.

Faşist sömürgeciler, 1988 kışına, hareketimizi imha etmek amacıyla girdiler. Yaptıkları bütün plan ve düzenledikleri hareketler, bu kış mücadelemizin bahara açılması engelleyemeyecekler. Sömürge va-

liligi, 88 Bahar Atilmasının önünü kesmeye ve kışın şartı iklim koşullarında gerilla birliklerini boğmaya yönelik olarak yeni birlikler devreye sokmanın yanı sıra, birçok yeni modern silah almına da gitti. Bütün bu hazırlıklar, kışta mücadeleyi nefes alamaz duruma getirmişti.

1988'in ilk aylarına girildiğinde sömürgeci basın, özel yönetimin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı geliştirdiği hazırlıkları işlemeye başladı. "Kış ve bahar hazırlıkları" adıyla basına da yansıyan bu gelişmelerde ulusal kurtuluş mücadelemizin imha edileceği yazılıyor ve çok az bir ömür biçiliyordu. Özel yönetimin başı H. Kozakçoğlu, "Eski kıyanın bu kişisiz tamam" biçiminde açıklamalarda bulunarak, hedeflerini ortaya koyuyordu. Bunun için köy korucularının sayısı ve ayılları artırılmakta; silah, giyecek vb. bakımdan donatılmakta; köy öğretmenlerine varana kadar geniş bir kesim silahlılandırılarak mücadele-

Devamı 2. sayfada

ARGK Komutanlarından Hamit DAGTEKİN (Hesan) yoldaş bir gerilla birliğini selamlarken

Kürdistanlı yurtseverlere yönelik saldırılar yoğunca protesto ediliyor PKK GERÇEĞİ EMPERYALİZMİ ÜRKÜTÜYOR

Proletaryanın büyük öğretmenleri Marks ve Engels'in 1848'de kaleme aldıkları Komünist Manifesto şu sözlerle başlar:

"Avrupa'da bir haysalet kökleri yok-komünizm haysaleti. Eski Avrupa'nın bütün devletleri bu haysaleti defetmek için bir kutsal ittifak kurdular. Papa'yı Car, Metternich'le Guizot, Fransız Radikalleriyle Alman polisinin casusları.

Nerededir o muhalefet partisi ki, iktidardaki hasımları tarafından komünistlikle suçlanmış olmasın? Ve, nerededir o muhalefet ki, daha ilerici muhalefet partilerine olsun, gerici hasımlarına olsun, komünizm damgasını gerisin geriye vurmaya kalkmasın?"

Komünist Manifesto'nun yazılışının üzerinden yüzü kırk yıllık bir zaman geçti ve bu sürede bilim ve teknik başta olmak üzere her alanda muazzam gelişmeler ilerlemeler kaydedildi, büyük değişimler yaşandı. Buna karşılık dünya gerillalarının komünizmden duyduğu kor-

ku ve komünizmi gerçek anlamda temsil eden güçlere karşı oluşturların "kutsal ittifaklar" pek fazla değişmedi, hatta daha da arttı.

Bugün herkes tarafından rahatlıkla görülebilen, farkedilebilen bir gerçeklik vardır ki, insana ister istemez Marx ve Engels'in 1848-lerdeki sözlerini anımsatıyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadele-

sının öncü gücü ve çağımızın komünizminin seçkin bir temsilcisi ve kararlı bir savunucusu olan Partimiz PKK'ye karşı son 3-5 yıldır Avrupa'da koparılan irtifaklar, gerçekten de Marx ve Engels'in yüzü kırk yıl öncesi için çizdiği tabloyla çarpıcı bir benzerlik arzlemektedir. PKK adı etrafında koparılan bu irtifak-

Devamı 20. sayfada

Diyarbakır Zindanındaki PKK'lı Savaş Esirlerinin Değerlendirmesi: DEVİRMCİ GÖREV VE TÜRK SOLUNUN TUTUMU

Ülkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında, devrimci-demokrat ve aydın çevrelerle bu kesimlerin yayın organlarının içinde bulundukları olumsuz tutumlarına birkaç sözle değinmek istiyoruz. Türk sol hareketinin değerlendirmesini yapma, bu yazının amacı değildir. Bu yazıda değinmeden önce mücadelemize karşı yaklaşma kısaca parmak basacağız.

Halikamızın tarihi baş kaldırı ve baştan başa katliam esliğinde esa-

ret zincirlerine vurma, köleleştirme ve tarihten silme çabalarıyla tanımlanabilir. Üç bin yıllık ısgal ve sömürge uygulamaları bizi halk olarak tarihten silmedi. Üç bin yıllık katliamlar, baskılar, sömürgeci uygulamaları mirasını son TC devleti devraldı ve bizi tarihten silmek çabalarınırdan en yoğununu günümüzde almaktadır. Ülkemiz yalnız edilmekle yerüstü ve yeraltı zenginlikleri talan edilmekle kalmadı.

Devamı 16. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın değerlendirmesi:

PKK'DE STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİK SORUNU

"... Bizim bütün gücümüzle geliştirmeye çalıştığımız şey, bu kapsamda devrimci görevleri başaracak militanları yaratılmasıdır. Tabii sorun sadece dürlürlükle, sıradan çabalarla ve kişinin birçok konudaki olumlu özellikleriyle değil, yaşamın karşımıza çıkardığı her şey devrimci çıkarılarını esas alıp yaklaşmakla, kapsamlı hareket etmekle ve nerede olursak olalım ya da hangi koşullarda yaşarsak yaşayalım, emredilen görevleri başarılı bir biçimde yerine getirmekle çözümlenabilir. Tarih artık son sürat ilerleyecekse, tarihsel gelişim sürecinde rol alan kişilerin kendi işinin başında yüksek bir görev bilinci ve sorumlulukla, işini kim-senin omuzuna yıkımadan, erteletmeden ve şu ya da bu yetersizliğe sığınmadan yürümeleri zorunludur."

YAZISI ORTA SAYFADA

Sorunlar Yumağı Türk Egemenlik Sistemi Çözülüyor

Faşist Türk burjuva yönetimi neredeyse sorunların altında boğulacak durumda. Rejim 'yeni' ekonomik, askeri ve siyasal yönlere içinine giriyor. Bir yanda hızlanan diplomatik trafik, diğer yanda rejimin bütün ayıplarını ve zayıflıklarını sergileyen gelişmeler oluyor.

Faşist rejimin sorunları yapsal çelişkilerinin kaynaklanıyor. O-layların biçimsel yönü içinde boğulmamak için münferit gibi görülen bu olayların sağlığı ve çok boyutlu değerlendirmesi gereklidir. Çünkü, iktidarı ve muhalefetiyle, destekli emperyalist güçlerle biçim ve parça olarak üzerinde o denli güçlü koruyucuları ki gören de Türk burjuvazisini gerçekten sorunlarını çözümler ve ilerleyen bir güç sanacaktır.

Faşist-sömürgeci rejimin sözcülerinin diploması trafiği ve içyüzü

1987 sonlarına SSKP Genel Sekreteri M. Gorbacov ile ABD Devlet Başkanı R. Reagan tarafından imzalanan INF antlaşması ardından 1988 için beslenen umutların rağmen, çoğu güç, içinde bulundukları çelişkiler nedeniyle—savaş dahil—çeşitli yöntemlerle bu çelişkilerin çözümünü yoğun hazırlıkları içindeyorlar. Bu güçlerin başında kuşkusuz Türk sömürgeciliği gelmektedir. Türk devletinin karşı karşıya bulunduğu sorunlar bilinirler. Bunlar: Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Türkiye halk muhalefeti, bu muhalefetin aktif çözüm bekleyen talepleri ve Kürdistan gerçeğine bağlı olarak İran-İrak (Körfez) savaşları karşındadır durumudur. Bu sorunlar artırtıkça Türk devleti gerek talepleri, gerekse bağlı olduğu emperyalist devletlerin bölgeye yönelik stratejilerinin uygulamaya geçirilmesi doğrultusunda kendini güdümlerinde, bir yerde hazırlıklarını tamamlamak istiyor.

Türk burjuvazisinin yankı uyandıran en ilginç siyasal adım 29 Ocak 1988'de Davos'ta Türk başbakanı Turgut Özal ile Yunanistan başbakanı Andreas Papandreu'nun bir araya gelmesi oldu. Suçlu olan ve güçlü konumda da olmak isteyen Türk tarafa oldu. Tarihsel

Devamı 18. sayfada

'88 BAHARINA DAHA GÜÇLÜ BİR SAVAŞ İLE GİRİYORUZ

Baştarafı 1. sayfa

mize karşı çıkarılmak istenmektedir. Yine silah taşıma serbest bırakılarak birçok işbirlikçi kesim büyütüldürmek isteniyor. Bütün bunlar açık olarak gösteriyor ki, faşist sömürgeciler, '88 kışını bir başarı dönemi olarak kapatmak istiyorlar.

Bu başarıyı göstermeleri mümkün müdür? Türk sömürgecileri bundan önce de mücadeleimize "12 saat", "70 günlük" ömür biçtiler. 1985, '86 ve en son '87 kışında da ulusal kurtuluş savaşımızı bitireceklerini ilan ettiler. Bilindiği gibi sömürgeciler, bu konuda en ufak bir başarı bile kazanamadılar. Her seferinde kıştan bahara güçlü bir atılımla yönelen ulusal kurtuluş savaşımız, 87 bahar, yaz atımları ile daha da kökleşti. 1987 yılı, aynı zamanda Kürdistan'da dağlarında gerillanın tutunabileceği ve yaşayabileceğinin de kanıtı oldu.

Şehit Abdülmalik ÖRMANCI (Ferhati) yoldaş Başkan Abdullah İÇMALAN yoldaş ile birlikte

Bu yaygın savaş temelinde 1988 yılı kışına giren ARGK birlikleri, ocak ve şubat aylarında bahar hazırlıklarını derinleştirerek sürdürmektedirler. Yoğun kar yağışı ile birlikte giderek elverişsizleşen hava koşullarına rağmen, ARGK gerillaları işbirlikçi ajanlara, halkın milis çetelere, özel timlere ve ordu birliklerine karşı yer yer güçlü eylemler gerçekleştirerek, düşmana ağır kayıplar verdirdiler.

1988 yılının ilk iki ayında geliştirilen yoğun hazırlık ve eylemlerden de çok açık bir şekilde görülmektedir ki, ARGK birlikleri bahara güçlü bir yönelimle çıkmaya başacaklardır. Faşist düşmanın oluşturmak istediği cember simidinden parçalanmış ve özel yönelimin başının bu kişisiz tamamı biçimindeki umutları yerle bir edilmiştir. Faşist-sömürgeci düşman son çarpışmalarına girerken, biraz da olsa

umutlarını canlandırmaya çalışıyor. Bütün çabası boşa gitmekte, beklendiği sonuçlara ulaşması mümkün görünmemektedir.

Modern araç ve silahlarla donatılan ordu birlikleri kırsalından dışarı çıkamamakta, kışın gerillayı dağda sıkıştırmak için düzenlemek istediği operasyonlara girişememektedir. Şırnak-Karabucun'da özel Kolordu Komutanı Hulusi Sayın'ın yönettiği operasyon boşa çıkmamakta, sömürgeci ordu kuvvetlerinden onlarca silaha edildi. Bundan sonra gelişen eylemler de çok açık bir şekilde gösterdi ki, sömürgeci düşmanın '88 kışına bağladığı bütün umutları boşnadır. ARGK gerillaları çok az bir kayıpla '88 baharına açılmaktalar. Bu gelişme bile simidinden sömürgecileri büyük bir panik içersine sokmaktadır.

Dağlarda gelişen ve derinleşen silahlı mücadeleye, cezaevlerinde yükselen direnişin eşlik etmesi, PKK öncülüğünün her alanda, sö-

lüşkiler artmaktadır. Bulgaristan gibi ülkelere peşpeşe tavizler vererek, dış politikasını sürdürmeye çalışmaktadır. Bunun yanı sıra, İran'a yönelmekte, bu alana da kendi gerici politikasının yedeğini almaya çalışmaktadır. Bütün bu yönelimleri ise, aleyhine olan dış gelişmeleri lehine çevirmesine yetmemekte, dışta da daha fazla sıkışmaktadır.

Görüldüğü gibi ulusal kurtuluş mücadelemiz her alanda faşist rejimi büyük bir çıkmaz ile karşı karşıya getirmiştir. Rejimin, bu durumunu aşması için önüne koyduğu, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşını bozma cabaları tutmamakta ve oyunları birer birer boşa çıkmaktadır. Burada da güçlenen ve sürekli gelişen ulusal kurtuluş savaşımız olmaktadır.

'88 kışından baharına bu gelişmeler temelinde daha güçlü giriyoruz. Son aylar içerisinde kazandığımız mevziler, küçümsenemez düzeydedir. ARGK gerillaları hazırlıklarını daha da derinleştirirken, aynı zamanda kitleler arasında da

kökleşmesini sürdürmektedir. Mardin alanında ve diğer mntikalarda gerçekleştirilen bir dizi köy toplantısında binlerce Kürt köylüsüne yönelik propaganda yapıldı. Bunun dışında gerçekleştirilen bir dizi eylemde daha kontr-gerilla elemanı ve ihbarcı cezalandırıldı. Bunun yanı sıra, düşman saflarında panik ve kaşılar da arttı. Şırnak-Seslice karakolunda meydana gelen çatışmada, bir er subayını ağır yaraladı.

Bu süre zarfında gerçekleştirilen eylemlerin ayrıntılı haberleri şöyledir:

1- Mardin eyaletinde Ocak ayı sonlarında 3 ayrı çatışma meydana geldi. ARGK birlikleri ila faşist kontr-gerilla birlikleri arasında çıkan çatışmalarda düşman ağır kayıplar verdi. Her bir çatışmada 10-15 arası kontr-gerilla elemanının cezalandırıldığı bildirilmektedir. Düşmanın 40'nin üzerinde özel tim elemanının kayıp olduğu çatışmalarda, bir o kadar da yaralı sayısının olduğu söylenmektedir.

Son dönemlerde alanda yoğun-

laşan operasyonların, bu çatışmalarla birlikte etkisizleştiği görülmektedir. ARGK gerillalarının çatışmalarda kayıp vermemesi, kitleler üzerinde büyük bir etki bırakmaktadır.

2- Nusaybin, Midyat, Gercüş, Ömerli alanlarında onlarca köy toplantısı yapıldı.

3- Ömerli'nin Harmankaya ve Duygulu köylerinde yapılan toplantılarda, köylülere yönelik propaganda yapıldı, köylülere verilen telsizlere el kondu. Düşmanın bu köylerde geliştirmek istediği işbirlikçilik ve milis çetecilik, teşhir edilerek mahkum edildi.

4- Erhu'nun Eskiya köyünde gerçekleştirilen köy toplantısında 5 yurtsever genç ARGK birliği saflarına alındı. Aynı zamanda köylülere yönelik geniş bir propaganda yapıldı.

5- 7 Şubat 1988'de Dicle'ye bağlı Kurudere köyünde, İbrahim Karial adlı hain, köy meydanında, köy halkının da katıldığı bir toplantıda yargılanan ARGK birliği, ölümle cezalandırıldı.

Kozluk'ta 16 Saat Süren Çarpışmada 2 Helikopter Düşürüldü ve 30'dan Fazla Düşman Askeri Öldürüldü

Kozluk Direniş kahramanlarından şehit Reşit yoldaş (sol başta)

Kozluk'un dağlık alanında 16 saat süren çatışma sonucunda 2 düşman helikopter düşürüldü, 30'un üzerinde asker öldü veya yaralandı. Çatışmada 5 ARGK savaşçısı ise şehit düştü. ARGK'nin değerli komutanlarından Hamit DAĞTEKİN (Hasan)'in de arasında bulunduğu birlikten Abdülmalik ÖRMANCI (Ferhati), Sururi, Reşit ve Ahmet TAYÇUR (Murat) yoldaşlar

şehit düştüler.

Yoruden aldığımız bilgilere göre çatışma şöyle gelişti:

10 Şubat günü saat 15.00'de, Kozluk-Baykan arasında bulunan Mefela (Tuzlagözü) bucağı yakınındaki dağlık arazide üslenmiş olan ARGK birliği ile düşman güçleri arasında çatışma başladı. Bir hbar sonucu, birliğin üstündeki alanı öğrenen düşman kuvvetleri,

alanına büyük bir askeri güç yığınca yapılar.

Batman komando alayı birliklerini yanı sıra, Kontr-gerilla timleri, Silvan, Siirt ve Diyarbakır'dan askeri birlikler mntıkaya sevk edildi. Mntıkaya karadan yoğun bir askeri güce, havadan ise helikopterlerle kuşatma altına alan düşman birlikleri ile ARGK birliği arasında şiddetli bir çarpışma başladı.

16 saat kara ve hava gücüne karşı büyük bir eylemlilikle karşı koyan ARGK birliği, düşmanın oluşturdugu cembri birkaç kez yarmasını başarmıştı. Helikopterlere karşı açılan yoğun ateş sonucu 2 tanesi düşürülürken, diğerleri ise etkisiz hale getirilerek uzaklaştırıldı. ARGK birliğinin bulunduğu alana karadan ve havadan yaklaşma gücü gösteremeyen düşman birliği havadan ve karadan uzun menzilli top ve roket atışları ile gerillanın tesirsiz hale getirmeye çalıştığı.

Çatışmanın yoğunlaşması ve artan top ve roket atışları karşısında ARGK'nin değerli 5 savaşçısı: kahramanca bir direniş sağlayarak son mermilerine kadar düşmanla çatışarak, "teslim ol" çağrılarını direnile cevap verip şehitlik mertebesine yükseldiler. Faşist-sömürgeci düşman, ARGK savaşçıları karşısında bir kez daha yenildi. Közük kahramanları birer yıkılmaz abide olarak ulusal kurtuluş savaşımıza güç vermektedirler.

DİRENEN DERSİM HALKI!

Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye bağlı gerilla birliklerinin namurlarından çıkan özgürlük kurşunları ve devrimci intikam eylemlerimiz sömürgeci-faşist Türk yi ve uşaklarını kahrediyor. Partimiz PKK'nın yakın bir zamanda gerçekleştirdiği 3. Kongresi ile Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı yeni bir boyut kazandı. İçerisine girdiğimiz bu savaş dönemi "**bir parça özgür vatan toprağı**" yaratma, yaygın gerilla savaşı temelinde ordusmayı adım adım gerçekleştirmeye dönüştürdü. Aynı zamanda halkımızın ulusal kurtuluşu birliği ile eden ERNK'nin köyde ve şehirde en geniş larzda örgütlenilmesini sürdürüyor.

Halkımız, partimiz PKK önderliğinde böylesi anlamlı ve görkemli savaş dönemine girmiş bulunmaktadır. Kürdistan'da bağımsız ve özgür bir geleceğe ulaşmamız açısından son derece önemli bir aşamayı ifade eden bu döneme, 1987 yılında başlatılan "**özgürlüğe yürüyüş**" hareketi ile girdik. Bu yürüyüşümüz, sömürgeci-faşist Türk devletinin tüm çabalarına, katliam ve yok etme çabalarına rağmen kahrmanca sürmektedir. Yeni özgürlük mevzileri yaratmak uğrunda patayan özgürlük kurşunlarımız ve devrimci intikam eylemlerimiz, her gün düşmandan yeni bir çarpa koparmaktadır. TC gelişen devrimci ulusal kurtuluş savaşımız karşısında bugün, her zamankinden daha çok acızdır. Onun telası, korkusu, zayıflığı bugün tümüyle su yüzüne çıkmış ve halkımız buna şahittir. Düşmana ait olan her şeyi "yıkma, dağıtma, yok etme" temelinde gelişen devrimci eylemlerimiz, düşmanımızı bu duruma sokarken, halkımıza ise büyük bir coşku umut ve güven yaratmıştır. Ülke genelinde başları ile devam eden özgürlüğe yürüyüş hareketimiz, direniş kalelerimizden biri durumunda olan Dersim'de de görkemli ve yaşanmıştır.

Ekim-Kasım 1987 tarihleri arasında düzenlenen "örtüşsel atılım hareketi" sürecinde gerçekleştiren devrimci eylemlerimizle bölgemizdeki savaşa yeni boyut ve biçimler kazandırılmıştır. Özgürlük narası Dersim'in yüceltilerinde ve halkımız yüreğinin derinliklerinde güçlü yankısını bulmuştur. Bu hareket dönemi içerisinde, Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye bağlı bölgesel gerilla kuvvetlerimiz tarafından gerçekleştirilen eylemler şunlardır:

— 27 Kasım 1987 günü Mazgiri ilçe merkezi bir gerilla birliğimiz tarafından basıldı. 2 saat süren kuşatma ve ısgal eylemi süresince, "**PKK 10. yılında orduların halkı**" sloganının yazılı olduğu bir bombalı pankart asılmış, ilerdeki hükümet konağına roket atılmış ve silahlarla taranmış, geniş olarak bildiriler dağıtılmış ve megalofona halka yönelik propaganda-ajitasyon yapılmıştır. Bu ısgal eyleminin uzun sürelebileceği korkusuyla, düşman, kendisini en çok rahat ve güvencede hissettikleri şehir merkezinde bile inine girmiştir. ısgal eyleminden sonra "**Yaşasın PKK-ERNK-ARGK**", "**Yaşasın ulusal önderimiz Abdullah ÖCALAN**", "**Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği**" sloganlarıyla geri çekilen gerilla birliğimiz, muhtemel düşman kuvvetlerinin gelebileceği bir yola mayınlı tuzak döşeyerek üssüne doğru hızla uzaklaşmıştır. Sömürgeci yetkililer ısrarla eylemi gözlemleme istemlerine de, onun büyük yankısı bu ısgal duvarını aşarak, kilitlere yansımış ve etkisi güçlü olmuştur.

— 27 Kasım 1987 günü Dersim merkeze bağlı Pax (Babaocağı) köyünde bulunan geçici karakota bir gerilla birliğimiz tarafından silahlı saldırı düzenlenmiştir. Yaklaşık bir saat süren silahlı çatışmada düşman birliği konumlandığı okuldan dışarı çıkmamış ve çok sayıda kayıp vermiştir. Çatışma boyunca, devrimci kurtuluş güçleri, düşman askerine yönelik megalofona psikolojik saldırı yürütmüştür. Eylemin, Partimizin kuruluş günü olan 27 Kasım'a denk gelmesi ve ayrıca 29 Kasım seçimlerinin hemen öngününde yaşanması onun anlamını ve etkisini daha da güçlendirmiştir. Basına da yansısı gibi, düşman 27 ve 29 Kasım günlerinde Kürdistan'da çok ciddi ölümler almıştır; ve özellikle bu sürede eylem yaptırma çabası içerisine girmiştir. Ama tüm bunlara rağmen bölgenin bir eylemliğin yaşamasını engelleyemediği gibi, onu büyük bir korku ve panik içine sokmuştur. Eylemin hemen ardından düşman birçok köye korunlandırdığı birliklerini geri çekmiş, küçük birliklerini bir araya getirmiş ve özellikle seçim günü saat 17.00'ye kadar devam etmesi gereken oğullama işlemi, gerillanın etkin olduğu kırsal bölgelerde öğle saatlerine kadar devam ettirmiş ve hızla bu alanlardan kaçırmıştır. Düşmanın bu telası durumu halkımıza büyük bir cesaret ve güven vermiştir.

— 10 Kasım 1987 günü Zagê (Sarışas) ilkokulu yaklaşık imha edildi. Ve görev yapan öğretmen için çok rehin tutulduktan sonra serbest bırakıldı. Öğretmenin serbest bırakıldığı konaklama yerine düşmanın mutlak biçimde geleceği hesaplanarak mayınlı tuzak yerleştirildi. İkinci gün geniş bir operasyon başlatılan düşman birliklerinin birinin tuzaga takılması sonucu dört düşman askeri ağır şekilde yaralandı. Daha sonra yaralılarından birinin öldüğü haberi alınmıştır. Bu olay sonrası düşman operasyondaki birliklerini hemen geri çekmiş ve bundan

böyle yürüdüğü her yolda, her açış ve taşın altında bomba atabileceği tedbirliğiyle hareket etmiş ve düşman kuvvetlerinin telası, korkusu daha da artmıştır.

— Bu hareket dönemi içerisinde Örtink (Yoncalı), Pakire (Dalören), Hırşızınar, Gahmut, Reşmeza köylerinde bulunan ilkokullar yakılarak imha edilmiş ve burada görev yapan öğretmenlerin görevlerine son verilmiştir. Hem bu eylemlerin pratik etkisi ve hem de bildirilerle ve sözlü propagandalarla yapılan çağırın sonucu bir öğretmen görevi bırakıp kaçmıştır. Bu durum özellikle savaşımızın etkin olduğu alanlardaki sömürgeci Türk eğitim sisteminin önemli oranda felce uğratmış. Türk eğemlenliği bir de bu noktada ciddi bir sarınsı geçirmiş ve otoritesi tartışılır hale getirilmiştir. Bu devrimci yönelimimiz karşısında düşman, sömürgeci eğitim faaliyetini devam ettirmek için her okula asker yerleştirmekte zorunda kalmış, öğretmenleri görevde tutmak için baskı, tehdit ve benzeri zor yöntemleri yanında yükü paralar verme yoluna başvurmuştur. Bu uygulama hem askeri, siyasi ve hem de ekonomik açıdan düşmanı büyük güçlüklerle karşı karşıya getirmiştir.

— 28 Kasım 1987'de Gevicsuyu nahiyesine bağlı İstran köyünde bulunan orman binası yakılarak imha edilmiş, bazı belgeler ele geçirilmiş ve burada görev yapan orman memurunun 7.65 mm çapındaki tabancası kamulaştırılarak görüne son verilmiştir. Halkı soyup-sömüren bir başka kaynak olan bu kuruma yönelik eylem

killed büyük bir coşku yaratmıştır.

— Dersim şehir merkezinde bulunan ve bir yazlaştıрма yuvası olan Tepebaşı gazinosu bombalanmış ve büyük hasar meydana gelmiştir. Şehir merkezinde ve üstelik polis-asker tarafından korunan bu hedeflere yönelik saldırı düşmanca çok, halkta ise coşku etkisi yaratmıştır.

— Elazığ-Dersim-Erzincan karayolunun Kutuderesi mevkinde, üzerinde "**Her şey bir parça özgür vatan toprağı yaratmak için-ERNK**" sloganı yazılı olan bir bombalı pankart asılmıştır. Son derece ısgal olan bir karayolundaki atılım 14 saat durdurulmuştur ve bu arada pankart asılı kalmıştır.

Bu süre içerisinde düşmanın haberleşme sisteminin tehdit etmek ve aralıklı olarak durdurmak amacıyla birçok telefon direği kesilmiş, telefon hatları ıslenmek kılınmıştır.

— Düşmana çeşitli düzeylerde ılski içerisinde olan devrimci mücadelelere ve halka zarar veren birçok ajan-muhbir caydırma amacıyla sürgün, para cezası, tehdit vb. yöntemlerle cezalandırılmış, birçok bu tutumundan vazgeçirilmiştir. Birçok köyün muhtarlık kurumu feshedilmiş, yeni atamalar önemli oranda etkisi kılınmıştır.

— Çok sayıda köyde bilinclendirme amapı kitle toplantıları yapılmış, bildir, sözlü ajitasyon, kültür geceleri düzenlenmiş yöntemleriyle yeni dönem taktikimiz ve ulusal kurtuluşu görevlerimiz halka kavratılmaya çalışılmıştır. Toplantılara yüksek bir katılım sağlanmış ve halkımız ilgilie izlemiştir.

— Ayrıca doğal zenginliğimizi korumak ve düşmanın avcı kıyafeti ile yürüttüğü keşif-istihbarat, gözlemleme ve takip faaliyetlerini etkisiz kılmak için bazı alanlarda avlama yasağı konulmuştur ve bu uygulama kısa sürede

etkisini göstermiştir.

Hareket dönemi boyunca gerilla birliklerimiz yaralı ve şehit vermemiştir. Düşmanı çıldırtan en önemli hususlardan biri de budur. Yaklaşık iki yıldır tüm saldırılarına rağmen düşman, bu konuda herhangi bir sonuç almış değildir. Öde yandan bu hareket döneminde halkımızın silah, yiyecek, giyecek vb. gibi geniş bir lojistik desteği sağlanmıştır.

Faşist TC'nin ciddi ölümlerine ve hunharca saldırılarına ve yine ansızın bastırın kuş ve kar yağışların ortaya çıkardığı ciddi doğal zorluklara rağmen, harekât başarıyla gerçekleştirilmiş ve önemli sonuçlar alınmıştır. Çok çeşitli düşman hedeflerine yönelik devrimci eylemlerimiz düşman şaşkına çevirmiştir. Ne zaman nerede ve neye saldırılacağına bilmeyen ve her gün yeni bir saldırı ile karşılaşan düşman, tamamen etkisiz duruma düşmüştür. Aldığı en ciddi ölümlerle de devrimci savaşımızı durdurmaya da sınırlandırmaya gücüne ulaşamamıştır. Burada sınırlı da olsa uygulanan gerilla savaş düzeni ve eylem taktiği karşısında Türk devletinin o çok övündüğü ordusunun teknik ve üstün silah gücünün ne kadar yavaş olduğu ve gülcün duruma düştüğü gerçeği açığa çıkmıştır.

"Düşmana ait olan her şeye saldır, dağıt, yok et ve yerine ulusal kurtuluşu olanı koy" ilkesine uygun olarak gelişen devrimci askeri ve siyasi eylemlerimiz karşısında, düşman her şeyi korumak ve savunmak zorunda kalmıştır. Şehir merkezleri ve askeri karakolları yanında her okula, fabrika, işletme, dozer vb. nin başına asker dikmek durumundadır. Burada saldırı ve hareket ınsiyatılı, savasın gerilla birliklerimiz elinde iken, düşman tam bir savunma içine çekilmiştir.

Ekonomik ve mali açıdan düşman büyük zararlar görmüştür. Zaten büyük bir ekonomik-mali bunalım içerisinde olan, uluslararası mali kuruluşlara olan borç tutarı altında boğulan ve kredi bulamaz hale gelen TC, bir de savaşımızın ortaya çıkardığı mali yükün ağırlığı altında ezilmektedir. Bu süre içerisinde de milyarlarca zarara da uğramıştır.

Ordu saldırında büyük bir panik, telaş ve dışişme gelişmiş, görevini yapamadığı gerekçesiyle birçok subay görevinden alınmış, birçok asker vb. görevli ise kurşuna dizilmiştir. Bu gelişmelerin ortaya çıkardığı gerekçeleri gören çok sayıda asker ıfır etmiştir. Ayrıca operasyona çıkan ve her an kurtuluş birliklerinden gelebilecek bir saldırının telası ile hareket eden düşman birliklerinin kendi aralarında çıkan silahlı çatışmalarda çok sayıda asker, subay yarananmış ve ölmüştür.

Düşmanın bilimizde örgütlemeye çalıştığı ajan-muhbir yapıları önemli oranda yok edilmiş ve etkisiz hale getirilmiştir. Bu noktada düşmanın istihbarat kaynakları sınırlanmıştır.

En önemli ve belirgin sonucu ise, düşmanın yıkılmaz ve dayaysızla karşı kılmaz görünen otoritesinin ve gücünün ne kadar kof ve sahte olduğu tüm çıplaklığı açığa çıkmıştır. Halkımız buna bizzat tanık olmuş ve mücadele olan destek ve güvenini daha da artırmıştır.

Özgürlüğe yürüyüşümüz, bundan sonra da halkımızdan alacağı büyük destek ve güvne dayanarak, daha güçlü ve bilimli savaş hareketleriyle devam edecektir.

Yurtsever Köylüler, Gençler, Çilektaş Anaları

Partimiz PKK önderliğinde geliştirilen ulusal bağımsızlık ve özgürlük eylemimiz, adım adım zaların kapısına dayanmaktadır. Özgürlüğe yürüyüş hareketimiz düşmanın tüm engellemelerine rağmen, halkımızın büyük destek ve güvenine dayanarak görkemli ve kahrmanca adimlarla devam ediyor. Bu savaş, sizlere özgür ve mutlu bir gelecek vad ediyor. Bundan dolayı, sonuna kadar davanıza sahip çıkmak, onu desteklemek, katılmak, korumak ve geliştirmek hem hakkımız ve hem de yurtseverlik ve insanlık görevimizdir. O halde gücünüzü Ulusal Kurtuluş Cephesi saldırılarına birleştirin, görev alın, silahların, gençleriniz Türk ordusu safalarına göndermeyin. Size bağımsız ve özgür bir gelecek yaratmak için savaşın ARGK safalarına gönderin. Gençler, onurun, namusun, yiğitliğin ve mertliğin cesareti ve kahrmanlığını mekan: PKK-ERNK-ARGK safaları. Senin yerin burasıdır. Özgür Kürdistan senin düşüncene, sözüne, emeğine, yiğice ve kahrmanca yürüyüşüne ihtiyac duyacaktır. Görev başına, kaybedecek zamanınız yoktur. Çünkü, insanlığa ve özgür milletler topluluğuna ulaşmak zorundayız.

- Ya özgür vatan ya ölüml
- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
- Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve her türlü hain-uşak takımı!

KÜRDİSTAN HALK KURTULUŞ ORDUSU (ARGK)
Dersim Bölge Komutanlığı

Faşist-Sömürgeci Mahkemelerin İdam Kararları Karşısında Savaş Esirleri Haykırdı:

BİJİ PKK! BİJİ SEROK APO!

Diyarbakır Zindanlarında 2000 Savaş Esirinin Başlattığı Açlık Grevi Başarıyla Sonuçlandı

8 Şubat tarihinde 35. ve 36. koğuşlarda başlatılan ve aynı gün bütün cezaevine yayılan ve 2000'e yakın savaş esirinin katıldığı açlık grevi direnişi isteklerin kabul edilmesine sonucunda, bütün cezaevi kitlelerinin katıldığı açlık grevi eylemi, cezaevi direnişinin bir zirvesini oluşturmuştur. Sömürgeciler bu direniş karşısında geri adım atmamakla kalmayıp, büyük bir panik ve korku içerisinde girdiler.

5 Şubat 1988 tarihinde, Diyarbakır 7. Kolordü Askeri Mahkemesinde yeniden görüşülmesine başlanan PKK Ana Davası'nda, 20 savaş esirine indimi, 13'üne müebbet, 7'ine de 3 ile 24 yıl arasında değişen hapis cezalarının verilmesi, direnişin başlaması için bir kıvılcım vazifesi gördü.

PKK'lı savaş esirleri, faşist-sömürgeci rejimin zindanlarda uyguladığı baskı, işkence, katliam politikasını, siyasi savanına haklarını kısıtlama çabalarına protesto etmek, zorla ayırmak istenen tek tip elbise giydirmesini kaldırmak, Kürdçe konuşulmasını serbest bırakılmasını ve daha bazı hakların elde edilmesini için 2000 savaş esiri, PKK'lı önder kadroların öncülüğünde açlık grevi eylemini başlattılar. PKK'lı savaş esirleri, uzun bir dönemdir sömürgecilerin üzerlerine uygulamaya çalıştığı kompoları boşa çıkarmak için açlık grevi eylemi hazırlıklarını yapıyorlardı. Sürekli direnişin zafere götürceğini "**Direnmek Yasaklar**" sloganı ile bayraklaştıran

savaş esirleri bu kompoları boşa çıkarmak için, direnişlerini açlık grevi eylemi ile taçlandırmaya karar verdiler. 5 Şubat tarihinde PKK Ana Davası'nın yeniden karara bağlanması üzerine, kararın mahkemede açıklanmasını sloganlarla karşılayan savaş esirleri, daha sonra cezaevinde eylemlerini açlık grevine dönüştürerek devam ettirdiler.

Diyarbakır zindanlarında 2000 savaş esirinin katıldığı açlık grevi eyleminin duyulmasından ardından yurt içi ve dışından yoğun eylemlerle destek gördü. Sömürgecilerin zindanda uyguladıkları bütün baskı ve yıldırma oyunlarına rağmen, savaş esirleri kararlı bir şekilde eylemlerini sürdürdüler. Direnişin etkisini kırmak için sömürgeci şerhisi su bile vermediler. Bu durumun insanlık dışı bir uygulama olduğunu, İnsan Hakları Derneği Ankara Şube Başkanı Muzafer Erdoğdu da bir açıklama ile kamuoyuna duyurdu.

Diyarbakır zindanı 36. koğuş direnişçileri

Tutuklu Aile ve Yakınları da Açlık Grevinde

Açlık grevinin ikinci gününde cezaevi önünde biriken tutuklu aileleri ve yakınları da 10 Şubat'ta SHP Diyarbakır İl Binası'nda açlık grevi başlattılar. Sayılan 35'i bulan tutuklu aile ve yakınları, savaş esirlerinin istekleri kabul edilene kadar eylemlerini devam ettireceklerini açıkladılar.

Bir kısmı kadın olan eylemciler, insanlık dışı uygulamaya derhal son verilmesini istedikler. Eğer bu tutumdan vazgeçmezse, savaş esirleri ile birlikte kendilerinin de ölüme gideceklerini açıkladılar. Bazı eylemciler ise sömürgeci uygulamaları durdurulmazsa ken-

dilerini yakacaklarını belirttiler.

Açlık grevi eyleminin geniş yankı uyandırması sonucunda, kitlelerden de büyük bir destek gördü. Cezaevi önlerinde giden tutuklu yakınları ve yurtsever kitle, savaş esirlerinin slogan ve haykışlarına dışarıda eşlik ettiler. Savaş esirlerinin "**Biz içeride direniyoruz. Siz de dışarıda destek olun**" biçimindeki çağrılarına uyan aileler ve yurtsever emekçiler şehir merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. 1000'e yakın bir kalabalığın katıldığı yürüyüş, polislin bütün engelleme çabalarına rağmen, şehir merkezine kadar devam etti. Daha sonra

polislin ve jandarmaların saldısı sonucu kalabalık dağılmak zorunda kaldı. Yine, bundan birkaç gün sonra da Diyarbakır Üniversitesinde okuyan 400 kişilik bir öğrenci grubu, SHP İl Binası'nda açlık grevi eylemini sürdüren aileleri ziyaret ederek, dayanışma gösterdiler. Öğrenciler, bir çelenk ve her eylemciye bir kırmızı karanfil bıraktılar.

Her gün yüzlerce kişinin uğradığı açlık grevi alanında, kitleler, zindanlarda direniş sürdüren savaş esirlerine büyük bir destek ve dayanışma örneği sergilediler. Polislin provokasyon yaparak, binayı taşlamasına rağmen, eylemciler direnişlerini kararlı bir şekilde sürdürdüler.

Diyarbakır zindanında direnişin başladığı dönemde, Diyarbakır'da bulunan SHP "Doğu Komisyonu" üyeleri Kars Milletvekili Mahmut Alınak ve Mardin Milletvekili Adnan Ekmen de tutuklu aileleriyle dayanışma amacı ile açlık grevine katıldılar. Partilerinden ve faşist güçlerden gelen baskılara rağmen, milletvekilleri savaş esirlerinin istekleri kabul edilene kadar eyleme katıldılar.

Cezaevi direnişçilerinin isteklerinin kabul edilmesini, aileleri eylemlerini sonuçlandırdılar.

Bu direniş eylemlerine bağlı olarak Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de yurtseverlerin dayanışma eylemleri gerçekleşti. Avrupa ülkelerinin belli başlı kentlerinde, parti, sendika, Ali Örgütü, basın-yayın ve kuruluşların binâlarını işgal eden yurtseverler, direnişçilerin sesini kamuoyuna duyurmaya çalıştılar.

İsteklerin Kabul Edilmesi Sonucu 12. Gününde Eylem Sonuçlandı

4. Tutuklu ve mahkumların aileleriyle yapıldığı görüşmeler, yarım saatte bir saate çıkarılmıştır. Ziyaretler gün boyu sürmüştür.

5. Özel bir beslenme rejimine ihtiyacı olduğu tabip raporuyla saptananların yiyeceklerinin ailelerine sağlanmasına izin verilecektir.

6. Daktilo, saz gibi ihtiyaçları mahkumlar diledikleri takdirde kendileri sağlayabilecekler. Resim yapmak isteyen tutuklu ve hükümlüleri bu olanak sağlanacaktır.

7. Tutuklu ve mahkumların çamaşırlarının ailelerine yikanmasına izin verilecektir.

8. Tutuklu ve mahkumların dışarıyla telefon konuşmalarının sağlanabilmesi için, PTT nezdinde teşebbüsü geçilecektir. Böylece tutuklu ve mahkumlar ankesörlü telefonlara cezaevi dışındaki aileleriyle görüşebileceğine kavuşacaklardır.

9. Mahkum ve tutuklular avukatlarıyla bir masada yüz yüze

görüşme yapabileceklerdir.

10. Cezaevi kantininde daha çok çeşit bulundurulması sağlanacaktır.

11. Tutuklu ve hükümlülerin yanlarında bulundurabilecekleri paraları, 15 gün için 25 bin liradan 100 bin liraya çıkarılmıştır.

12. Cezaevinde kaçabilecek suçluların giderilmesi amacıyla, tutuklu ve hükümlüler arasında seçilecek araçlarla komutanlığı yürütmeye olanak sağlanmıştır.

Açlık grevi süresince şerhisi su verilmeyen savaş esirlerinden 25'i komaya girdi. Sömürgecilerin yoğun işkenceleri altında hastaneyi kaldırılan devrimciler serum verilmedi istendiyse de, tutuklular, bunu reddederek kabul etmediler. Durumları ağırlaşan savaş esirleri, eylemlerini, ancak isteklerinin kabul edilmesine ile sona erdirdiler. Buna rağmen, gördükleri baskıdan dolayı durumları oldukça kötüleşen 7 devrimci ölüme pençelenecekti.

Mehmet Emin YAVUZ Şehit Düştü

Komaya giren 7 devrimciden Mehmet Emin YAVUZ, gördüğü fiziki işkencenin de bir sonucu olarak şehit düştü.

PKK-Hitvan Davası'nda tutuklu bulunan Mehmet Emin YAVUZ, cezaevi direnişlerine hep önde katılmıştır. Bu nedenle faşist cellatların yoğun saldırılarına maruz kaldı. Cezaevindeki uygulamaların diğer direnişçiler gibi o da nasibini aldı.

Açlık grevine katılan savaş esirlerinin uğradıkları ağır işkencelerden dolayı, fiziksel olarak zayıflamış durumdadılar. Bir de buna eylem süresince sömürgecilerin uyguladıkları işkence, şerhisi su vermemesi gibi uygulamalar eklenince, fiziksel olarak dayanma güçleri daha da zayıfladı.

Bunun sonucu olarak eylemin 10'uncu gününde 25 savaş esiri komalı bir duruma geldi. Bu durumda, eylemlerini daha kararı

lı olduklarını açıkladılar.

Şehit M. Emin YAVUZ'un cenazesi ailesi teslim aldı. Polis ve jandarma kuvvetlerinin aldığı bütün

Şehit M. Emin YAVUZ yoldaşın annesi Sultan Yavuz; oğlunun Kürdistan'ın kurtuluşu için şehit düşmesinden gurur duyuyor ve Diyarbakır zindan direnişini böyle tanımlıyor

Diyarbakır zindanı 35. koğuş direnişçilerinden bir grup

bir şekilde sürdüren devrimciler karşısında faşist sömürgeci geri adım attılar. Ve istekleri kabul edildi. 20 Şubat günü eylemi sona erdiren devrimciler, kanla kazandıkları ve en son uğradıkları yoldanışıklara daha bu ölçüde fedaiyetleri hakları sonuna kadar korumada karar-

lı olduklarını açıkladılar. Şehit M. Emin YAVUZ'un cenazesi ailesi teslim aldı. Polis ve jandarma kuvvetlerinin aldığı bütün önelimlere rağmen, Hitvan da cezaevine yüzlerce Kürt yurtsever katıldı. Şehit yoldaşın annesi, cenaze basında yaptığı konuşmada, "**Gururluyum**" diyerek "**Hiç olmazsa şimdi diğer analar oğulları ile serbestçe görüşebilecekleri**" şeklinde açıklamada bulundu.

Direniş Diğer Cezaevlerine de Yayıldı

Diyarbakır cezaevinde direnişin yaygınlaşması ile birlikte, diğer cezaevlerine de sıçradı. Başta Eskişehir, Malatya, Mersin, Sağmalcılar, Bursa, Bartın ve Aydın cezaevleri olmak üzere, daha birçok cezaevinde Diyarbakır zindanındaki açık grevi ile dayanışma ve faşist baskıları protesto etmek amacı ile açık grevleri yaygınlaştı.

Eskişehir Cezaevi

PKK'li savaş esirleri ve Türkiye devrimcilerinin tutuklu bulunduğu

girdiği cezaevinde, tutuklular ile polis ve jandarma arasında çatışma 3 gün sürdü. Çatışma sonucu birçok kişinin yaralandığı ve hastaneye kaldırıldığı bildirilmektedir.

Tutukluların, görüşmek isteyen ailelerinin ve avukatlarının bu yönlü istekleri kabul edilmedi. Görüş yaşayının getirdiği Eskişehir'de, tutuklu yakınları, milletvekilleri, avukatlar ve gazeteciler cezaevine bile yaklaştırmadı. Bunun üzerine daha başka yönlü eylemlere girişen tutuklu yakınları Eskişehir SHP İl Binası'nda 3 günlük açık grevine

Sungurlu'ya yönelttiği bir soru önergesinde Eskişehir cezaevinde yapılan uygulamaları dile getirenler, "insanlık dışı uygulamaların ve onur kırıcı davranışların yeni bir işkence metodu olarak mı denendiğini" sordu.

Mersin Cezaevi

Diyarbakır açık grevinin, bu cezaevinde duyulması ile birlikte PKK'li savaş esirleri, dayanışma eylemine geçtiler. Bütün tutukluların katıldığı açık grevi eylemi, Diyarbakır daki eylemin başarılı bir şekilde sonuçlanması ile birlikte sona erdirildi.

Sağmalcılar Cezaevi

Sağmalcılar cezaevinde bulunan PKK sempatizanı tutuklular, tek tip elbiseyi protesto ve Diyarbakır başta olmak üzere diğer cezaevlerinde yaygınlaşan direnişle dayanışma amacı ile mahkemeye çıkmadılar.

Bunun üzerine, direniş cezaevinde bulunan diğer devrimci tutuklular da katıldı. Direnişin boyutlarının genişlemesi karşısında faşist cezaevi yönetimi, büyük bir paniğe kapıldı.

Aydın Cezaevi

Cezaları kesinleşen bir grup PKK'li savaş esirinin toplandığı E tipi cezaevinde, Diyarbakır ve diğer cezaevleri ile dayanışma için direniş başlatıldı.

PKK'li savaş esirlerinin başlatıldığı direniş, Diyarbakır eyleminin başarılı bir şekilde sona ermesi ile birlikte, bu cezaevinde de eyleme son verildi.

Malatya Cezaevi

17 Şubat günü, Malatya E tipi cezaevinde bulunan PKK'li savaş esirlerinin başlatıldığı süresiz açık grevine 35 devrimci katıldı.

Diyarbakır'daki açık grevi ile birlikte eylemlerin sürdürüleceğini açıklayan savaş esirleri, bu eylemin sona ermesi ile birlikte eylemlerine son verdiler.

Bursa, Bartın, Bayrampaşa, Sinop

Diyarbakır direniş 10'uncu gününü doldurduğunda, eylemler geniş bir alana yayıldı. En son olarak Bursa ve Bartın cezaevlerinde bulunan PKK'li savaş esirleri ve devrimci tutuklular eyleme geçtiler. Ayrıca Bayrampaşa, Sinop cezaevlerinde de direniş gelişti.

Eylemlerin daha da yaygınlaşmasında ve direnişin boyutlanmasında korkan faşist sömürgeci gerici adim atmak zorunda kaldılar.

Direnış Zafere Göttürdü

Diyarbakır zindanlarında yakınlarda direniş meşalesi, bütün cezaevlerini kapsayarak yaygınlaştı. Cezaevi direnişçilerinin kararlılığı, içeren ve dışardan yayınlanan destek ve dayanışma eylemleri; kısaca direnişte kararlı olunması sonucu, Diyarbakır eylemi amacıyla ulaşarak zafere sonuçlandı.

Ülke içinde, başta tutuklu aileleri olmak üzere, milletvekilleri, avukatlar, TAYAD (Tutuklu Aile ve Yakınlarıyla Yardımlaşma Derneği), İnsan Hakları Derneği ve daha birçok insan hakları kuruluşunun yarınca, Avrupa Toplumcu Soruna Ciddiyette Bilgide Holland İşçi Partisi, sorunu AT'nin toplantı gündemine getireceklerini açıkladı. AT kendi içinde sorunu çok yakından tartıştı. Birçok uluslararası kuruluş, yine binlerce insan hakları savunucusu güç Türk hükümetine yoğun baskı ve protestolarla yola çıktı. Dışarda Kürdistanlı emekçiler dayanışma eylemlerini geliştirdiler.

Türk parlamentosunda sorunu önemli bir tartışma konusu oldu. Türk basını, gerici, faşist çevreler, yine baz solcular, "Bu haklar neden Diyarbakır'la lanetlendi" biçiminde sorular sorarak, bu konuyu günlerce tartıştılar. Savunma Bakanı E.

Vuralhan parlamentoda yaptığı konuşmada, "Biz, bu kararı iç ve dış baskılar sonucu aldık" diyerek, direnişin gücünü iftihar etmek zorunda kaldı. Demek ki, bu hak Diyarbakır'a kendirilmiş değildi, bizzat savaş esirlerinin direnişi ve bu direnişin ülke içi ve dışından aldığı destek ve dayanışma sonucu alındı.

Diyarbakır direnişçilerinin elde ettiği bu kazanımlar, diğer cezaevleri için de bir adımı oluşturdu. Ankara barosunda 30 avukat, Diyarbakır'da elde edilen hakların diğer cezaevlerine de yaygınlaştırılmasını istedi. Bundan bir gün önce ise, Adalet Bakanı, tek tip elbisenin bütün cezaevlerinde kaldırıldığını açıkladı.

Bunun dışında cezaevlerinde yeni bir uygulama getirilmek isteniyor. Cezası kesinleşen tutukluların sivil cezaevlerine nakledilmesi kararı, geçtiğimiz günlerde resmi gazetede yayınlanarak, yürürlüğe girdi. Olanüstü Hal Bölge Valiliği kapsamına giren illerde bulunan cezaevlerinde tutukluların taşınımaması, özel yönetimlerine bırakılması. Bu uygulamaya göre, Bölge Valiliği isterse tutukluları sivil cezaevlerine dağıtılabilecek ya da askeri cezaevinde tutulabilecek.

Sakine CANSIZ'a 76 Yıl Hapis Cezası Verildi

esirlerine, mahkemelerde yapıldıkları siyasi savunma ve cezaevlerde katıldıkları direnişler nedeniyle yeni mahkemeler açılmakta, ağır cezalar verilmektedir. Yüzlerce tutuklu sırf bu nedenden dolayı da cezaevlerinde tutulmakta, paspeşe verilen cezalarla bunların dışarı çıkması önlenmeye çalışılmaktadır.

En son, bu nedenden dolayı PKK'li savaş esiri Sakine Cansiz'a verilen ceza, faşist mahkemelerde yaptığı siyasi savunma ve sömürgeci uygulamalara karşı gösterdiği direnişten kaynaklanmaktadır. 14 Şubat tarihli Milliyet gazetesi bu konu ile ilgili haberinde şunları yazdı: "Sakine Cansiz (Polat) hiçbir silahlı eyleme katılmadığı halde, duruşmalarla aldığı sloganlar ve yaptığı Kürtçülük propagandaları yüzünden rekor hapis cezası yedi." Burada da görüldüğü gibi, direniş katilime en ağır cezaları amma için önemli bir gerekçe oluşturmaktadır.

1979 yılından bu yana sömürgeci zindanlarda tutuklu olan Sakine Cansiz, direnişin kararı bir şekilde sürdürmektedir. Üzerinde uygulanan en aşağılık işkence uygulamalarına rağmen, direnişte sonuna kadar kararlı olan Sakine Cansiz, faşist cezaevlerinde uygulanan istediği bütün oyunlara da başa çıkmaktadır.

Eskişehir zindan direnişçileri toplu halde

Eskişehir E tipi cezaevinde, Diyarbakır'daki direnişe paralel olarak direniş başlatıldı. Tek tip elbise giydirmeye zorlanan devrimciler, bunu protesto etmek amacı ile eyleme geçtiler.

Elbiseleri kendilerine verilmesi ve ellerinden alınan tutuklulara, tek tip elbise giydirmeye çalışıldı. Bu elbiseleri yırtan devrimciler, koğuşlarda baskılarla kurarak direnişe geçtiler. Polis ve jandarmaların koğuş içlerine kadar

girdiler. Tutuklu ailelerinin bu eylemi üniversite öğrencileri tarafından da desteklendi.

Eskişehir cezaevinde halen devam eden uygulamalar karşısında, devrimci tutuklular direnişlerini devam ettiriyorlar. Sömürgeci-faşist rejimin insanlık dışı uygulamaları gündeme getirdiği bu cezaevinde baskılar geniş protestolara da yol açmaktadır.

SHP Milletvekili Fuat Atalay, mecliste, Adalet Bakanı M. Oltar

Eskişehir zindan direniş önderlerinden Mahmut Aktaş ve A. Rıza Altun

Başta Diyarbakır zindanı olmak üzere faşist-sömürgeci zindanlara en vahşice işkenceye tabi tutulan tutukluların sekiz yıldır indirilmeyen baskı direnişleri yeni bir düzey ve anlam kazanmaktadır. Faşist Türk sömürgeçliği gibi ömrünü doldurmuş rejimlere yakışan her türlü insanlık dışı baskı, işkence ve katliam uygulamalarına karşı çok çeşitli biçimlerde sürdürülen devrimci direniş, bu ay ortalarında Diyarbakır ve Eskişehir zindanlarında başlatılan açık grevleri ve karşı koyma eylemleriyle yeni bir yükseliş ve yaygınlaşma içine girmiştir, politik yaşamın en yoğun çöküm merkezi haline yeniden gelmiştir. Bu gelişme iç ve dış kamu-

oyunu çok daha fazla etkileyerek faşist-sömürgeci rejimin "demokrasiye geçiş" yalanını iyice açığa çıkarmış ve ona önemli siyasi anlamla sahip olan gerici adımlar attırılmıştır.

Bilinildiği gibi, Diyarbakır zindanının iyice yitirilmesinden sonra, özellikle zindanlarda teslim alınamayan direniş önderlerinin, PKK'li savaş esirlerinin toplanarak imhaya tabi tutulmak amacıyla Eskişehir zindanı özel olarak hazırlanmıştır. Katliam ve imhaya geçecek işkence için her türlü baskı ve işkence aracına sahip bulunan, yol bile gitmeyen bir dağ başında bu iş için özel hazırlanmış olan Eskişehir zindanına 1987 baharında Adana-

da tutulmakta olan PKK'li savaş esirleri aktarıldı. Bunu takiben geçen süre içinde değişik anlamlarda çok sayıda devrimci burada toplandı. Bir yıla yakın sürede, böyle bir imha merkezine aktarılan ve her türlü katliam uygulamasına tabi tutulan savaş esirleri, başından itibaren amacı belli olan bu faşist sömürgeci uygulamaların karşı direnişine girdiler ve cesaretle her türlü bağlarının ve birbirleriyle ilişkilerinin ayrılma kesilmesi, hücrelere elbisesiz bırakılmaları pahasına direniş sürdürdüler. Faşist-sömürgeci uygulamaların hapsine karşı paktılar ve "tek tip" denen zindan elbisesini giymeyi reddettiler. Bu kadar uzun süreye rağmen

amaçlarında sonuca ulaşamayan faşist sömürgecilerin Şubat ayı içinde başvurdıkları komplo ve katliam girişimleriyle ortaya çıkan yaralanma olayları karşısında savaş esirlerinin topyekün direniş eylemleri yükseldi.

Yine bilindiği gibi, Partimizin başlatıldığı ülkeye dönüş ve direniş mücadelesinin geliştirme hareketi karşısında panğe kaçan faşist-sömürgeci düğman, bu yönlemleri tehdit etmek amacıyla 1983 baharında 34 PKK kadrosuna (dam cezası vermişti. Ama daha sonra yükselen devrimci savuştan duyduğu korku sonucunda bu kararını uygulamamıştı. gerici, kararı bzmak ve yeniden mahkemeleri baş-

latmak zorunda kaldı. İşte yeniden seçim yaptığı, sözde "demokrasiye geçtiğini" ilan ettiği, "siyasetini kaldırıldığı", işkenceye karşı olduğu konusunda uluslararası laahutlerde bulunduğu ve sözde idam cezalarını kaldırarak için yeni yasaları hazırlamaya çalıştığı bir ortamda bu eski kararını yeniden gündeme getirdi. Diyarbakır Askeri Mahkemesi "PKK davasıyla" 20 devrimciye idam, 13 devrimciye ise müebbet cezası verdiğini açıkladı. Simdiye kadar PKK kadro ve sempatizanlarına verilen idam, sergisi 167'ye yükseltilen bu olay, gerekçe Partimizin ve halkımızın 1988 yılına daha güçlü ve sonu alıcı bir atılımı girişini tehdit etmek ama-

DIRENMİK VE KAZANMAK

cındayı. Ve bu faşist-sömürgeci amaç, anında ve yeniden savası esirleri tarafından bozguna uğratıldı. Mazlum, Kemal Hayri gibi direniş önderlerini yarıtmış olan Diyarbakır zindan direnişleri, tez-gahlanan bu komplolar karşısında topyekün direnişe geçtiler. Direnişin halk kitlesi ve uluslararası kamu-yu üzerindeki etkisi anında ve çok geniş bir tarzda oldu. Diyarbakır zindanında başlayan direniş derhal diğer faşist-sömürgeci zindan-lara da yayıldı ve geniş kitleleri yürüttü, gösteri, açık grevi ve benzeri biçimlerde eyleme geçirecek uluslararası politikanın ilgi merkezi haline geldi.

Faşist Türk sömürgeçliğine karşı sıkı yoldır sürdürülen direnişin birimleri üzerinde yükselen bu yeni direniş, çok kısa sürede önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Faşist-sömürgeci rejim, yaşanan gelişmeler karşısında aşkına dözerek altelece çareler aramak zorunda kaldı. MIT güdümündeki basın, direniş başlar başlamaz, "Diyarbakır'a dikkat!" başlığı altında yöne-timi uyararak istedi. Çok sayıda cezaevinde direniş başlamışken, neden "Diyarbakır'a dikkat!" edilecek? Elbette bunları Kürtistan'da yaşanan gerçeklerle çok yakından baka-birdi. Ve kısa sürede, yine basının "eylemle ödül" olarak tanım-ladığı istemlerin kabul edildiğinin açıklanması oldu. Rejim'in çok sin-si amaçlarını içinde taşıyor da olsa, bu açıkça faşist-sömürgeci rejimin geri adım atması ve direnişin pratik kazanımının gerçekleşmesi oldu. Devrim için kazanmak; bu son derece önemli bir sonuçtur. Birçok gerçekçi sonuç kanıt ol-makta, faşist Türk sömürgeçliğine karşı yükselen ulusal kurtuluş mü-cadeleminde yeni bir evreye, somut pratik kazanımların gerçekleşmesi evresini göstermektedir. Belki bunun üzerine çokça yazılacak, hatta içinde hiç pay olmayanlara "yeni mezvillerin kazandığından" söz edilecektir. Hatta geçmişteki direniş ve dirençleri "kaybetti"leri meydan savası içinde askerlerin biribir kırdırtılmasını" benzetiler bile, utanmadan daha şimdiden zindanlarda açık grevlerin yayıl-masından bahsetmeye başlamış-lardır. Direnç kazanmanın büyük anlamını bir de bu açıdan yeterince görmek gerekirdi.

Faşist-sömürgeci zindanlarda süren direniş, uzun bir süreç, şanlı bir miras ve büyük zaferleri ifade eden derin bir siyasal anlamla sa-hiptir. Zindan direnişçiliğinin Parti ve halk tarihimizdeki yeri ve büyük anlamı Partimiz tarafından kapsa-malı olarak değerlendirilmiştir. Bu açıdan, yaşanan gelişmelerin anlamını görmek, bu gerçekle bir-az bakıyalar için fazla zor ol-mayacaktır. Ama, simdi yükselen direnişin, gerçekleri daha net ola-rak ortaya çıkarma ve somut ka-zanımlar dönemi başlatma gibi bir özelliği vardır. Bu nedenle, Di-yarbakır'dan başlayıp diğer zindan-lara da yayılan bu direnişin özgül özelliklerini, geçmişte ve günümü-zün görevleriyle bakı içinde taşıdığı anlamı ve çeşitli gerçek için yük-leddiği görevleri başlı yönleriyle ile-rlemek yararlı olacaktır.

Zindan direnişçiliği, 12 Eylül faşizmine karşı koyarak ona en ağır darbeleri vuran, faşist Türk sömür-geçiliğini siyasal yeniliğe mah-kum edecek ulusal kurtuluş mü-cadelesine büyük bir siyasal zafer kazandıran, 12 Eylül öncesi müca-dele ile 15 Ağustos direnişi ara-sında sağlam bir köprü oluşturan ve devrimciliği gerçek denek ta-sında şekillendiren onun ölçüne-rli belirleyen en köklü direnştir. Bu direnişçiliğin şekillendiği 1980-82 dönemi, aynı zamanda onun

büyük gerçekliğinin tam olarak kanıtlandı. Parti ve halk tarihimize rolünü ve görevini başarıyla yerine getirdiği bir dönemdir. Daha sonra kesintisiz olarak süren direniş, hep bu gerçek üzerinde yükselmeye ve bu gerçekten temsili edilmesi, sür-dürülmesi olmuştur.

Bildirdiğimiz ki, 12 Eylül darbe-siyle iktidara butünüyle el koyan faşist tuzak, Türkiye ve Kürdistan'daki halk muhalefetiyle bastırma-yı, devrimci-demokratik örgüt ve güç-leri dağıtıp imha etmeyi, halk kurtu-luş mücadelesine ve devrimciliğe adına ne varsa hepsini butünüyle yok etmeyi esas görev edinmiştir. 12 Eylül faşist-askeri rejiminin bu amaçları karşısında kendisine devrimci ve demokratik dinin gücünü er-ktin bir direniş geliştirilmeleri bir yana, paramparça olmaları kurtulmaları, kendilerini toparla-maları, kendilerini devrimci ola-rak yaşatmaları bile mümkün olma-mış, en erkenden dağıtma, kaçınma, teslimiyet ve faşistçilik alabildi-giye gelmiştir. Bu durumda 12 Eylül rejimi bütün gücünü zindan-larında doldurduğu devrimciler üze-rine yüklenmiş, en kaba baskı, iş-ence ve katliamlar denesi almışa kadar her türlü karşı-devrimci yön-teimi uygulamış, teslimiyete ödül vererek pismancı geliştirmeye çalışmış ve zindanlarda devrimci-liği ve halkın kurtuluş davasını öldürerek amaçlarına böylece ula-şmak istemiştir. İşte zindan direniş-içiliği böyle bir ortamda ve faşist-sömürgeci rejimin bu amaçla-rını kesin yenilgiye uğratma tene-linde ortaya çıkması ve şekillenmiş tir. Proletarya ve halkın büyük ön-derleri Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ'un öncülüğünde yükselen Diyarbakır zindan direnişçiliği ve bunun önderliğinde gelişen zindan direnişleri, böyle kritik bir dönemde düşmanı yenil-giye uğratarak Kürt ve Türk halk-larının devrimci kurtuluş müca-delelerini yenilmezliği ve kesin zaferini belirlemiştir. Bu direniş-çiliğin Parti, halk ve mücadele tarihi-mizde taşıdığı büyük anlamı, dire-niş şehitlerini üzerine yazdığı de-ğerlerdir. Parti Önderliğimiz şöyle ifade etmektedir:

"12 Eylül faşizmine karşı zindan direnişçiliğinde bir Mazlum'un, da-ha sonra Hayri'nin, Kemal'in dire-nişçiliği, gerçekten ölüme yaşam arasında kurulan en sağlam bir köprü, yarı faşizmin dayattığı ölü-mü, direnişçiliğin ulaşmak istediği yaşam arasında sağlam bir köprü olduğuna belirlidir. Ve bu köprü-rü yürürmenin, yani gerekirse faşizme karşı ardarda şehitler ver-menin, başarı kazanmanın yolu olduğuna da söyldük. Köprü'nün, sonuna kadar açılması olduğuna da belirlidir. Yani, faşizmin alabildi-giye kaçınma, ucuşurumu ve yakla-sıransız yerlebir olursunuz diye bizi korkuttuğu yola doğru gider-ken, bize bir köprü gerekiyordu. İşte zindan direnişçiliğinin ve şehit-le-rinin anlamı bu kadar büyüktür ve bu büyüklük tam da siyasi bir de-ğerdur. Bu, aynı zamanda müca-dele büyük bir siyasal destek-tir de. Daha da ötesinde, müca-delemin kazandığı siyasi bir zaferdir. Birkaç kişi düşmanın ordularıyla fiziksel olarak savaşarak onları yenmeyi başarmışlardır."

Zindan direnişçiliği, onun tank-ı-lıkların paspese ancak ızah edebi-lecekleri, daha ızah etmekte epe-yi zorlanacakları bir durumdur. O ka-şullarda verilen bu savaşım belki de insanlık boyunca çok az insana nasip olan bir dayanma gücü ile gerçekten çok az kişinin başarılacağı bir savaşımıdır. Ve bu sa-vasım verilmiş ve başarmıştır. Do-layısıyla, bu şehitlerimiz PKK'lı-laşmış, PKK'yı direnişçi bir güç

haline getirmiş, daha sonraki direnişçilerimizdeki yerleri her türlü değerdendir. İşte bu, gerçektir. Ve burada gerçekten yana-lın, gerçekten ölümcül darbe alan faşizmin kendisini, derken, yine daha sonraki direnişimizin de yükselişinde taniş olduğumuz ya-mara bakarak bunları belirliriken, tamı tamına hakikati söylüyoruz. Buradaki gerçek "Direnmek Yaşam-ak" sloganında ifadesini buluy-yor. Faşizm, her şeyiyle basınsan-ırlı, bunların şahsında bir halkı teslim almak istiyordu. Partiyi ve giderek halkı yenilgiye götürüp, bu-nun yerine yeniden kendiliği kör karan-lık ve haksızlıklarla örtülü gele-neğini kesintisiz devam ettirmeye çalışıyordu. İşte böyle bir anda, faşizmin bu biçimdeki haki-miyetini, o kendine son derece güvenen ve yüzyıllardan beri de hep böyle getirdiği geleceğini zin-danlarda da kendinada zincirleme bir gelişmeye tamamlamak istedi-ği en kritik bir anda da direnişler geliştirdi.

Eğer büyük bir başarıya ulaşıl-mak isteniyorsa, bu durumun par-çalanması gerekiyordu. Zindan di-renişçilerinin anlamı, işte burada ortaya çıkıyor. Bunlar gerektiği an-da TC'nin bu yapısını parçaladılar. Dolayısıyla bu direnişin sadece TC tarihii değildir; TC'nin şahsında en son kertesine kadar yetkinleş-tirilmiş olan bir despotizmin de cana-lıcı bir darbe yemesi ve bunun en temel halkasında kopmasıdır. Tabii ki, zincir en temel halkasında kop-tu mu, onun artık fazla bir iş gö-rmesi, tenele sürekliğin sağlama-sı mümkün değildir.

Eğer zindan direnişçiliğinin ön-cülüğünde daha çok düşünülür-se, bu direnişin geleceğe yararı-tıma işinin büyük bir örgütlülü-ğün olduğu da kavranır. Biz bu ge-lişmeye, siyasal ve siyasi faaliyet başta olmak üzere, her türlü aracı-temsil etmeyi başararak, gö-receğiz ki, bu halkın parçalanması aslında bir yıl aşkın bir despo-tizmin ölümcül darbe almasıdır. Ve bu en büyük savaşlardan birisinin hakları ve özgürlük adına, Partimiz tarafından kazanılması da demek-tir. Tabii yine bu konuda daha önce belirttiğimiz gibi, onların sözcü-leri olan bizler, bu görüşleri ya-nalar ve yaparsak, bu böyledir."

Zindanlarda faşist sömürgeç-liğe karşı verilen mücadele, direniş ve kesin kazanma için direniş esası üzerinde şekillenmiş ve daha başlangıcında bütün kanıtlayan bir gerçeklik olmuştur. Yüzyılların en vahşi despotizmine ve bunun gü-nümüzdeki şekillenmesi olan faşist diktatörlüğe karşı, onu yenilgiye uğratma temeline direnişin müm-kün olduğuna, insanlık erdemleri dışında hiçbir araca sahip olma-maksızın gerçekleştirilen büyük dire-nişler göstermiştir. Bu gerçekçi ve uzun direniş süreci zindan direniş-çiliğinin önderlerinden M.K. "Azmin, İncanın ve İradenin etkimeyeceği hiçbir darbe ve engel yoktur; bil-len, ama yaşamamıza öğrendi-gimiz budur" sözleriyle ifade et-mektedir. Doğrulu ve onurlu ya-samın taşıdığı büyük ve derin sonu-çun en kısa bir tarzda ifade edi-mesi olan bu gerçek, bugün des-potizmin nasisi atıldığını gö-rülür hale gelmesiyle kendisini ter-ar tekrar doğrulamaktadır.

Zindan direnişçilerinde 1980'den beri yürütülen devrimci müca-delenin bütün özelliklerini bulmak mümkündür. Zindan direnişçili-ğinin bu süreçte faşist-sömürgeci rejime karşı yürütülen mücadeleyle pratik yoldu göstericilik yapmak gibi bir özelliği vardır. 1980-82 dö-ne-minde 12 Eylül rejimine karşı mü-cadelemin esasını temsil ederken de önemli ve büyük sonuçlar orta-

ya çıkarmış, faşist Türk sömürgeç-liğinin sirazi yeniliğini açıkça ilan etmiştir. Bu gerçek, hem faşist se-lilerin tiratırlarıyla, hem de halkımızın kurtuluş mücadelesinin sağladığı gelişmelerle kanıtlanmıştır. Bu dö-nemde yükselen zindan direnişleri halkımızın umudunu canlı tuta-rak, kitleleri sürekli mücadeleyle çekerek, yarattığı devrimci ölçü temeline Partimizin örgütlenme-sine ve eylemine yul gösterip bü-yük bir çekim merkezi haline gele-rak daha sonra yükselen direniş mücadelesinin temel harcı ve önemli hızlandırıcı gücü olmuştur. Ulusal kurtuluş mücadelemizin 15 Ağustos devrimci atılım dönemi-ne ulaşmasında, Cephe ve Ordu ku-ruluşuna geçmesinde, gerilla müca-delesinin gelişip yaygınlaşmasında zindan direnişlerinin belirgin ve sürekli bir rolü olmuştur. 15 Ağustos direnişleyle ve gerilla sa-vası birleşen zindan direnişçiliği, her türlü faşistçiliğin altedilecek Türkiye'de devrimci direnişçiliğin hareketlenmeye başlamasında, or-tak mücadele pratik dayanaşmanın gelişmesinde yine temel bir rol o-yunamıştır. Bu konuda 1987 prati-ğince, binlerce savası esirlerini ayı-rarak ve Kürdistan ve Türkiye'nin hemen her alanına yayılan, Türki-y'e de kitlelerin faşizme karşı dire-nişinin ilk kıvılcıklarının ortaya çık-a-ran yaygın zindan direnişlerinin anlamı önemli ve büyük devrim-ci değere sahiptir. 1987 pratiğini, Kürdistan'da yükselen devrimci savaş temeline Kürt ve Türk halk-larının faşist diktatörlüğe karşı ortak mücadelesinin bir deneyi, pratik biçimlerini nüve halinde ortaya çıkması ve zafer kazandı devrimci eylemlerin sınırlı bir pro-vası olarak görmek gerekirdi.

İşte bugün bir anda zindanlın-ge-yişine girilerek, bu direnişin zindan direnişleri böyle güçlü bir temel ve büyük bir miras üzerinde yüksel-mektedir. Zindan direnişçiliği, devrimci gelişmenin her döneminde doğru ve rolünü belirleyecek bunla-rı başarıyla yerine getiren, bu ne-denle kanıtlanmış ve yul gösterici olan bir direnişçiliktir. 1980-83 dö-neminde faşist sömürgeçliğine karşı mücadelelerin temel yükünü o-lumazmış, devrimcileri ve kitleleri direnişin çekin tarihi rolüne şa-hid çıkmış ve 12 Eylül faşizminin bütün oyunlarını bozan, amaçlarını boşa çıkaran ve siyasal yenilgiye uğratan bir direnişle başarı ka-zanıp rolünü eksiksiz oynamıştır. 1984-86 döneminde dışarda geli-en müca-deleyle birleşerek ve ona sürekli güç katarak faşist-sömür-geci rejime karşı silahlı direnişin gelişip sürekli kazanmasında temel rollerden birini yerine getirmiş tir. 1987'den beri gelişen süreç-te işe Cephe ve Ordu kuruluşunun gerçekleştirilmesi, gerillanın yay-gınlaştırılması ve bunların ana ha-lakası olan kitlelerin eyleme çekil-mesi faaliyetinde önemli görevler yerine getirmektedir. Zindanlarda direnişçilerin kitlesel düzeye ulaştırıl-ması ve kitleli eyleme çekme-de ve kamuoyunu etkilemede ve bir rol oynaması bunun açık kanı-tıdır. Kısacası günümüz direnişle-rinin siyasal anlamını PKK 3. Kong-re değerlendirmesinde karara-nımlanmış ve geleceğe açılan bu-nun göre sonuçlar çıkararak yüklediği görevleri yerine getir-mektedir.

Bugün faşist-sömürgeci zindan-larda yaygın olarak gelişen di-renişin içinde bulunduğumuz kuşullarla ve günümüzde yaşanan gelişmelerle yakın baka-bir. Gü-nümüz koşulları ne 1980'ler ne de 1984'terin koşullarıyla aydır; hem faşist-sömürgeci rejimin, hem de ulusal kurtuluş müca-delesinin durumunu açısından önemli

değişiklikler ortaya çıkmıştır. 1988'e girerken bütün bu değişiklik-ler çok daha belirgin olarak görülmektedir. Bugün düşünün çökeşi çok derin bir çıkmaz ve çöküş yaşamaktadır. 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimi kendinde derin bir ekonomik bunalım ve siyasal kır-ık içinde bulunmaktadı. Ekonomik bunalım daha sahtıya, enflasyon, işsizlik, pahalılık ve yoksulluk topluma kasıp kavurmuştur. Rejim kendi sözcüleri, ekonomistleri, iştadamları bile bu ekonomik dü-zenin 1988 yılını kırık çarpmayacağı noktasında birleşmekte, bunu ra-parlarla idare ettirerek ilan etmek-tedir. Gerçekten de bugün Türkiye ekonomik çöküş açısından dünya ülkeleri arasında birinci sıraya o-turmıştır. Faşist-sömürgeci rejim kendii içinde belli bir siyasal ku-rumlaşma yaratmıştır, ancak bu yapı işlemeleme ve gelecek vaad etmemektedir. Evren-Özal gibi yıllardır baskı ve aldatmacayla düzeni idare etmeye çalmış, ancak daha fazla götürmez hale gelmiş tir. Faşist-askeri rejimi kendini maskeleyen, sözde sivilleşme ve demokratikleşme yalanı tutmamış, iş ve işle kamuoyu nezdinde oynala-ran açığı çıkmıştır. İster par-la-mento içinde, isterse dışarıda işler sivil ve askeri faşist killelere de-ğişik sivil ve siyasal gruplar arasında-ki çekiş ve mücadele iyice kızışmıştır. Daha seçimin yeni çıkılması olma-sına rağmen sürekli hükümet tar-tışmaları gündemde eksik olma-mış, seçimlerin de çözümler geti-rmediği açıkça ortaya çıkmıştır. Re-jimin Kürdistan politikası, 1987 ya-ranında yapıya çalıştığı yeni düze-nileme sonuç vermemiş. Bölge Valtlığına oluşturduğu kuruma-ların kendisi için beştiği ömrün de sonuna gelmiştir. Güncelrik politikası, karışıklık ve işlemelek son-jim M. Özal'da da görüldüğü gibi Rejimin gerçekliği olmuştur. Burju-vaizm ve emperyalizm Özal yön-e-timini değiştirmek istemekle, fakat yerine koyacak daha güçlünün bulanamadıkları. Dış politika ala-nında da rejimin durumu bundan farklı değildir. Faşist-sömürgeci re-jim bölge ve dünyada iyice teşhir olmuş, günümüzde bir güç olduğu ortaya çıkmış, bölgede İsrail ve Gü-ne-rbı yönetimlerinsaldığı müttefiki olma özelliği ve ABD'nin Ortado-ğ'ya yönelik bir saldırı ussu olma durumu iyice gelişmiştir. Artık strak-tik konumunu pazarlama ve Or-tadoğu devletlerini korkutma poli-tikaları da para etmez hale gelmiş tir. Rejim ciddi bir dış politik iliki geliştirmekte, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin destek-lenmesini karşılığında verdiği ödünlerle dolu göstermelik geziler düzenlemektedir. Mül' gündemim-deki basının büyük bir gürtülüyle topluma yansıtmaya çalıştığı son gezilerin ve sözde davetlerin du-rumu butünüyle boykoldur.

Bütün bu durumların temeline Türkiye'de kapitalist düzenin bu-rkunu ve çöküşü ile faşist ordunun Kürdistan'da gelişen silahlı direniş karşı-sında başarısızlığı ve yeddi darbeler vardır. Türk ordusunun Kürdistan devrimci savası karşı-sında aldığı yenilgiler, içine düştüğü çaresizliğe ve kırmızı faşist-askeri yönetimin çözümlüğüdür. Kür-distan'ın hızla gelişen devrimci ge-lişimleri daki ulusal kurtuluşcu ge-lişimlerin ileri sürerek 80 öncesi yönetimleri başarısız gösteren ve bir karabasan gibi toplumun üze-rine çöken 12 Eylül rejimini, uyula-dığı her türlü faşist terör ve dema-gogi yaşıtmaya yetmemiş, bu kez Kürdistan'daki gollmelerin gerilla savasına yükselmesi, yani yine Kür-distan ulusal direnişinin gelişimi onu çöküşe götürmüştür. Bu gerçek bugün bütün ge ve dış kamuoyunda

açıkça ifade edilmekte ve rejimin heralandaki tecrüti iyice gelişmiş bulunmaktadı. Çok çeşitli muhalefet odakları bu gelişmelerde dayanarak faşist-sömürgeci rejime karşı mücadele içinde girmek ve bu temelde rejimi iyice sıkıştırmaktadırlar. Kısaca bugün rejimin 1987'lerdeki gibi ordunun kol, fakat aldatıcı kılık temeldeki güç gösterisi, ne de 1984'teki gibi Özal'ın sağ bürokrat-teknokratlar eliyle aldatıcılığı vardır; bunların nasıl bir despotizm ve soygunculuğu olduğu iyice açık çıkmış, bunlar iflas eden rejim Demirel, İnönü, Ecevitler gibi pavarası çıkmış eskileri gündeme getirmekten başka yeni bir şey üretilmemiş, böylece 1988'e bitkin, tükenmiş ve artık sona doğru gelmiş vaziyette girmiştir.

Faşist-sömürgeci rejimin bu durumu karşılık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve anti-faşist muhalefetleri gelişmeler gözle görülür niteliktedir. 15 Ağustos Atılımıyla faşist-sömürgeci rejime karşı devrimci-demokratik cephe açılmış, bu atılım Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ile Türkiye anti-faşist halk hareketinin birliği ve gücünü ortaya koymuştur. Bu temelde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun inşasına girilmiş ve faşist Türk sömürgeciye karşı kesin-türk ve sürekli gelişen bir silahlı direnişeye ulaşılmıştır. PKK'nın yüz binlerce ve milyonlara halk gücünü etkileyip harekete geçirecek yaradığı bir gelişme 1987'ten beri daha yüksek bir atılım düzeyinde bugün bir ilerleme içinde bulunmaktadı. Kısaca bugün devrimci-demokratik hareket ne 1980'lerdeki gibi 12 Eylül darbesinin saldırıları karşısında her bakımdan korunma ve toplanma içinde, ne de 1984'teki gibi eylemlere siyasal gelişme sağlamada durmumundadır; bu dönemlerin yarattığı gelişmeler temelinde bugün yaygın bir gerilla savaş, Cephe ve Ordu kurulumu sürecini yaşamaktadır. Bugün mücadelelerin değişik dönemlerinde doğru yol göstericiliğiyle önderlikleri defalarca kanıtlanmış olan PKK, halkımızın kitlesel mücadele örgütü ERNK ve devrimci silahlı kuvvetleri ARGK vardır. Dört yıldır birer kesinlikle olarak süren ve sürekli gelişen gerilla savaşları Kürdistan'ın bütün stratejik alanlarında kökleşmiştir ve ulusal direnişin mücadelesi geniş halk kitlelerinin kucağına taşınmıştır. Artık Kürdistan'da işgalci Türk ordusu karşısında halkımızın Kurtuluş Ordusu sekillenmiş, sürekli bir gelişme ve büyüme içindeki bu ordu temelinde Kürdistan bir savaş alanı haline gelmiştir. İlk ordu, ilk birlikler de vardır; bugün Kürdistan'daki ilkler, ilkleri içinde faşist ordunun darbelmesi temelinde faşist-sömürgeci düzen yıkılmakta ve bu Halk Kurtuluş Ordusu'nun gelişimi temelinde yeni devrimci birlikler sekillenmektedir. Ve böyle bir iktidar binlerce ve yüzbinlerce halk gücünün aktif casusiyası, Cephe ve Ordu safına süren yoğun katılımı iç içe geçmektedir. Bu, faşist-sömürgeci düzen açısından gerçek anlamda bir yıkım olurken, ulusal kurtuluş hareketi açısından çok önemli bir gelişme düzeyini ifade etmektedir. Ve bu durum, devrimci iktidarın egemenlik kurması, pekişmesi doğrultusunda bir gelişim sürecini, uzun süreyi de ailsa çok önemli bir dönemeç oluşturmaktadır. Bu dönemcin varacağı nokta Halk Kurtuluş Ordusu'nun öslenmeyi pekiştirme, egemenliği kurması, parça parça da olsa devrimci halk iktidarının inşa edilmesi olacaktır.

Kürdistan'da ve özellikle de kırsal alanda yaşanan bu büyük dev-

rimci gelişmenin Kürdistan kentleri ve Türkiye üzerinde etkisi bugün en yoğun noktaya ulaşmıştır. Kentlerdeki büyük kitleli ulusal kurtuluş mücadelesine katılmış, devrimci kitleleşmiş eylemliliği gösterirken bugün bir yönelim içinde bulunmaktadı. Diyarbakır'dan İstanbul'a kadar bunun ilk nüveleri ve esasları da seneler yaşıyorken, halkler bir dev homurtusunu andıran sesi daha yakından duyulmaktadır. Türkiye'de Kürdistan'ın in-karı ve ordunun dokunulmazlığı biçiminde oluşturulan ve bu temelde yaygınlaştırılan tabular bir yer yıkılmıştır. Toplum bu temelde hayalilikli, suskunluğu ve duyarsızlığı aşmakta, daha gerçekçi ve kendini tanıır hale gelmektedir. Şimdiye kadar umut bağladığı çok şeyin sağa olduğunu, yoğun olara kaldırıldığını anlamaktadır. Bu, anti-faşist halk mücadelesinin daha köklü ve gerçekçi gelişmesine ve daha sonuç verici bir yapı kazanmasına yol açmaktadır. Mevcut gelişmeler faşist iktidarı düşürüle karşı çok çeşitli muhalefet odaklarının ortaya çıkmasını, Evren-Özal rejimine karşı muhalefetin yoğunlaşmasını, yaygınlaştıran eyleme kadar çeşitli mücadele biçimlerinin gündelmemesini ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine sempati ve dayanışmanın artmasını doğurmaktadır. Belki nice düzeyde Türkiye'de anti-faşist mücadele bugün zayıflar, ama 12 Eylül sonrasında göre önemli bir gelişme vardır ve nitel düzeyde ise bugün en gelişmiş durumu yaşamaktadır. Çünkü bugün gerçeğin en yakını ve güçlü olanı bu gerçekçi olandır.

Kürdistan'da devrimci mücadeleden yasağıdır bu nitel gelişim, ulusal kurtuluş hareketinin dünya ölçüsünde ve onu etkileyen bir güç haline gelmesine yol açmıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş sorunu bu gün Ortadoğu'nun çözümü için gereken en önemli sorunu olarak kendini dayatmakta ve dünya ölçüsünde de böyle gündelmektedir. Faşist-sömürgeci rejimlerin bölgede ve dünyada teşhir ve tecrilli gelişirken, buna karşılık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin ilişkisi ve ittifakları güçlenmektedir. Ulusal kurtuluş mücadelemiz bugün böyle halkların ve ilerici güçleri, dünyanın devrimci ve ilerici kamuoyu nezdinde saygın bir yere sahiptir. Halkımızın ve mücadelemizin dostları her geçen gün artmaktadır. Yakın geçmişte adı bile duyulmayan bir konumdan, bu kadar kısıla sürece böyle bir düzeyde ulaşmanın anlamı ve önemi son derece açıktır. Bugün dünyanın en gerici güçleri bile bu gelişmeleri hesaba katmakta ve faşist rejimin en büyük tehditlisi ABD emperyalizmi bile "Türkiye'nin Kürdistan'daki baskısından ve Kürtlere yönelik verilmemesinden" söz etmektedir. 1988 yılının ilk aylarında ulusal kurtuluş hareketimizin gözle görülür bir biçimde yasağıdır düzey bulur ve bu durum bugün ve sürekli bir gelişme halinde. İşte günümüzde yükselen zindan direnişleri her alanda yaşanan böyleleri devrimci gelişmelerin en ve bu düzeydeki bir hareketin parçası olarak ortaya çıkmakta ve mücadelenin bu düzeyde tabi olarak onun gelişimine hizmet etmektedir.

Faşist-sömürgeci karşı-devrim ile ulusal kurtuluş hareketimiz arasında süren böyle şiddetli mücadele ortamında kitlelerin durumunda da önemli değişikliklerin olduğundan söz etmek gerekir. Kitlelerin faşist-sömürgeci rejime ve ulusal kurtuluş hareketimize bakışları açısından durum ne 1980'lerde, ne de 1984'te olduğu gibidir. Sekiz yıldır faşist rejim altında kitlelerin yaşadığı baskı,

ışkence, sömürü ve yoksulluk onlara gerçekleri iyice öğretmiştir. Yaşamamaz hale gelen ve yıllardır faşist baskı ve demagoji ortamında yönetim olmaksızın isteyenleri deneyip gören kitlelerin rejimden, bundan da öte düzenden kopuşları bugün olarak ortaya çıkmıştır. 1970'lerin belirsiz, çözümsüz ve karmaşa ortamında, bundan yararlanarak ve büyük bir demagoji ile kitleleri aldatarak iktidara yürüten faşist rejim o dönemde aldığı nispi destekten de artık söz etmek mümkün değildir. Bunu, gerçekte hiçbir zaman öyle çıkarak alamayacak olan seçim sonuçlarında bile görmek mümkündür. 1987 referandum ve erken seçimi bu konuda da kitlelerin durumunu gösterir niteliktedir. 1982'de yüzde doksanı sayan faşist anayasasını o potansiyeli, 1987'de yüzde elliye bile ulaşamamıştır. Çok açık baskıyla ve olağanüstü karar alınmaya rağmen, Evren-Özal kliliğinin seçimlerdeki o oranı sadece %36 olmuştu. Hatta seçimin sonrasının ilk ayı içinde bu oranın %25'e düştüğü herkes tarafından ilmi edilmektedir. Kitlelerin faşist-sömürgeci düzenden bu kopuşuna karşılık ulusal direniş hareketimiz sürekli kitlelerin ilgi ve desteğini kazanmış ve bu durum bugün Cephe ve Orduya bugün bir akış temelinde kitlesel patlama halini almıştır. Yürütülen doğru devrimci mücadele kitlelerdeki umutsuzluğu kırıp sürekli kurtuluş olan inancı geliştirmek, faşist-sömürgeci rejimin vahşetini ve buna karşı kurtuluş yolunu göstermek, kitleleri eğili örgütleyerek daha yoğun bir eylemlilik noktasına getirmiştir. Bugün bu durum önderlik ve yölgöstericiliği bulduğu oranda eylemlilik olarak ortaya çıkmaktadır. Eğer Türkiye'de anti-faşist halk mücadelesine bir zayıflık varsa, bunun esas nedeni kitlelerin eylem için örgütü bir önderlik bulamamasıdır. Faşist rejimin baskı ve sömürsüz altında bunalan ve Kürdistan'daki silahlı direnişten derinden etkilenenlere mücadelede yoğun ilgi duyur hale gelen halk kitlelerinin bugün eylemlilik düzeyi artık basılmaktadır. Bugün zindan direnişleri etrafında yaşanan hareketlenme bunun ilk örnekleridir ve sürekli gelişecek olan da budur.

İşte günümüzde koşullar, 1988 yılı başında faşist-sömürgeci rejimi, kitlelerin ve ulusal kurtuluş mücadelesinin durumu kısaca böyledir. Günümüzde Diyarbakır'dan başlamak üzere bir anda yoğun olarak gelişen zindan direnişleri bu koşullara bağlı ve bu koşulların ürünü olmaktadır. Bundan günümüz zindan direnişlerinin özgü özellikleri ortaya çıkar. Bu direnişler, sağduyu zindan koşullarının ya da kişisel istemlerin değil, zindandaki yaşamın derin çelişkilerinin ve siddetli sınıf ve ulusal mücadeleden bir ürünüdürler ve bu koşulların bir gereği olarak ortaya çıkmaktadırlar. Bu, direnişin geçici ya da sınırlı olmayacağı, sürekli ve kitlesel direnişler olarak devam edeceği demektir. O halde, bu durumu doğru değerlendirmek ve gereklerine göre hareket edebilmek gerekir. Bu direnişler, geçmişteki gibi faşist saldırılarına karşı, devrimci direnişleri her bakımdan koruma ve öncülerini yaratarak kökleştirmek değil, bununla birlikte yükselen halk mücadelesinin ve silahlı ulusal direnişin bir parçası olarak kitlesel eylemi başlatma, geliştirme, kitleleri cepheleşmeye ve ordulaşmaya çekme direnişleridir. Diyarbakır öcüllüğünde yükselen direnişlerin büyük önemi ve anlamı da burada ortaya çıkmaktadır. Ve gerçekten de bu rolü oynamakta, kitleleri etkileye eyleme çekme bu gücünü

onlara göstermektedir. Bu, kitlesel devrimci eylemleri geliştirmede devrimci hareketin büyük gücü ve önemi bir silahlı olmaktadır.

Eğer bugün faşist-sömürgeci rejimin borazanları daha direnişin ilk gününde "Diyarbakır'la dikkat" diye çıkıyorlarsa, bunun nedenini de burada, günümüz koşullarında ve bugünkü direnişin özgül anlamında aramak gerekir. "Yükselen ulusal direnişin ve gerilla savaşının bir parçası olarak gelişen ve kitlelerin derinden etkileyen kitlesel ulusal direnişin ve gerilla savaşının bir parçası olarak gelişen ve kitlelerin derinden etkileyen kitlesel eyleme çekme zindan direnişlerinin gücü, düşmanı büyük bir korku ve telaş için sokmak istiyor. Ve bunun yarattığı panik faşist-sömürgeci rejimin alelacele "eyleme ödü" diye tanımlanan karar ve açıklamalarının ortaya çıktığı görülmektedir. Eğer bunlar da Diyarbakır'dan başlayıp ve düşman Diyarbakır zindanından bu denli korku hale geliyorsa, bu sadece Kürdistan'da yükselen ulusal direnişin gücünün ve rejimi ne kadar etkilediğinin açıkça vurulması olmaktadır.

Günümüz zindan direnişlerini daha şimdiden ortaya çıkarmış olduğu önemli sonuçlar açısından da dikkate değerlendirmek gerekir. Bu sonuçlar, her ne kadar cavaezleri özgüllüde bazı özel istemleri içereyorsa da, esas olanı siyasal içeriyordur; faşist-sömürgeci rejim açığı gerici adını atması ve bir yığın tavizler vermiştir, rejimin bakını açığına ve iş de baskıları, yani mücadelemizin baskısı sonucu böyle yaparken zorunda kaldıkları ilmi etmiştir. Kürdistan'da kabul edilecek altmış yıllık inkarcılık resmen asılmak zorunda kalmıştır. Bütün bunlar büyük siyasal anlam taşıyan çok önemli gelişmelerdir. Sekiz yıldır duyuyun tank altında en büyük vahşetlerden birine karşı gösterilen kahramanca direnişin açığına pratik siyasal kazanım sağlamaktadır. Her ne kadar rejim zindanlardaki direnişle dışardaki direniş birbirinden koparmak, bölmek, zindan direnişinin kitleleri önderlikte büyük çekim gücünden ortadan kaldırmak, silahlı direnişin yalıtılmak gibi amaçlar güdüyor olsa da bunlar sadece mücadelede dikkate alınması gereken hususlar ve sağlanan kazanımın sayısal anlamı asla gölgelemez. Zindan koşullarında sağlanan bu gelişme, dışarda stratejik bir anlamda faşist-sömürgeci rejimin bütün siyasal varlığına yıkılması, yok edilmesi ile değerdendirilebilecek bir siyasal kazanım olmaktadır.

Zindan direnişçiliği, başından beri ne pahasına olursa olsun denemek ve kazanmak özü üzerinde şekillenmiştir. 1981-82 döneminin halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş davasını ölmüşleştirip bu yığın direnişleri de faşist-sömürgeci çiliğe karşı büyük bir siyasal savaş kazanmıştır. Her ne kadar Parti içinde ve dışında çok çeşitli küçük-burjuva çevreler bunu böyle anlamış ya da anlamasama rağmen kendi başlı özellikleri nedeniyle böyle büyük ölçekli hareketleri yerine getirmemiş ve hatta "İntihar ediyorlar" diyerek alçakça düşmanlık yapmış olsalar da, halkımızın çıkarları açısından bu gerçek böyledir. Bu tür çevrelerin bugün zindan direnişlerine aktif tutar olmaları, sağlanan kazanımları sahip çıkması çatışmaları tam bir ikizliktir ve sefil olmaktadır. Bugünün büyük anlama sahip olan kazanımlar, geçmişin ölmüşleşen siyasal zafetleri üzerinde yoksun olmaktadır.

Önümüzdeki dönem açısından sağlanan bu kazanımların önemi

nedir? Çelişkilerin ve mücadelenin en çok yoğunlaştığı ve keskinleştiği alanlar olan zindanlar, mücadele tarihimize her zaman önde yürmüşlerdir. Zindanlarda yaşanan mücadelenin özellikleri, biçimleri ve sonuçları her bakımdan daha sonra benzer bir tarzda dışarda yaşanmıştır. Yani zindanlardaki mücadele öncüdür, mücadeleyi pratiği öğretici derslerdir doğrudur. 1982'nin büyük direniş 15 Ağustos Atılımının başlatıcısı ve esaslarını belirleyici olmuştur. Parti ve mücadeleden açısından o dönemde zindanlarda ortaya çıkanlar 1983'ten itibaren dışarda ortaya çıkmıştır. Sözü zindanlarda alınan sonuçlar devrimci açısından yine öncüdür, yine yeni bir dönem başlangıcıdır. Bu dönem, devrimin pratik kazanımlar sağladığı, devrimci hareketin pratiği egemenliğini kurduğunda, faşist-sömürgeci egemenliği parça parça da olsa pratikte yok edidiği bir dönem olacaktır. Rejimin zindanlarda aldığı darbe, attığı geri adım, verdiği bir yığın taviz dışarda siyasal ve askeri iktidarın başlamasına anlam taşıyacak ve zaten böyle bir ortamın ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. O halde devrimimiz egemenlik dönemi, devrimci iktidarın kuruluşu dönemi girmektedir. Bu dönem, Parti 3. Kongresi tarafından çizilen gelişmelerin yaşanacağı bir dönemdir; büyüyen savaş, yaygınlaşan kitlesel eylemler ve silahlı ayaklanmalar dönemi. Bütün bunlar, devrimci ve yurtsaver güçler için çok açık ve önemli görevler yüklemektedir ve bu dönemi başlatan zindan direnişleri onurlu herkes için görev çağır olmaktadır.

Yükselen ve sürekli gelişecek olan zindan direnişleri, halk kitleleri için eylem çağırıcıdır; ulusal kurtuluş mücadelesine, Cepheye ve Orduya katılmı çağırıcıdır. O halde yurtsaver ve onurlu her devrimci ve çağrıya cevap vermeli, ERNK ve ARGK safına da yerini alarak mücadelede daha aktif kalmalıdır.

Kitleleri derinden etkileyen eyleme çekme, kitlesel eylemler eylem için egemenlik dönemi başlatan zindan direnişleri, devrimci gelişme için ortamı daha da elverişli kılmakta ve devrimcileri bu görevlerin daha başarılı yürütücüleri olmaya çağırılmaktadır. O halde, devrimcileri diyen herkes bu çağrıya cevap vermeli, zindan direnişlerini de tamede dönemin görevlerini başlamak için kitlelere gereken öncüllüğü layıkıyla yapmalıdır. Yine zindan direnişleri, Türkiye'de anti-faşist mücadeleyi yükseltmek ve ulusal kurtuluş hareketinin uluslararası ilişkisi ve ittifaklarını geliştirmek için mevcut zemini daha çok güçle kilmaktadır. Böyle büyük bir mücadeleye dayanarak her alanda yapılacak hiçbir şey yoktur. O halde bu mücadeleden her alanda temsiliyi iyi yapmak ve yüküklü görevleri başarak anlamını vermek gerekir.

Zindanlarda yükselen direniş, ulusal kahramanlar safına halkımızın bir yığın evladını daha katmıştır. PKK'nın değerli savaşçısı Emin YAVUZ, yoldaş, ulusal direnişle şahadetle ulaşarak Mazlum, Kemal, Hayri gibi büyük direniş önderlerinin izinde yürüme bilmiştir. Büyük bir halk insanı olarak halk kahramanları safına katılan bu değerli insan, zindanlarda yükselen direnişin başlatıcısı büyük devrimci gelişmelerde ve zafetlerde yaşayacaktır. Partimiz ve halkımız dönemin gerektirdiği devrimci görevleri başarak ve devrimci gelişmeleri yaratarak bu değerli kahramanın anısının gereklerini yerine getirecektir.

Dışarıda Gelişen Mücadelemize Cezaevinden Bakış

25-30 Ekim tarihinde gerçekleştirilen 3. Kongremiz, bileşimi nitelikli, gündemi kapsamlı ve almış olduğu kararlarla, mücadelemize askerî, siyasi ve diplomatik alanda yeni bir atılım kazandı. Partimiz içte ve dışta karşılaştığı her türlü yığıl, boğuncu ve bir ucu karanlık noktalarla dayanan her türlü reformist ve teslimiyetçi oluşumları; geliştirdiği teorik, pratik ve politik mücadelesiyle bozguna uğrattı.

3. Kongre kararlarımız bekle-

nen, arzulan gelişmelerde aslında. Oldukça zor ve sancılı bir süreç yaşandıysa bile, açtıkları kapı, günümüz, bugün bir daha sökülmemek üzere ülkemiz topraklarına işlendi. Halkımız, gidecek kazanmak inancıyla savaştan bir halk konumu geldi. Güçlerimiz nite ve nicel olarak büyüdü. HRK, ARGK-ye dönüştü. Eylemlerimiz gidecek askerî bir nitelik kazandı. Düşmanın daha büyük güçleri hedeflerini. Bazı bölgelerde düşmanın imha

edilmesi ve kovulması gündeme geldi. Kalıcı siyasi ve askerî üslup gündeme alındı. Mücadelemize daha bir hız kazandırarak; nite bazı bölgelere, ulu açılacak kısımlı gelişmeler ayağlanmalar tartışıldı. Partimiz, uluslararası komünist hareket içinde layık olduğu şanli yerini serfeli korudu ve daha da geliştirdi. Mücadelemiz, dış dost ve ittifak güçleri sorumluluklarına davet etti. Nitekim bu konuda önemli mesale aldığımız inan-

cındayız. Bunun yanında inanılmaz ki, bölge genelinde anti-emperyalist, anti-sömürgeci, anti-siyonist bir dayanışma ve Cephe gücünün yaratılmasında Partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelesinin taşıdığı misyon belirleyici olacaktı.

Partimizin Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketine ilişkin izlediği politika, dayattığı FKBD, iki halkın ortak mücadelesinde önemli rol oynayacaktır. Gerek Kürdistan'da sağlanan gelişmeler, gerekse Partimizin Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketine bakış açısı ve Türkiye sahasında yürüttüğü mücadelesi, Türkiye proletaryasının devrimci görevlerini başına geçmesinde belirleyici olmalıdır etki yapacaktır. Yapmaktadır da...

Partimizin, Kürdistan sahasında önderliği —ve inanıyoruz ki bu konuda epey mesale de katedildi— ulusal kongre çağrısı; hem ulusal kurtuluş mücadelemizin da-

hala da gelişmesini hem de uluslararası alandaki ağırlığını artıracaktır. Kürdistan'da devrimci dinamizmin, tüm birlik ve potansiyel ulusal kurtuluşçu mücadeleye kanallı edilmemesi, ulusal kongrenin büyük rol olacaktır.

Açtıkları ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, taşıdığı ve gerisindeki emperyalizmi derinden sarsmaktadır. Tüm dost ve düşman güçlerin dikatelerini ısrarla üzerine çekmeye devam etmektedir. Mücadelemizin buyutları yükseldikçe dost ve düşman güçlerin Kürdistan politikası daha da netlik kazanmaktadır. Ve herkes, çok iyi bilmektedir ki, emperyalizme karşı en aktif savaş cephesi artık Kürdistan olmuştur. Bu bağlamda mücadelemiz, Türkiye ve Kürdistan genelinde olduğu gibi bölge genelinde de en güncel ve ön sırada yer alan bir sorun olmuştur. Zira iç ve dış politik gelişmelerin belirlemesinde ve güçlerin Ortadoğu politikasını oluşturmada Kürdistan'daki gelişmelerin ağırlığı yadsınmaz

Kısacası vb. operasyonları bir sonuç verebiliriz. Düşman güçleri, gidecek merkezileşme taktiğine yönelmiş, insiyatif yitirmiş, manevra alanı daralınca pasif savunma taktiği uygulamıştır. Önce; bütün bu gelişmeler yanında gerilla savaş bölgelerinin, kurtarılmış bölgelerin görünümü kazanması istenmelidir. İnanıyoruz ki, önümüzdeki dönem niteliği gelişmelerin sağlanacağı, mücadelemizin siyasi, askerî ve diplomatik alanda yeni atak göstereceği tarihsel bir dönem olacaktır. Mücadelemizin dış nefes borularının artması, sosyalizmin görevine yönelmesi ve siyasi, diplomatik alanda beklenen gelişmelerin sağlanması (BM de yer edinme vs.), ulusal kurtuluş mücadelemizin düşman tarafından resmen kabul edilmesine ulu açacaktır. TC, Avrupa emperyalizmi ve sosyal-demokrasinden de güç alarak daha şimdiden özerklik ve otonomi yollarını deneyecektir. Diğer yandan emperyalizmin, devrimci halk savışlarına karşı kullandığı savaş yöntemlerinden ve çağın üstün teknolojilerinden de yararlanarak saldırılarını kitli katliamlarına varıracak, vahşet uygulamaları yeniden zindandaki savaş esirlerine dayatacak, kitli tutukluların gidecek ve deneme mahiyetinde de olsa idamlara yönelen-geçerli olacaktır. Bunlar, savaşın doğal ve kaçınılmaz sonuçlarıdır. Fakat, her şey ile birlikte, önümüzdeki dönem, TC'nin pürüne ve dağılma; halkımız için ise gelişme ve zafer dönemi olacaktır kendisidir. Hiçbir şey TC'yi bu kaçınılmaz sondan kurtarmayacaktır.

Bunlar, bizim öznel düşüncelerimiz değildir. Biz, bütün bu yölediklerimiz Partimizin ülke ve bölge genelinde üstlenmiş olduğu tarihsel misyondan, Ordumuzun düşmana vurduğu kahredici darbelerden, mücadelemizin gerilla eylemleriyle ulu sahna yayılmasından, Cephemizin halkımızın derinlik-

“Özgür ve Mutlu Bir Dünya İçin Parti Saffarında Birleşin”

Diyarbakir zindanı 35. koğuş direnişçilerinden bir grup

Canları,
Bugün "bayram."
Bizler, bayramın sıcaklığından, halkımızın dost sofralarından ve biricik Partimizden uzaklarda edirdik. Sizlerden ise, yıldız kadar uzak. Ama uzaklık korkutuyor bizi. Çünkü gerçekçimize, yüreğimize, bilincimize, kavganıza yakınız. Gerçek anlamda bir uzaklık, bir yalnızlık hiç mi hiç yaşamadık. Yaşamaktaki, ve buna ömür boyu mahkum etmek istediiler de başaramadılar. Ortak gerçekçimiz, varlığımız, kurtuluş tutkumuz, öz-bilincimiz olan Partili cesareti ve kişiliğini buna izin vermedi...

Evet bugün "bayrami."
Ülkemden mutlu olma manzara- ları çizmem ama... Zira, geçmişimiz için içgüç dışlarını halkımızın bednine ağız sayılabilecek işgalciler... Yüz yılların baskı ve sömürsüz süzülmesi istenmiştir işyanıkar yurekleri... Karakollar kurmuşlar baba ocağına... Okullar karakol, ocaklar mezbaha olmuştur. İşkence tezahırları, idam sehpa- ları, çarmlılar, meydan dayakları, soruşturme can tuzakları olmuştur; bebelermiz, canfilederimiz kırılmıştır açtıkları-hastalıkları- yirtsever halkımız uzaklaştıkları-yabancılaştırılmış istenmiştir özdeğerlerini, ülkelerini... Asimilasyon kurmaları, kişiliklişleştirme ve ertirne programlarıyla zehirlerini aktırmıştır genç beyin- lere can damarları uşaklığın, işbirlikçiliğin, hainliğin Ama di- renmişler hakim; yığılteri ve direnci geleneliyle; umdu, sevdisi, kurtuluş yolu olmuştur Partim. tersyüz etmiştir başaşağıya gidisi; çok salıp dayanmıştır, kitleselleştirmiş halkının bağrında, dağlarında, dü- zünde, zindanlarında dayanmıştır, vurulmuş, vurmuştuştur fideleri; ölesiyeyaratus ve korumuştur bir birlik gerçekçisi... Bilincin, insanın, direnişin bağrında dikmiştir teslimiyet ve ihanetin burcunu... Korku- lu rüyası olmuştur kanameleri- rin; bomba ağız patlamıştır düş-

man üstünde, halkım sevda ile sarılmıştır ona... Sicağı, aşkı, kucağı olmuştur canlarımın. Evleri yakılıp-yıkılmıştır. Kom'ları, kozla- rı, obaları sokacak başı, dayacak aşı olmasını diye ateşe verilmiştir; on baş sığırları, yemleri, yemlikleri... Ülkemde yağma, talan, baskı ve işkence, açlık ve sömürü, sür- gün günlük yaşamı, acılı yüreği olmuştur mazlum halkımın... Ma- yınlar döşenmiştir yeri boylarına, cümle iblisler pusu kurmuştur yollarına, yine de terk etmemiş biricik umdu, geleceği evlatlarına yemek taşımıştır geceleri; ulak olup ulaşmıştır canlarına... Yorgunlu- ğunun döşegi, Memo'su, Zinêsi olmuştur bitimsiz sevdiler...

Direnmiştir zindanlarda kar- desleri baskı ve işkenceye... "Di- renmek yaşamaktır!" şairiyle Maz- lumlar doğmuştur. Pir'ler, Hayri- ler çıkış haykırıştırı surlarına işkencecinin, celladın, sömürgeci- faşist mahkememin... İnanç ve bi- ling dolusu savunmalar yapmıştır. Tarihi mal olacak... Zulum tesli- malmıştır canları; canlar ketel- lenmiştir. Partli inançlılar öslemeye yatmış düğün vermedin; teslimiyet ve ihanete set çekmiştir, onurlu erinmez benedenleri. Direniş ge- negini yaymıştır zindanlarda dağlara, halkı ve Partisiyle yası- mıştır izbe-söğüm ve karanlık hü- relere gömülen parlızan... Yalnızlık yalnızlık nedir bilmemiştir. Nice vahşet dönemleri, baskılar, işken- celer, tecritler, yasaklar, kısıtlama- lar yaşamışsa da kurumsalmasına izin vermemiştir teslimiyetin. Sin- dirmmiştir Şahin'leri, Merkit'leri, Hidayet'leri, dilaştırmış özünden... Direnişler, yanı düğün oruçları, açlık eylemleri, fiziki direnişler, protesto eylemleri, kararlı ve güç sloganla- rıyla karşılamıştır dayatılanları... Direniştir insan onurunu kıran terletipere. Okumamıştır marşlarını, yapmamıştır eğitimlerini; okuma- mıştır, onur kırıcı aşaklıklar duaları- nı... Yer yer zor ile kırılmışsa da direnci, tez elden toparlayıp atmış-

tır yaşamından. Onurlu ve Partili yasıma kararlıdır. Halkiyle, halkı- nın kurtuluş davasını yaratmaya kararlı... kararlıdır onurlu bir ya- şam için ölümüne yatmaya...

Evet canlarım...

Bildiğiniz gibi tek tip yemeye- rek Diyarbakir'a geldik. Orada da gymedik. Biz Elazığ'daki Partililer olarak hiç gymediyimizi biliyo- runuz. Tüm kiş boyu soğuklarda çiplek kalıp, cezalar alıp işkence görmeye rağmen. Elazığ'dan Partli onuru ve direniş geleneliği koruyarak ayırdık. TC'nin Güney parçasına her saldılarını her defasında en sert biçimde dilekçe- lerle protesto ettik; hakkımızda açılan davalar sürüyor. Mahkeme- lerde Partiyi, açkça savunduk. Siyasi savunmalar yaptık. Zalimin zulmüne daima bir yek ve kitle olarak direndik. Diyarbakir'da yığılteri- mizlekenetlendik. Oyylarına vahşet koşullarında yaşamayı ve yaşı- mayı beceren direngen canlarla...

Çıkarttı tek-tipleri Diyarbakir, attı suratına işkenceci faşist idarenin, "Bundan böyle ösdek de gymeyiz- gidiyemezsiniz" diyerek. Diyarba- kir'da işkenceye alınıp öldürülen bir arkadaş için iki günlük protesto grevine gittik ve TBMM'ni idareye protesto dilekçeleri verdik. Yerden yere vurduk dilekçelerimizde idare- yeli, işkenceyi, faşizmi ve ülke- mizdeki baskı ve sömürü vahşeti- ni...

Partimizin ülkemizde yürüttüğü kararlı kurtuluş mücadelesi zin- danları aydınlatmış, cesareti ve ka- rarlılığımızın simgesi olmuştur. Da- yanma ve Partiyi zindanlarda da yaşamak karardındayız. İdam sehpa- ları, elektro-soklar, eli kanlı cellat- lar can almaya yemimli olsalar bile —ki öyledirler— bu bizleri Partili direnç ve umudunu kıra- mayacaktır.

Bir aydır buradayım. Burada da Partili hastalara bakıyorum. Duru- nu bir dilekçe ile protesto edip bir gün yemek almamak, Tecrit uyu- lmalarna karşı çıktığımız gibi, sağ- lık anlayış ve uygulamalarının ilkel ve insani olmayan özünü de güç tepki gösterdik. Siz mektup yaz- mıştım. Sakıncalı bulup ihtarbarata vermişler. Aslında pek bir şey yok. Yildırımın, psikolojisi baş- kının sürekli bir biçimi...

Canlar, durmak ve düşünmek zamanı değildir. Partiyi ve onun kurtuluş mücadelesine katılın, aktif destek verin. İlerici, devrimci, de- mokrat olmanın gereği budur!...

Özgür ve mutlu bir dünya için

Parti saffarında birleşin!

Kendi köçünüz aileniz, küçük arzularınız, istek ve arayışlarınız için değil büyük aileniz, büyük umutlarınız ve halkımızın özgür ve mutlu geleceği için düşünün, ısrat ve yavaşlayın. Halk için Parti saffa- rınel

Tümünüzü hasretle kucaklar, başanları dileriz.

Faşist TC, ulusal kurtuluş muca- delesini karışısında tam bir kımkaz cıne sürüklenmiştir. Özet imha savası stratejisinin bir halkası olan "köy koluğu", "özel tim", "tam- pon bölge" vs. gibi birçok yönelim- leri faşyokula sonuçlanmıştır. Si- kyönetimle sonuç alamamıştır. Ordu təciz edilmiş, firar olayları yoğunluk kazanmış ve ordunun içine düştüğü çelişki, panik, üst düzeyde değişikliklerin gündeme gelmesine ulu açmıştır. Son olarak uygulanan "Bölge Valiliği", düşma- na indirilen ciddi bir siyasi darbe, mücadelemiz açısından ise siyasi bir kazanım olmuştur. Bunun ya- rınında ne GAP projesi adanması- ne, kemalist eğitim, ne de halkımıza karşı uygulanan—hem de peşpeşe uygulanan—"Huzur, Güneş, Balyoz,

rine inerek kök salmasından, mu- cadelemizin bölge ve hatta dünya güçleri dengesi içinde etkile- melerinden ve Partimizin diplomatik başarıları, gerçekleştirdiği güçlü ve sürrekli ataklardan çıkarılabilir.

Dışarıda gelişen şanlı muca- delesinin, zindanlarda coşkuya, onurla karşılanması doğal bir olay. Mücadelemizin buyutlarının her geçen gün daha da artması; haklı olarak bir savaş esirlerinin de sorumlulukları on kat daha artırmaktadır. Cezaevi mücadelesinin genel mücadelemizin kop- maz bir parçası olduğu ve hatta bazen çok önemli bir misyon taşı- dığını yazmaya gerek var mı? Her ne olursa olsun, kendisini müca- dele çarkının kopmaz bir dişile

Devamı 22. sayfa

Xorto

ORDU KURULUŞU GÜÇLENDİREREK EYÜP YOLDAŞINI ANISINI YAŞATACAGIZ

Savaşçı bir gücün yürüttüğü savaş içerisinde en değerli elemanlarını şehit vereceği kesin ve aşikardır. Bu gerçekliği tersini düşünmek ise, saçmadır. Tüm dünya halklarının devrim tarihlerinde baktığımızda sözkonusu gerçekliği göremek mümkün değildir. Nitekim PKK tarihine baktığımızda, bu tarih çok kısa olmasına rağmen, şehadet olaylarını yüzlerce örneklerini görmekteyiz. Demek ki, bunlar bir tesadüf, şansızlık ve eksikliklerden kaynaklanan olaylar değil, tümden sağışı bedeldir. Onun için de savasta verdiğimiz kayıplar ne denli büyük olursa olsun, bunları, düşmanın güçlüğüne ve başarısına da bağlamamak gerekir.

Parti tarihimize baktığımızda gelişen şehadet olaylarında yüzlerce şehit verdiğimiz en açık biçimiyse görmekteyiz. Ancak gelişen bu şehadet olayları hangi mücadele sürecine ve sancılı dönemlere tekabül ederse etsinler bunlar, mücadelemizi geliştiren, ona güç ve kan veren olgular olmuştur. Onun için her şehadet olayının ardından, ne düşman zafar sarhoşluğuna kapılmış ve ne de dostlarımız üzülmelidirler. Çünkü PKK olayında en belirgin olan, şehitlerin anısına bağışlardır. Onların emirlerine itaattır. Onların yüreklerini yolda inatla yürütmektir. Onlara kıyan düşmanın üzerine, daha da bilensem bir kinle yürümektir. Her an ve her saat onları yaşamak ve yaşatmaktır. Açık ki, durum tümünden böyle oluncaya kadar şehitlerin anısı bir silah olup düşmana karşı kullanılmaktadır.

PKK'nin her şehidi bu silahlardan birisidir. Her birisi belli bir mücadele sürecine ve sorunlarımızın çözümüne damgalanmıştır. O halde, 15 Ekim 1987 tarihinde Bîşêres jandarması karakoluna yapılan bir saldırıda şehitlik mertebesine ulaşan Eyüp (Fazıl) yoldaşın, mücadelemizde öyzüldü ve bundan böyle de oynayacağı rolü belirtmeye varacağı bir görevimiz olarak kabul etmeliyiz. Anısına hazırladığımız bu kısa yazıda O'nun en çok özütümüne uğruna kısa safettigini sorunlarımızı pratik çözümleri getirmeliyiz. Tabii ki, bu hususlara geçmeden önce Eyüp yoldaşın kişiliğini kısaca da olsa tanımak gerekir.

Orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açan Eyüp yoldaş, Cizre'nin Sax köyünde ikamet ediyordu. 1980'de bir grup devrimciye görüşme şansına kavuşan bu yoldaşımız, hemen onların soylu düşüncelerini kabullenen ve bu düşüncelerin başmizicisi taçlandırılması için aniden kararını verip fillen gruba katılır. Grupa biriktirile harekete ettiği günlerde, etkin bir çayba öyletisi olan bir sanitiyeri basarak mücadeleye başlar. Yani O'nun mücadelesi eylemler, düşmanla saldırmaya başlar. Tabii ki bu parlat başlangıcı, O'nun daha sonraki mücadelesinin zemini olur. Geçen 7 yıllık devrimci mücadelesi boyunca otlaçla eylemler en aktif bir biçimde yer alır. Nitekim Bîşêres karakol baskınında hücum grubunun sorumlusu olarak eylemler katılan bu militan, başlangıcından sonuna kadar parlat olan eylemlerli yönüdü hiçbir zaman ikelemediği gibi, parlat bir biçimde de taçlandırılır. Tabii ki bu, sadece O'nun bir yönüdür. Etkimlilik belitimi ki, güçlü bir ağırlık olanağında kavuşmasını bu yoldaşımızın, daha birçok belirgin yanları örnek alınan yanlarıdır.

Her şeyden önce Eyüp yoldaş,

düşmana karşı aman tanımayan, her koşul altında halkına ve yoldaşlarına sahip çıkan, onları koruyan, onlara karşı sevgi ve saygıyla dolup taşan sade, dürüst bir yoldaş. Yine O, örgütün kurallarını her zaman uygulamaktan yana olan disiplinli, kararlı ve atılan bir yoldaş. Her seferinde daha büyük işler yapmak, görevlere yerine getirmek isteyen, yorgunluk bilmeden her çalışıp dinlen, yarattığı değerlere sahip kımasını beceren yoldaşımızdır.

O'nun formülleştirildiği bu militan kişiliği, doğal olarak en belirgin bir biçimde pratiklere de yansıyor. Denilebilir ki, her eylemlerde başarılı çıkan, çıktığı görevleri sonuç alıcı bir tarzda yerine getiren, mücadeleden tüm sorunlarında kendisini sorumlu gören, bu nedenle sorunlarını üzerinde en çok düşünen, bağlı bulunduğu yönetime mücadelemizin geliştirilmesi hususları üzerine en çok önerilerde bulunan, fazlasıyla hakettiği için yoldaşlarının ve halkının saygı ve sevgisini toplayan, yoldaşları için adeta güven ve cesaret kaynağı olan bir pratik şahıydı. O'nun pratikliğine kişisel düşümlerini, kişisel istek ve önerilerini, güçlükler, tembellik, duyarsızlık, güvensizlik olaylarının hiç bulunmadığı belirtmek gerçeği dile getirmekten başka bir şey değildir. Hepimizin olduğu gibi açık ki, O'nun da yer yer içerisinde girdiği eksiklikler olmuştur. Bu, çok doğal karsılanan bir durumdur. Ne var ki, hiçbir zaman O'nun bazi yetersizlikleri, O'nun çoklulu mücadelesinde engel olmamıştır. Bu nedenle diyebiliriz ki, Eyüp yoldaş, terdimci devrimci geçmişe sahiptir. Bazılarının mücadele tarihinde görüldüğü gibi, O'nunkinde herhangi bir leke yoktur. Onun için de kendimize temel alacağımız bu tarih, mücadelemizin gelişiminde başka bir kaynak rolü oynayacaktır. Onun için de tekrar bir söz daha vermek doğru olmayacaktır. Çünkü, tüm şehitlerimiz, onların yaşatılacağına dair söz veriliştir. Ve bugüne dek verilen bu sözler en zor koşullarda dahi bağlı kalinan gerçekler olmuştur.

Eyüp yoldaş da şehitler zincirinin yeni bir halkası olduğuna göre, O'nun da anısına bağlı kalinacak ve kesiklikte tüm gerekleri yerine getirecektir. O yoldaşımız, düşmana karşı amansız mıydı? Bundan böyle O'nun bu soylu tavırını geriye kalan biz yoldaşların, mücadelemizin her alanına yansıtacağız. Eyüp yoldaş, kurallı ve disiplinli çalıskılarla mı yanaydı? Biz, kuralsızlıkları bir an bile olsun müsaade etmeyecek ve kurallı çalıskıya, kendimizden başlayarak, bu yoldaşımızın bu arzusunu giderek tüm yapımına eğerim hale getireceğiz. Değerli yoldaşımız, Askerlik bir sorunuydu mu? O'nun yoldaşlarımızın bu sorununu yoldaşımızda kararlı mıydı? Biz, tüm gücümüzü birleştirerek kanunu mutlaka ve mutlaka ortalatcağımız. Bunda, O'nun da onayladığı biçimde ortaya çıkacak her türlü engeli yıkarak ortaladık kaldıracağız. O'nun devrimci yöntemleri, görevlerin üzerine giderken bizim de temel yöntemlerimiz olacaktır. Dolayısıyla en çok karsısında tavır aldığımız yöntemlere yaşam hakkı dahi tanımayacağız.

Açık ki, bu yoldaşımızın anısını yaşatmak, mücadele sorunlarımızın çözümünden geçer. Yoksa şehitlerin ardından birkaç söz söylemek, bir-iki satır yazı yazmak, onların yaşatılması için gerekli olsa da yeterli değildir. İki sadece bu düzyetle tutmak, anılara yapılabilecek en büyük saygısızlıktır.

**Biz burada
direnç diyarında,
Orda aramızda,
Umud olduk ekildik:**

**Toprakta irtina,
doğada hayatiz.**

**Ne umut bir kavga
Ne günde güneş.
Özgür ülke,
mutlu hayat için**

**bedel olduk bedel.
Güneşte rengimiz,
toprakta sevdamız
ve doğda**

**havamız var bizim.
Dalga dalga esen yel,
her bir yana götürür.**

**Çayımız hayat olur.
Hayat kızıl açar
topradığımız.**

**toprak buram buram kokar.
Yarasalar kaçır sevede.
Aman dımıldık kalır hayat.**

**Yer altı nemli,
rutubetli duvarlar.
Viz gelip karasik,
kavga yağar**

**Sütlümleri bızım.
Bir kitap okur,
bir silah turlu elinde.**

**Kalem oynatır,
ak kağıda düşer duyularını.
Ve uyanır gündüz gibi.**

**Vücudumuz burada
hayat yaşatır yürüyünde.
Gübre olur etimiz,
gül olur kemiklerde,**

**akı kandan rengini
açır özgür ögür.
Ruhumuz kavga,
dağlarda**

ve layandadır sizinle...

Onun için de, burada, bu yoldaşımızın arkasından bu kısa yazıyı kaleme alırken açık ki, pratikte yetkince uygulamak üzere mücadelesinin arkasında bazı pratik yanlarını, düşüncede görmek ve aydınlatarak çözmek en doğrusu olacaktır. Dolayısıyla burada günümüz koşullarında en çok kendisini hissettiren ve adeta temel bir sorunumuz duruma gelen—Eyüp yoldaşın da en çok ilgilendiği—Askerlik Yasası'nın uygulanmasını uygulama sorunudur. Bu sorun kısmen de olsa açıklık getirmek, hem yasanın uygulanmasını kolaylaştırmak ve hem de şehitlerin anısına bağliğin bir gereği yerine getirilmesini olacaktır.

Evet, Partimizin 11. Kongresinde karar altına alınan Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşu, bugünkü pratik faaliyetlerimizin temelini oluşturmaktadır. Onun için de bugün tüm cabalar "**Her şey Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşu için**" şiarı altında yapılmaktadır. Açık ki, Ordu kuruluşunu pratikte gerçekleştirmeye çalışırken, geçmişte bizim en büyük dayanaklarımızdır. Yani, bir anlamıyla bu değerleri taşıyarak, örgütleme bu temel üzerinde Ordu kurma cabaları sözkonusudur. Yoksa, bugün oluşturulmaya çalışılan Ordu, hiçbir hazzla dayandırılmadan gerçekleştirilmeyebilir. Böyle bir şey, ne ülkemiz koşullarında ve ne de dünyanın başka bir yerinde görülmüştür. Hele hele her şeyin tarumar edildiği Kürdistan'da, küçük bir adım daha atmak büyük bir hazzı gerektirir. İşte, Ordu kuruluşunda temel alınacak hazzlırlık da geçmiş mücadelemizin yarattığı değerlerdir. Ayrıca Parti Kongresi, ülkemizin ve halkımızın somut şartlarını ve içinde bulunduğumuz koşulları da dikkate

alarak Ordu kuruluşunu sağlamaları için, bir Askerlik Yasası çıkardı. Yani bu yasa, Ordu kuruluşunda başvuru olan önemli bir silah olarak militanların eline verdi. Bu silahlı işi kullanarak Ordu kurdu dedi.

Ancak daha sonra pratikte de görüldüğü gibi, yasanın uygulanmasında çeşitli nedenlerden kaynaklanan yanlış tutum ve davranışları içerisinde girildi. Pratikte ortaya çıkan yanlış anlayış ve tutumların arındırılması nedeniyle kısaca da olsa belirtmek gerekir.

Bir kere kişiler faaliyetlerinden Ordu Ordu kuruluşunu ve Askerlik Yasası'nı hafif ele aldılar. Bunun için de, hiçbir zaman Orduyu nasıl kuracağız, hangi yol ve yöntemleri izleyeceğiz, bu sorunun çözümünde hangi süreçleri yaşayacağız, Askerlik Yasası'nın uygulanma şeklini nedir, yasa nerede ve nasıl tutturulacak, düşmanın bu yasa karşısında tavır ne olacak, halkın tepki veya onayı nasıl biçimlenecek vb. bu hususlar üzerinde kalar yordurmadan, somut ve gerçekçi tartışmalar geliştirmeden, genel bazı sloganlar atılarak "su köyden bu kadar genç çıkıyor on gün içinde Ordu kuracağız" biçimindeki hafif tutuma soruna yaklaşıldı. Parti Önderliğimizin adeta talimatına "**Ordu kuruluşu zor bir olay**" belirmesi olmasına rağmen, böyle soruna yaklaşıldı. Yani yüzyücelik burada da kendisini ortaya koydu. Yanlış yaklaşımların ardında yatan diğer bir neden ise, yasanın uygulanmasını birçok sorunu beraberinde getirdiği, yani gerçekten de zor bir olay olduğu için bundan ürkmekdir. Yani Ördünün kuruluşuna ve yasanın uygulanmasına olan cesaretsizliği olabilir.

Bunlar da henüz zamanı değildir, kitleler bize düşününce olur, geçecek bızın kaçabilir, düşman alana bızın boğabilir. Bu biçimlerde kendi düşüncelerinde de geirmektirler. Durum böyle oluncaya soruna hafif yaklaşılan, basit görünen, işi işine hesapsız, kitapsız girdiler. Dayım yerindeyse baki kalmasında dahi yaşıtlar. On günde Ordu kurma acelesiyse ölerine gelen herkesi pesmeyle ilan ettiler. Bu anlayış zıddı olanlar da bir yığın faaliyet gelişmesine rağmen, neme mahiyetinde bile olsa yasaşı uygulamadılar. Uygulamadan öteye "zamanı değildir" düşüncesinde oldukları için uygulamaların örgütlen ve teknik hazzlırlıklarına dahi girmediler. Böylelikle de bu her iki durumda da kârli çıkan düşman, zarar eden de mücadelemiz oldu. İşin içine baki kalmasında dalaclar, kanunu yozlaştırma ve kitleleri mücadelemize karşı çıkarma tehlikesini yaratırken, ikinciler ise halkımızın iradesini temsil eden 11. Kongremizin karar ve kanunlarını safı kaldırdılar. Bir sil ve bir de sağırdurum oldu bu yaklaşımların altında yatan önemli bir neden ise, gerçekten de Kürdistan gerçekliğini henüz yeterince tanımamış olmalarıdır. Bu konuda daha fazla izahlarla girmek mümkündür. Ancak bunun bu kadarı da sorunun çözümü için yeterlidir ve asıl önemli olan yanlışlıklar kısaca ortaya dokuydunkı sonra, esas olarak doğruları izah etmekte. Burada sorunun ele alınmasında güdülen amaç da sorunun pratik bazi tecrübeler de dayanarak çözümünü ortaya koymaktır.

Ülkemiz koşullarında atılacak küçük bir adım dahi gerekli hazzlırlık gerektirdiği belirtmiştir. Hazzlırlık küçükük bir eylem için gerekli iken, açık ki, bir yasanın uygulanması için daha çok gerektirir. Bu hazzlırlık, daha önceden

de ve yasanın uygulanmasını esasında da yapılabılır. Bunun yer ve zamanı fazla önemli değildir. Önemli olan hazzlırlıkların oluşmasıdır. Hazzlırlık varsa yasanın uygulanması için bir koşul olgunlaşmıştır. Durum bunun tersi ise, uygulanmanın hiçbir anlamı olmayacaktır.

Bizim hiçbir zaman hazzlırlıkta irtina en mükemmel bir biçimde yaptığımızda bahsedilemez. Çünkü böylelikle burada da istenen hazzlırlık işleri mükemmel hazzlırlık değildir. Öyle ki, alınan savasçılar ilk etapta yöntem yönlemlerine yönetime sahip misin? Nitelikli bir öğretilerimiz mi? Bir-iki bilgin eğitim sorunlarını çözecek teknik ve kadroya ulaşılmış mıdır? Alınan insanları besleyecek erzak depoları, silahlandırılacak cephanelikler, araç ve gereçler var mıdır? Sınırlı da olsa bunları oluşturulmuş mudur? Eğer bunlar varsa veya var edecek güçlü planlarımız sözkonusudur, o zaman uygulama için yeterince hazzlırlık var demektir. Bu ögenin diğer öğelerle bütünleştirilmesi durumunda yasa uygulanabilir. Yok eğer bu hazzlırlıkla sahip değilseniz, uygulamalar ters tepir. Birakılm zorla alınan insanları tutmak, safılarımıza gönüllüce gelmiş insanları dahi tutmak zor olacaktır. Nitekim pratiklerimizde bu gerçekliğin de somut örnekleri en açık bir biçimde yaşanmıştır.

İkinci bir husus, yasanın uygulanmasını sorunu, sözkonusu alanda otorite olma sorunudur. Yani yasanın başlanı bir şekilde uygulanması, otorite olmanın geçer. Nasıl otorite bir güç olacağınıza da belidir. Otorite olmak, daha fazla örgütlenmekten geçer. Güçlü bir örgütlenmenin yolu ise, yoğun eylemlerle ve bilinci cabadan geçer. Tüm bunları yer yerinde yapmaktır. Durumunda otorite ve saygın bir güç olmanın mümkün değildir. Otorite olma durumunda ise herkesin yasa karşısında uyum sağlama anlayışı hakim gelecektir.

Üçüncü bir husus ise, yasanın uygulanmasında izlenecek yöntemlerdir. Yani izlenecek yöntemler, somut koşulların somut tahlinden çıkar ve öyle saplanır. Dolayısıyla bugün için doğru olan bir yöntem yarin için yanlış olabileceği gibi, bunun tersi durumları da olabilir. Yani bugün doğru olan yöntemler, yarın doğru olmayabilir. Yine bir bölge için doğru olan yöntemler başka bir bölge için doğru olmayabilir. Dolayısıyla izlenecek yöntemler konusunda mekanik ve kadir olmamak gerekir. Yöntemler, ne kadar zenginleştirilirse o denli sonuç alıcı olur. Zengin yöntemlere ulaşmak için işe, on konu üzerinde sürekli düşünüş taşınmak, tartışma platformları açmak ve pratikte atılan her adımı sorunlarıyla birlikte değerlendirmek. Böyle hareket edildiğinde doğru yöntemlere ulaşmak mümkün değildir.

Tabii ki, alanlarda ve belli zamanlarda değerli yöntemler uygulanacağı gibi, birçok alanda aynı doğru yöntemler de vardır. Yani uygulamada ortak yanlar veya kesiklikte kalmaması gereken hususlar da vardır.

Örneğin, daha fazla çalışların engellenmesi, alınan insanların mücadelemizde daha erken kaynamalarını için ilk elden daha çok iliskide olduğumuz çevrelere yasaşı uygulamaya sokmak en doğrusudur. Bu doğru, kesiklikte bütün alanları için geçerlidir. İlk başta hazzlırlıklarımız düzeyi dikkate alınarak, faaliyetlerin önüne engel

AHMET HÜSEYİN RESUL (HALİL) YOLDAŞIN ANISINA

olmalarını ve yükün aşırı derecede ağırlaşmaması için ay sayda insan almak, yine en doğru bir yöntemdir. Tabii ki, hazırlıkları artı-
rtıkça, güç büyüdükçe, bununla birlikte ortaya çıkan sorunlar çok-
zöldüğü, peşmerge alması sayda da
gidermek zorlaşır. Mümkün ol-
medir her aile, çevre, baba ve eşiret-
lerin insan aralar yaşamın uygulan-
masını bu biçimde yaygınlaştı-
rmak, hem bazı çevrelerin rahata-
larına yol açar ve hem de düş-
manla geniş bir çevreyi gidermek
karşı karşıya getirir. Daha az so-
runları olan ve sade insanları tercih
etmek -örneğin evli olmayanlar, aile
sorunları olmayanlar, şehrin yüz
yaşamına bulaşmayanlar uygun
olantıdır. İşte peşmerge al-
mında, atılan bu ilk adımda bu son
hususla son derece dikkat edilme-
lidir.

İkinci adı ise, bundan sonra
atılmalıdır. Yani safarla alınan in-
sanların kazanılması veya çeşitli
biçimlerde bağlanmalıdır. Bu
ikinci adım atılmazsa, birinci adı-
mı ne kadar isabetli atılsa atılın
sonu sonuç alması mümkün
değildir. Sonuç, toplanan insan-
ların dağıtılması olacaktır. O halde,
safarla alınan insanlar, içerisinde
bulundukları gerilimden kısmi de-
olasa kutulmaları için yoğun ve
seviyelerine uygun bir eğitime tabi
tutulmalıdır. Yine devrimin zor-
luklarıyla ilk karşılaşan bu insan-
ların pratiklerini öğrenmeleri için, ilk
elden rahat koşullarda onları çalış-
tırmak ve adım adım devrimci
görevlere kaydırarak gerektesek
birakmamak, onların kafalarını ku-
ralayan bütün sorunlarına eğil-
mek, çözmek ve Kürt insanın daha
çok ihtiyaç duyduğu ilgilii göster-
mek, değerli verimci zorunlu gö-
revlerdir. Yoksa getirilen insanlar
bir meta gibi bir köşeye atılırsa, so-
runları ve derinleşti yetenice
ilgililenmezse, açık ki bunalm ve
her türlü kaçış olayı burada başla-
yacaktır. Kaçışlar olmasa da bu
insanların mücadeleyle bütünleş-
meleri mümkün olmayacaktır.

Evet son pratikden de çıkarılan
sonuçlara bakılırsa, yaşamın uygulan-
masında doğru yöntemler uygulan-
maları gerekli yerine getirilirse,
yaşamın keskinlik tutacağı ortaya
çıkacaktır. Düşmanın bu yaşaya
karşı geliştirdiği stratejik köyler
politikası ve bazı yüzme yakla-
şım, hiçbir sonuç veremeyecektir
ve şimdiye kadar da vermemiştir.
Yine yaşamın doğru uygulanma-
sı kitlelerin tepki göstermeleri
bir yana, mücadeleye daha çok
bağlanmaları ve seferber olmaları
gündeme gelecektir. Nitekim ya-
şamın uygulanmasıyla birlikte alın-
an insanlar, mücadelele kitle-
ler arasında sağlam köprüler ol-
maktadır. Yaşamın uygulanması-
yla gelişimin bazı sorunları ken-
dini gösterse de güç olmanın,
sılgam kitle örgütlerine ulaşmanın
yolu da buradan geçer. Dolayısıyla
Askerlik Yasası, sadece Ordu'nun
kuruluşu için kullanılan bir silah
değil, Cephe örgütlerinin oluşturu-
lması için de vazgeçilmez bir
silahtır.

O halde, Yüz yoldaşın anısına
da bağlılığın bir gereği olarak tüm
gücümüzle bu yaşay uygulamaya
sokup ordularımıza doğru hızla
yürümlüye. İçinde bulunduğumuz
dönemin gerekleri de, şehitleri-
mizin anısına bağlı kalma da bu-
nu gerektiriyor.

— Kahrolsun Türk sömürgeciliği
— Yüz yoldaş özümüzüzdür
— Yaşamın PKK-ERNK-ARGKI
— Yaşamın yüz önderimiz APOI

Halil yoldaş, 1964 yılında yoksul
bir ailenin çocuğu olarak dünyaya
geldi. Babası, az bir ücretle bir devlet
kuruluşunda çalışıyordu. Uzun
süren yarı sonrasında babası, ba-
rınabilecek bir evi zorluklarla inşa
edebilmişti. Yoksulluğu dışı varda
bu evde, Halil yoldaşın büyüleri dün-
yaya açtı. Çocukluğunda 4 kardeşi
ile birlikte bu evde geçirdi. Ailede
sadece baba çalışıyor, geçimi temin
etmekle uğraşıyordu. Bundan
dolayı da yaşam, çetin zorluklar ve
yoksullukla sürüyordu.

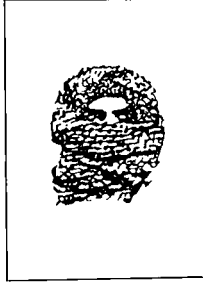
Çocukluğundan beri Halil yoldaş,
dağ, atık ve aktif özellikleri üzere-
de taşıyan bir kişiliktir. Çevresinde
çok çocukları kişiliğinin etkisi al-
tına alabilen ve her alanda çevre-
sindiklere öncülük ediyordu. Ço-
cukluğunda askeri ve kahramanlık
özellikleri somgeleriye oyuntularda
bazı ve zorbalıklara karşı koyu-
yordu. Eşsiz bir önder ve ikirciksiz
bir kişilik olduğunu daha o zaman-
larda kanıtlaymaya başlıyordu.

Zaman geçiyor, Halil yoldaş büyü-
yor ve okul çağına giriyordu. İlk-
okula başladığından itibaren
başarısız davranışları kişiliğinin peki-
şiriyordu. Korku nedir bilmez bir
şahsiyet taşıyor; kendisini hiçbir şeyden
ve kimseden korkmaz du-
ruma vardırmıyordu. Okulun yanı-
sıra, geçimi temin etmek amacıyla
çalıştığı işlerde babasına yardımcı da
oluyordu. Babası yaşadığından,
yavaş yavaş işlerin önemi bir bölü-
mlü dinstlemek durumunda
kalmıyordu.

Fakat yokluk ve zorluklar yaşama
damgasını vuruyor ve okulu bırakmak
iş hayata alınmak zorunda
kalmıyordu. Gençlik çağına
girdiğinde de bu sefer askerlik
yaşama sorunu önüne çıkarıldı.
Arap Başarı Gücünün Lübnan'a
gönderilen çok birlikleri içerisinde
askerliği yapı. Lübnan'da asker
iken, bazı Kürt örgütleri ile çeşitli
ilişkilerde bulundu. Kısa bir süre
sonra, bu hareketlerin yanlış yönde
olduklarını, başımsız davranış
sergilediklerini gördü, onların ger-
çek durumunu kavradı. Bu güle-
rin, dar sınıf çıkarlarını temsil et-
tiklerini, durumlarıyla halkımızın zi-
yade düşmana hizmette bulun-
duklarının sonucuna vardı.

Onları olan ilişkilerine son ver-
di; onlardan uzaklaştı. Bu ara evde,
bazı aileleri sorunları kendisini gös-
termeye başlıyordu. 2. Kardeş açık
ve yoksulluğa dayanamayarak,
evden kaçmış, körföz bölgesinde
ülkeleri gitmişirdi. Kardeşleriyle
olan ilişkisi kesilmiş, anası ağır
hasta düşmüş ve babası da yaşa-
mı yitirmişti. Bu gelişmeler ken-
disini toplumda bulunan ve eskiden
beri süre gelen olaylara, so-
runlara iteledi. Bazı aşiret ağaları
ailesine hep baskı yapmış, yaşam
olanaklarını çok zorlaştırmıştı.
Hain egemen sınıfları ailesi ara-
sında öteden beri toprak anlaş-
mazlığı vardı, bir parça olan toprak-
ları el konulmuştu. Ve bu zorba
ağalardan bazıları şimdi vatan ve
yurtseverlik adına halka bromadık
baskı yapıyor, halka karşı her türlü
suç işliyordu.

Mevcut gereklikler ruhuna intikam
duygusunu dermansız nakş-
ediyordu. Fakat gitmişle daha geniş
kapsamlı anlayışları, daha doğru
düşünce tarzları belleğinin işgal ed-
diyordu. "Bağımsızlık tüm ulusun
intikamını alacaktır" biçiminde ifa-
de edilebilecek düşünce yerle-
şiyordu beyne. Gençlik dönünce ve
inçanlardan, kölec dönem adı ar-
tıktan ve bütün sürdürülen ideolo-
ji ve politikaların intikam alın-
ması gerektiğini ulaşıyordu düşün-
celerinde. Sorunlar karşısında ay-
dınlandıkça, sorumluluğunun da

arttığını hissediyordu. Kürdistan
toplumunun problemlerinin ancak
mevcut bütnselliği içinde çö-
zülebileceğini kanıyordu. Hiçbir
özel çarenin, hiçbir kişisel uğraşın
ya da reformist istemin bu ağır
sorunu çözemeyeceğini, Kürdistan
sadece devrimle mümkün olabile-
ceği kanaatine varıyordu. Bu dü-
şünceler temelinde Halil yoldaş,
halkımızın varlık nedenlerini düş-
mana peşkes çekti, halkımızın
değerlerini kendi çıkarları uğrunda
düşmana uzatma çabası, alçak ve
ajan konumundaki reformistlere
karşı koymaya karar verdi.

Askerliğini bitirdikten sonra
Partimize ulaşmak için çaba harca-
maya başladı. Çünkü O, yoldaşlar
nımız arasında ve dağlarda ser-
giledikleri kahraman direnişlerin
derinden etkilenmiş ve bu tari-
hi olayları uzaktan da olsa izlemişti.
Halil yoldaşın şehitlerimize olan
bağlılığı eşsiz ve sonsuzdu. Anla-
rına bağlılığın gereği olarak izleri
takip etmek ve partili olmak gibi
şeyleri bir mezyete ulaşmak en
büyük arzusu oluyordu. Ve bu doğ-
ru zeminde halkın kuruluşu için
mücadeledeki yerini almakta ge-
cikmedi. Kürdistan halkını bağımsız-
lığına özgürlüğe ve sosyalizme bir
devrimle götürmek tek aracı, Partim-
iz olduğuna olan inancı tüm
varlığına kök saldı. O'nun en büyük
özlemi halkımızın düşmana her za-
man silah kaldırması gerektiği ol-
muştu. Zaten O daha geçimini te-
min etmekle uğraşırken ve yurt
dışında bir fabrikada henüz çalışır-
ken, bu kutsal amaçları uğrunda Partim-
iz üyeliyle ilişkile geçti ve halka
yakınlaşmanın bir ifadesi o-
larak ilişkileri bir temelde ge-
çirdi. Devrim safılarına ulaştığı andan
itibaren Kürdistan halkını bilincile-
ndirmek, devrimde gelen yolda ge-
rekli görevleri cucaklamak gibi ge-
reklili adımıları atmak için, kendisini
Partimizm ideolojisi ve siyasetini halka
götmeye hasretti. PKK'nin
kahraman militanlarının Kürdistan
dağlarında sergiledikleri hareketin
anlamını, zinden direnişinin tarihi
özünü ve yüzünlere varan yurte-
ver kitle katlamların gerekçe nede-
nini, yani kendi deyimliyle eşine
dünnyede ender rastlanan Partimizi
ve anlayışını halkımıza götürmek
ve dünyaya duyurmak yolunda,
cefakarcı mücadelede bulundu,

Halil yoldaş, bir grup yoldaş-
ıyla birlikte Partimizin siyasi eğit-
im çalışmalarına katıldı. Siyasi
yetişe çok önem veriyordu. Bu ko-
nuda şöyle diyordu, "beyinlerimizi
devrimin ideolojisiyle doldurmalıyız."
Eğitim çalışmalarına katıl-
mı arındıran, Partı yayınlarını dizi-
sira okuyama, onları kavramaya
başladı. Araştırma ve incelemeler
sonunda öğrendiklerini, elinden
geçirdiğini çevresindekilerine ve
halka aktarmaya çalıştı. Partiyi halka
götmeye hiçbir yeteneğini ve
güçünü kendisinde saklı bırak-
madı. Halil yoldaş, katıldığı eğitim

çalışmalarından çok öğrendi ve
kendisini daha da güçlendirdi. Çok
kısa bir zaman dilimi içerisinde,
Partiye daha da yakınlaştı artık.
Toplumdaki, aileden ve geç-
miş yaşamdan üzerinde taşıdığı bir
sürü olumsuz özelliği geride bira-
karak örnek bir toplum sergile-
mesini bildi. Reformist ve köleci
bir yaşamın düşüncesine hizmet
eden güçler tarafından aldatılan ve
beyinlerine sömürgeci öğeler ekil-
miş kişilerle, onları yeniden halk
safına katmak için ilişkiler kurdu.
Kürdistan insanına yaklaşımında
ve kurduğu ilişkilerde şöyle diyor-
du Halil Yoldaş: "Dış hemü mirovên
niştîmanperwerê dîrûmê xwe li
dora Partiyê bicivînin, çûas ew li
Kürdistanê dîrûn û li ku derê zînî
(Kürdistan'da ne kadar uzaktaki ve
nerede olunursa olsunun, onurlu
ve yurtever tüm insanlarımız Parti
etrafından birleşmelidir).

Halil yoldaş istemi üzerine ül-
kede faaliyet sürdüren yoldaşlara
illerde katılmak üzere, askeri eğit-
im ile almasına teklif eden
politik eğitime Parti tarafından
ildi. Eğitimi başarıyla tamam-
ladıktan sonra, askeri eğitimi de
yaptı. Askeri alanda dikkat çek-
ici ve gelişkin düzeyde yararlık
ve beceri sergiledi. Bu üstün niteli-
klerine tanık olan yoldaşlar, Ona siyasi
alandaki bu boyutlu gelişme-
leri göstermesi gerektiğini söylediler.
Bunun, derimde siyasi yan
ile askeri yanın doğru temellerde
bütünleştirilmesi açısından gerek-

berli bektediği ve hasretini gönlün-
de hissettiği karar kendisine ulaşı-
rıldı. Evet, ülkeye gitme zamanı
geçte olsa gelmişti artık. Halil yoldaş,
bu kararı çokşuylara karıştırdı ve
büyük sevinç gösterdi. Hızla
hazırlıklara başladı ve ülkeye geri-
me anını beklemeye koyuldu. Ama-
son ana kadar da, Kürdistanlı kitle-
lerle olan ilişkilerini tereddütsüz
sürdürdü. Hiçbir fırsatı elden çık-
karmama niyetinde oldu ve her
koşulda örnekle çalmada sergilen-
bileceğini pratiğe kanıtladı.

Yolculuk günü çatı. Halil yoldaş,
6 mücadele arkadaşıyla bir-
likte bir gecenin zifiri karanlığında
ve çetin kış koşulları altında, büyük
bir çokşuylu, canından edile-
sevdiği vatan topraklarına ayak
basmıştı artık. Halil yoldaş için Kür-
distan kahramanlığının altın safha-
larına geçmede ve sömürgeci fa-
şist düşmanın yüreğine, beyne ve
vüklerine korku salmada yeni bir
an başlıyordu artık.

Gereketen de Halil yoldaş ve
beraberindeki yoldaşları yığıt bir
direniş sergileyecek, kanlılarını
son damlasına kadar düşmana kar-
şı mücadelede de silah elden bırak-
madılar ve kahramanca şehit dü-
ştiler.

Evet: Halil Yoldaş, 6 arkadaş-
ıyla birlikte 3. 11. 1987 tarihinde
düşmana ağır kayıplar verdirerek
Botan cephesinde şehit düştü. Fa-
kat O, Kürdistan ve onuru her
insanın belleğinde ebediyen yaşa-
yan eşsiz bir kahraman oldu. Zate-

Sabrın bendini yıktığı yerde
Tahammül en müthiş hünerin oldu senin
Bekle!
Yüz yılların hasretliye tetikte dursun gözlerin
Parlek sarı sabahlara savağalı
Bir gûnebakan çıçığı gibi
Mağrur yüzüleriyle çevir yüzünü
Berut kokulu şafakların ardından
Sana koşan güneşi bekler

Yıldızdan ve ay ışığından yana fukara
O kaç bin yıllık
Bittimiz ve keranlık geceden sonra
Yücedün ömrü tati ürtülerini
Yeniden kucaklayarak hasretin dört mevsimle
Delikanlı rûzgarlara dala göğüsünü
İlk esintilerde sarılmanın
Kor yatağı - yagın yer!
Cehennem ateşi ile dağlanmış yüreğin

Senin takvimin youtu - beklemek zor bir sanat
Zifiri zindan dünyunda
Anlamız bir sözcüklü zaman
Nice kaç esikdi ama
Sen tükünmedin
Bekle!

Kaderin cıvısı bir buz gecikmiş vuslat
Gerçeğin kendinde ara halbu ki
Sen sen amasaydın eğer
Hükümü bu denli sürer miydi kırk haramilerin
Oysa bir yıl üydü aştırmış gündü başkalarına
Ve bir gün yitirdiği saat
Ama
Yarın yıldızlar kadar uzaktı senin için
Ve yarını özlemle yaşamak
Sana mahsusat yalnızca

li görürler. Fakat Halil yoldaş, as-
keri faaliyetlerde daha fazla önem
verme tutumunu devam ettirdi. Ve bu
yönüyle diktatörleri üzerinde
topladı.

Halil yoldaş, geçmiş özellikleri-
nden alınarak ve daha güçlü bir
devrimci bir şahsiyete ulaşarak eğit-
imini geride bıraktı. Tüm tilizliğini
ve ilgisini eylemlerle atılım göster-
mek ve öğrendiklerini hayata geçir-
mekte topladı. Düşmana duyduğu
soylu kin ve devrimde olan derin
inancıyla, büyük bir çokşu temeli-
ninde faaliyetlerini sürdürdü.

Aradan geçen birkaç ayık çalış-
ma sonrasında, uzun zamandan

re giden mücadeleye birağın, dü-
şman ülkeden kovulana ve bağış-
sız bir Kürdistan kuruluına
mücadeleyi sürdüren yoldaşların
na devretti.

Kürdistan'ın cıvan toprağını
damlı damla kanını akıtan söz ve
hatırlarından yeniden söz ve
yürüyor ki, anınız mücadelelemez
zaman önder olacak, kanımız Kü-
distan vatan toprağında kanımız
karışana dek izimize yürüyecek
ve bağışsız bir Kürdistan kurulu-
lana dek, direniş birağınizi el-
den düşürmeyeceğiz.

Silah arkadaşları

Bunun öyle anlaşılması gerek. Ben yonunun bulunmadığını sanıyordum. Ama yine de bazıları bireysel özelliklerini, kalmışlarını, sınıf temelinde ya da daha değişik şeylerden bahsedebilir. Hayır, eskiden bunlar olumsuzlukların izahında bir etken olarak görülebilirdi. Ama bu kadar anlatım, bilimselleme ve çözümlemelerden sonra, böyle bir tutum ancak oportünizmi ve gericiği gizleyen bir maska olabilir. Şu gerçeği sık sık vurguluyordum. Güümüzde sorunların çözümünü zamana erilecek oportünizmin yeni bir biçimden başka bir şey değildir; "bu çözümleme doğru, yenden özeleştirmen veriyorum, bana yuzun bir zaman tanırım" diyen adan, yani bir bozgunculuğa başlamanın kurnazlığına girmiş demektir. Açık ki hiç birimiz bu tür bozgunculuğa ortak olmak istemeyiz, bunların sorumluluklarını paylaşmaya kabullenemeyiz.

Kendi yaşamımda çokça ta-
nık olduğum bu gerçektin de
kandılandığı kişi, doğru tavra kar-
verilişmiş kişiye doğru göre-
vü benliğine bu kararın gereke-
rini yerine getirmek. Ne oluk-
larını gizlemeye çalışan bazıları ha-
la kendilerini adadıkları gibi bana
Partiye de kabul ettirmeye çalış-
ıyorlar. Bunun giddetle reddedi-
lmesi için kişinin her türlü mu-
daka ve kurnazlığına, bu tutum belki
de en çok kişinin kendisi ge-
rektir. Bu işte düzeltmenin, us-
ulamanın ve yetkinleştiğirmenin, us-
ulabunun böyle ele alınması kişiyi
kendisiyle yapılmaması ve daha zo-
runda durması düşmesi açısından
yazması önemdedir. Kuşkusuz
bizi kötülüğe götürecek olan tu-
tumlara aynı yönde çırpılması da-
dır. Kati diğer yöre çırpılması da-

ancak böyle mesafe alabilirsiniz de diyemeyiz. Büyümenin olanaklı ve saygın yollarını sürekli bir biçimde vurgulamak zorundayız. Militanaer da bunun üzerinde düşünüp tartışmalıdır. Eğer bunlar kabul edilmeyorsa, o zaman bizim karşı tezlerini ısrarlı sürme ve üzerinde tartışma özgürlüğü vardır. Eğer kavrayış doğrultusunda gelişmişse, bunu eyleme dokme ve büyük bir birlik içinde yürütme zorunluluğu söz konusudur. Bu aski bozgunca ve oportünist tiple ve yeni dönemde ortaya çıkmış biçimler altında ortaya çıkmak isteyen uzantılarına bizi daha fazla uğraştırmamaları için yaptığımız bir uyarıdır. İlerde bunu daha genişçe açmaya çalışacağız.

Bu konuşmamızda daha çok stratejik önderliğin bazı yönlerini açılmaya çalıştık. Sorunların nasıl ele alınması gerektiğinde de biraz izah ettik. Tabii başından beri izah ettiğimiz şeyler sırasıyla görevlerimizde başarılı kılınması için vazgeçilmez hususlardır. Stratejik önderlik öyle güçlü yürütülmektedir. Bir dost göçle küçük bir tanınma bile bazen zorlandığımız bir konudur, bir zorlanın Partiyeye açılmaya bile kolay geçeklesen bir olay değildir. Bir yedeğilici için hale getirmek büyük emek ve caba istemektedir. Birçok arkadaş bunu bilmemekle ve belki de öylesi olarak değeri düşürmektedir. Halbuki gerçekler böyle değildir. Bizim yaptığımız şey Kürtistan halkını tanıtmak ve onun özgürlük haklarını kabul ettirmek demektir. Tarihteki binlerce yıllık ihmalkarlığı da düşüncekte olursak, sosyalist ülkelerde bile Kürtistan sorunuyla yaklaşımda inkar edilebilir denli güç olduğu gözönüne getirilirse, yaptığımız işi öyle kolay bir şey olmadiğı anlaşılmaktadır. Ama stratejik önderlik bütün bunları devrimci bir tarzda yerinde ve zamanında çözmekle mektir. Köylülüğün mücadeleye genel sempatisini yaratmak, emekçilerin kurulan bağların kopartılmasını sağlamak, öncü örgütün çerçevesini sürekli güçlü kılmak, bu örgütün çatısını sürekli sağlamlaştırmak, bu amaçla gereken önlemleri almak, hangı yedeğin ne zaman harekete geçirileceğini, hangi alanın ne zaman kullanılabileceğini ve hangisinin ne zaman terk edileceğini, hangi bölgeye ne zaman girileceğini belirlemek sıradan bir çalışmaya benzer. Tabii bizim yaptığımız şeyler sadece bununla sınırlı değildir. Taktik önderliğin adeta yerine getirmeyi tümsüz gördüğü bir çok iş de bununla birlikte yapılır.

Partinin stratejik yönetimini devamlı canlı tutmak, onu işler kılmak ve karşı stratejilerin sağlığı ve sorduk gelebilecek etkilerini karşı korumak esasır. Bizim stratejimizde buca çıkarmak için TC'nin bütün gücünü ortaya koyducu çok iş bilirmektedir. Kaldı ki TC'nin iltima- de asla küçümsenmemesi gereken bir devlet gücü ve ekonomik olanakları vardır. TC son dönemlerde bu olanaklarını kendi stratejisini egemen kılmak, daha doğrusu henüz çok sınırlı bir gelişim alanı- na kavuşmuş olan stratejimizi buca çıkarmak amacıyla NATO'yu kullanmaktan tutun da sosyalist ülkelerin işbirliklerine varana kadar bütün olanaklarını seferber etmeye çalışmaktadır. Parti Hareketimiz Ortadoğuya yönelindiğinde o da bütün gücünü ortaya koyup islam ülkelerine açılmaya çalıştı ve hemen hepsini kullandı. Bir Ortadoğulu zemininde birleşim devrimci gelişme yaratmaya çalıştı. TC de başta Filistin Kurtuluş Hareketi olmak üzere Suriye ve İran türünden yönetimlere bir yığın tavizler sunarak stratejik hattımızı çarpıtmak ve işlemez du-

ruma getirmek istedi. Elbette biz burada kumar oynamayacağız. Bu sorunları öfkyle çözmeyizin mümkün olmadığını işi bilerek, stratejiyi aklıca ve mümkün olan ölçüler içinde işler tutmak, zaman ve zemini stratejilerin yedeğilerini işi değeri düşürmek TC'nin çabaları bir buca çıkarmak ve stratejik açılımımızı daha da geliştirmek zorundayız. Bu tabii esas olarak tara- fımızdan yürütülecek olan ve bazı arkadaşların da yardımcı olmaları- nıya yürütülecek işlerdir. Bir alan- dır. Bu sahayı yitirebiliriz. Bu ve- terince farkedildi de edildimse de, gelişmeler bilnise de bilnimese de bünündür. Ancak gelişmelerin ama hatırlayışa bilindiğini sanıyorum. Bunlar yöneltilecek ve yönetilecek devam edecektir.

Parti yönetimi, özellikle örgüt- sele ve eylemsel yönetim çok önemli bir sorundur. Bu da daha önce açmaya çalıştığımız taktik sorun- lar, uygulama sorunlarıdır. Bu konu- da düşman faaliyetlerinden tu- tulum oportünist girişimlere kadar karşı bütün gelişmelerin tanın- ması, bunların teşhir ve teitir edil-

"... Sık sık vurguladığımız gibi militanın görevi ne bir ideolojik mücadele döneminin propagandası, ne genel siyasal ajitasyon, ne basit grup örgütlenmesi ve ne de sadece fabrikalarda hücre kurmaktır. Bugün Parti taktiklerimizde dile getirilen biçimci ve şiddetli bir silahlı savaşım örgütlenmesinin geliştirilmesi, bunun etrafında bir halkın her türlü ulusal ve toplumsal görevleri konusunda eğitilmesi ve örgütlenmesi, bunun için sınır tanımayan bir hareketlilik ve işlubun sahibi olunması Partimizin sürekli dayatığı ve şiddetle iltihap duyduğu bir görevdir."

mesi, doğrudan doğruya yürümenin olanaklarını yaratılması, strateji ile taktik, teori ile pratik, stratejik hatta onun uygulaması arasında bir uyum ve birlikteliğin gerçekleştirilmesi, bunun için sağlıklı bir yürüme ve denetlenmenin başarılması son derece önemlidir. PKK örneğini bir biçimde kavrayıp e- azından bir bölgeye uygulamalarını çok isterdik. Zaten burada çıkarılması gereken sonuç da budur. Genelde PKK örneğini küçük bir alanda, bir bölge ya da mntıkta uygulamaya geçüne ulaşma konusunda militanlarımızın epeyce yetersiz kaldıkları, henüz yerime ayı- rılmadığına fazla yönelemedikleri gözönüne getirilse bunların bu- yük bir uygulama görevi olarak kendilerini beklediği açıktır. Biz burada gerçekle militan- ların açması gereken hususları a- cılamaya çalışıyoruz. Bu tutum belki de hatalı görülebilir. Militan- ların açmaları gereken hususları benim açmam işi kolayına ka- cımayla yolaçabilir. Ne de olsa önderlik bunları çözümü bulayıp ha- yır lokma gibi önümüze koyuyor, bu tür olanakları varken neden kafayı patlatalım, ne diye salırlamızı da- ha işi kullanalım, daha işi gele- bilir, ne diye kadroların kıymetini bilelim, ne de olsa Parti hepimizi güçlü bir eğitimden geçiriyor; ne diye kitleleri arayıp bulalım, nasıl olsa herkes PKK'ye tapıyor diyen- ler ortaya çıkıyor. Bunlar bize farkında olmadan da olsa gelişen

işin kolayına kaçmanın ve kendini tasfiye etmenin en tehlikeli eğilim- leridir. Bizim yardımımıza kesin- ilke böyle bir eğilime yönelme an- larını tasıyamaktadı. Tam ter- sine Kürtistan Devriminin en zor sorunu pratik uygulamaya oluğu- na ve tanık olunmadık zorluklar ortarmına geçeceğimize göre, yap- tıklarımız bu zorluklar karşısında tutarlılamak için yapılan yoldaşca bir destek olarak görülmelidir. Bun- ların kıymetli işi bilimeli; görevle- rinin asla sapmadın, bu görevlerin yerine getirmesi için verilen sözün onuruna ta kendisi olduğunu unu- tmadan ve militanlığın ancak böyle gerçeklesen bir olay olduğunu bi- lerek gereken militan formasyona ulaşmalıdır. Militanlığı böyle kav- rayıp uygulamaya seçilmesi gere- ken en doğru yaklaşımdır. Bu kadar kapsamlı bir apı ve bu denli olanaklara emre hazır durumdaki e- ri kadrolardan sonra, bütün bunların yürütülmesi aslında büyük bir suçtur.

Bizde bu suç çokça işlendi. Ama bizim koşullarımızda işler he- nüf değişik bir aşamada seyrettiği için önce mekanizmasını hala hare- kete geçirmiyoruz. Yine kişiye yardımcı olup kendisini hataların- dan arındırmalıdır. Ama öyle anlaşılmaktadır ki, gelişmeler artık bunları karşımıza suç niteliği ile çıkarmak ve beklenmedik ceza- ları çaptırılmalarına neden ola- caktır. Bunun için böylereyi uy- rıyoruz. Bu tür durumlara düşme- mek için taktik yönetimin başarı- lması büyük sorun yapılmı, bunlar kanı ter içinde de kalınca mutlaka başarılmalıdır. Benim görevimin sınırı ve çerçevesi budur. Bence militanın görevlerinin çerçevesi de budur. Kaldı ki benim bu çer- çeveyi aşmam gerek yoktu. Her çer- çeveyi bir yarılatıcılık ve en benim kadar militanlar da açabilir. Militanların benim kendi alanında uğraştığında daha büyük bir ça- bayla, daha duyarlı ve kolektif bir biçimde sıkı bir disiplin ve güçlü bir denetimle kendi görevlerini yürü- tmeleri gerekir. Çünkü benim yap- tığım işler daha karşık, olanakla- rım ise kıtır. Buna karşık militan- ların eline verilen olanaklar daha yetkin, görevler daha sınırlı, mil- itanın kendisi daha hazırliklıdır. Dolayısıyla daha fazla başarı ka- zanma yükümlülüğü ile karşı kar- şıyadır.

Devrimcileri her yünden yü- celtmek ve kendilerini kapsamlı planlara göre harekete hazırlamak e- sasken, buna kasıtlı devrimcilerin onurunu düşürmenin, görevlerin daraltılmanın ve ilikelleite iltihap eden işi de bu konuda yoğun bel- rime bulunmaktadır. Lenin, bu tip adamlara karşı öfkesinin güderek arttığını vurgulamaktadır. Bununla bu tip adamların çoğunluğu bilme- den tarihin önemli dönüm nokta- larında çok kötü oynadıkları ve gelişmelerde büyük zarar ver- diklerini, böylelikle nasıl gerici- liğin ve tutuluculuğun bir aleti durumuna düştüklerini, belirmek iste- mektedir. Bugün bizim de tüm gün- cümüzle devrimcilerin onurunu yüceltmek ve yüceltmek, bu yü- celtmeye sadece bir onur sorunu olarak ele almamak, militanları düşüncede geliştirmek, onların iş- yasal ve örgütsel görevleri konu- sunda daha kapsamlı bir biçimde hazırlamak, öğütörsülmek ve pratik gücünü ortaya çıkarmak için çok öke harcayamamız söz konu- sudur. Bütün bu alanlara ilişkin görevlerde güncel ve çok peşili engelleri aşabilecek güç göster- mek, böylelikle Parti safılarını sü- rekli keskinleştirmek ve netleşti- rerek büyük önem taşımaktadır.

Birçok arkadaş güncel koşu- ların ağır etkisi altında kendisini düşkünlüğe terk edebiliyor. Eğiti- mini ve pratiğini ihmal ediyor. Bu da militanı düşüncüde düşürüyor ve sonuçta onun devrimci görevlere oluru. Belli bir süre geçtikten so- nra örgütün lağaklaştığı, yozlaştı- rılmış ve tasfiye olduğunu görü- rünüz. Bizim bütün gücümüzle ge- lişirmeye çalıştığımız ve, bu ka- pama devrimci görevleri basaraca- kılmanın yaratılmasıdır. Tabii sorun sadece düştürülmüş, kulan- cıların ve kitlelerin birçok konu- daki olumsuz düşünceleri değeri, yaşam karşımıza çıkacaktır. Her şey devrimin çıkarlarını esas alıp yaklaşılmak, kapsamlı hareket et- mekte ve nerede olursak olalım ya- da hangi koşullarda yavaşarak ya- sayalım emredilen görevleri basarı- lı bir biçimde yerine getirmekte çözümlenmelidir. Tarih artık son s- urat ilerleyecekse, tarihsel gelişim sürecinde rol alan kişilerin kendi işinin başında yüksek bir görev bilinci ve sorumluluğa, işini kim- sinin omuzuna kıymadan, etlemed- mek ve şu ya da bu yetersizliğe düşürmeden yürümleri zorlunu- dur.

Çeşitli kişilikler biçiminde ya- mak mümkündür. Bizim koşullar- ında milyonların bir biçimde ya- sadığı, ama hiç birinin herhangi bir konuda iddialı yasadığı açıktır. Bunlar son derece hayalci, ancak gerçekleri yüzüze geldikleri za- man yeniliğe boyun eğen tiple- rdir. Toplumun kendisi böyledir. PKK' nın en büyük özelliği güncümüzde bu yapıya karşı savaş açması, top- lumu her bakımdan ve özellikle üstüya alanında dönüşümü uğrat- ması, halkın vazgeçilmez siyasal gelişimini yüksek bir örgüllükle ilerletmek içinde basıyarak bütün görevlerin başına geçmesidir. Bu konuda PKK herkeşe emeğin e- verilmesini ve en soylusunu bu a- landa harcamaı da yamaktadır. Bunun için olun suzuklara karşı şiddetle mücadele etmektedir. Bu konuda kadrolarını ve sansını ter- sine çevirmeyi denemekle, böyle- likle önderlik konumunu kazan- maktadır.

Şimdi militanın bu işleri temel bir sorun olarak ele alması, her- kesin bunları kendi öz sorunları olarak görmesi ve bunları her yere nakşetme sorunluluğuna duyması önemlidir. Bu görevleri sağa sola yarak, kendimizi en az görevler ve sorumluluklara sınırlayarak işi içinde kalamayacağına belirt- me zorundayız. Sadece lafa- zanlıkla veya dar pratiklikle de bu işlerden kurtuluş olmas. Şunu he- men belirtelim ki, bugün Kürtis- tan'da yükseltmiş devrimci mü- cadele ak ile karay, çürük ile sağ- lam olmas, yüz olanaı dürtü davar- nı, yapılması gereken ile yasa- tılması gerekeni mutlaka açığı çıkartacak ve herkesi layık olduğu yere ortalacaktır. Çözümleme- meyecek kişilik, açığı çıkartıla- mayacak köklük, yüceltilemeye- cek özeleli düşüncemiz. Her zaman belirtmiş gibi en geri ko- şullarda insanın kendisini çiziyip maskeleyebilmesi, yazılıflara sığın- ılabi, hayalci ve yalan olan bir işi- ye uretebilir. Ama PKK Hareketi bunların panzehiridir. Biz bütün bu olumsuz yapıları karşı savasa- cıyız. Bunların kökü kazınmaya, olumsuzlukları ortadan kaldırıp çözümlenmesi bireyi, net insanı ve çağdaş yaşamı halk gerçekliği içinde yaratılacağı kadur; bunu yü- rütülebilen, bu konuda hiçbir engel tanımayan ve yaşamı bundan ibare- tten asıyarak, ahlağı, inancı, düşünce- ve eylemiyle bunun önde yürü- yen insanlar duruma tam egemen oluncaya kadar bu savasa devam edecektir.

Durum böyle olunca doğru olan şey çareyi eski geriliklere, tesli- miyete ve düşmanın çağlarına uymada görmemek ve darlıklara sığınmamaktır. Çıkış yolunu devri- miye yüceltmede görmek en a- kılci yoldur. Tarihte boş yere köp- rülerin atılması ve yakılmasından söz edilmemektedir. Eskiyen dönü- şü engellemek veya bulunulan zemin- den geriye dönüşü olanaksız hale getirmek için bu türden birçok ka- harmanca işçiyi yapılmıştır. Bu tel- mede yeni bir doğrultuya dönü- lmesi için her şey orada yeni bir dünya yaratılması. Güncümüz- de dışarda ve içerde birçok çok PKK Hareketini düşürmek için mü- hit bir seferberliğe girişmiştir. Dostlarımız bize yerli desteği sun- maktadırlar ya da durumumuz bir- dır böyledir. Geriye kalan şey küçük bir öcü birimin bu koşullarda mü- kemmel bir biçimde savasmasını bilmesidir. Büyük adamlar zaten bu tür koşullarda yaratılacaklardır. Kahramanlık dönemi denilen dö- nem, bu koşullarda ancak başari- bir mücadele yürütüldüğünde ge- rekselecektir. Yoksa milyon- ların yürümesi ve savasmasını gerçekleştireceği bir dönemde ka- harmanlırla iyiliğe yoktur. Ama böy- lesi dar anlarda bir avuç insanın fedakar çalışması tarihin önünü açacak ve kitlelerin işçiyapmasını sağlayacaktır, bu her türlü fedai- üstündür. İşte böyle bir anda neler yaşadığımız ortadadır. Biz- den istenen şey görevlerimizi ak- satmadan ve üzerinde muazzam bir yoğunlaşma sağlayarak faa- liyetlerimizi sürdüremektir.

Ancak hala bizi tehdit eden düşkünlük ve iğrenilecek du- rumları ortaya çıkabilmektedir. Hemen belirtelim ki bunlar şimdiki durumla ilgili yaratma- maktadır. Bunun belki de bir parça mideyi bulandırmalıdır. Ama biz bun- ların düşmanın yanbasması- kusumlanı olduğunu görülebcek ve rahatlıkla ne denli zavallı olduk- larını açıklayabilmekte durumdayız. Bunlar için yeni düşünceler üre- tme, kim olduklarını ve hangi cevahirlerinin bulunduğuna araş- tırma pek gerek yoktur sanırım. Yapılması gereken şey bu tür şa- hetkarlar ve maskeli tiplelerin kur- cular, böylereğin bu halleriyle içimize kalmalarına fazla alan- tanımamak, bunun için yetkinleş- me ve aydınlanmayı güçlü yap- mak, devrimci safımlı mükemmel bir biçimde birleşmek ve her koşul altında sağtım adına açığı çıkarmak yöntemleri geliştirmektir. Çıkılması gereken sonuç budur. Bazi kişilerin önde devrimci dö- nüşüm olanığı yoksa layık olduk- ları yere gidecektir. Dikkat edil- irse biz yaşam her yönüyle yenile- ştiriyoruz ve bu işe devam ede- ceğiz.

Ülkemiz düzeyinde bile sunu- lan yaşamın başı paralık bir de- şerin olmadığı bilinmektedir. Böylesi bir yaşama bir metelik de- ger bile vermiyoruz. Bundan çok daha işi ve yeni bir yaşam üretmek mümkün olduğu için biz bunu esa- alıyoruz, yaşıyoruz ve güçlü bir ko- numus getirmeye çalışıyoruz. Yoksa kişilerin mecut yaşam biçimiyle kendini avutması ve toplumda bir köşe de ben kapışım düşüncesine saptanması maddi açıdan elverişli duruma bulunları da içinde olmak üzere ağır bir yük ve bir işkence demektir. Bütün bunlar yenili me- şti eden güçlerin hangi ruh ve üs- lupl yürümleri gerektirdiği ortaya koymaktadır. Aslında biz bu konu- da önemli mesafeleri aşılmı bulun- yoruz. Ancak bu mesafeyi yeterli görmek bir yana, yeni bir çıkış için bunun bir başlangıcı olduğunu be- lirtiyoruz. Kendisine karşı savas- maktaki olduğumuz düşüncenin dü-

ze edildiği şeyler o denli tahammül edilemez ve karşı konulması gereken şeylerdir ki, yiratsın kendisine saygısını yitirmiş olsun bir kişinin düşünün şu ya da ozeğilime şıngınması ve aramızda da bulunsa objektif olarak düşünme yaşamışa düşkünlük ve alçaklıktan başka bir şey olamaz. Bazıları belki de "kendimi gözleyeyim, bir kaç günümü daha böyle sürdüreyim" diyebilir, ama bunlar hiçleşmenin hesaplarıdır. Çünkü hesapların sahibi olan bu tipler bu pratiklerin izahını yapamazlar. Bir yerde bunlar mecnun gibi insanlardır. Yaşam konusunda planlı olmayan, hayatı temelde yaşamı yeniden üretmeçlerinin gereğini bile düşünmeyen, karar veremeyen ve bu konuda kendilerini bu toparlayamazlar zavalılarına. Böylece zavalılar ölmeye hicbir yaran yoktur. Özgün kişiliği değil değişik etkilerdir. Vazgeçilmez görülen ve devşirilen özellikler kişiye onun kazandırmış, kişiyi büyütmeç. PKK'nin temel aldığı kişilik açısından bunlar anlamazdır. Partimiz bunları sürekli yeniliğe uğratmakla, güçlü olanı bantımsamaya gereken kişiliğin PKK'nin militan kişiliği olduğunu netçe ortaya koymaktadır. Bunun görülmemesi ve görülp gerekli katılımı sağlanmaması anlamı bir davranış değildir.

Bunları bundan sonraki mücadelede dönmeyecek komuta yeteneklerini görevleri —ki bunlar devrim görevleridir— başarıyla gerçekleştirecek ölçülerle uğraşmak için belirleniyor. Düşmanın da kendine özgü liderlik okullarında temel aldığı bir ilke vardır: "Bölücülerle, iç ve dış düşmanlarına savasta ortaya çıkabilecek her somut durum karşısında görev saptayıp bunu başarabilecek temel niteliklere ulaşmak esastır. Eğitiminin temel amacı budur" denilmektedir. Düşman ilkokuldan yüksek okullara kadar on-otbeş yıl boyunca kadrolarını bu biçimde eğitmeye çalışmaktadır. Tabii ki bütün bütün çabalarını esasla da devrimin çeşitli görevlerini her koşul altında başarıyla çözümlenebilecek dava adını, komutanı veya önderi ortaya çıkarmaya yöneliktir. Bu konuda militanlarımız sadece parti tarihizmin geçmiş dönmelerinin sınırlı görevleriyle değil, daha büyük önem taşıyan görevlerle yükümlüdürler. Sık sık vurguladığımız bir militanın görevi ne bir ideolojik mücadele dönmünün propagandacılığı, ne genel siyasal ajasyonu, ne basit grup örgütlemesi ve ne de sadece fabrikalarda hücre kurmaktır. Bugün Parti taktikimizde idia getirilen biçimle en şiddetli bir silahlı savaşım örgütlenmesinin geliştirilmesi, bunun etrafında bir halkın her türlü ulusal ve toplumsal görevleri konusunda eğitim ve örgütlenmesi, bunun için sınır tanımayan bir hareketlilik ve üslubun sahibi olunması Partimizin sürekli dayattığı ve şiddetle ihtiyaç duyduğu bir görevdir.

Bu konuda bir zorlanmanın bulunduğunu belirtmek gerekir. Bazıları bilerek, kimi de bilmeden bu sorunu daha da ağırlaştırılmaktadır. Ama devrim adı verilen olayı kendisi bir zor olaydın ibaretti. Yeni toplumun doğuşunda bu araca gerekli olan rolün sonuna kadar oynatılmasıyla kurtuluş sağlanabilir. Militanların bu konudaki rollerine tam sahip çıkmaları yapılabilecek en iyi terechir.

Partimize karşı dürüstlüğü azamısının gösterilmesi için, insanı dürüstlüğü mü son sınırına kadar zorluyoruz. Ben kendi payıma bilireylerime, dostlarımdan tutun da sıradan taraftarlarımızdan tutun bir insanın gösterebileceği dürüst-

lüğü çok açık bir biçimde gösteriyorum. Yanlış yaklaşımlar ve tanıtım olmasının diye yoğun kaçma harcıyorum. Ancak bazıları bunun ne denli gerekli olduğunu kavramıyor. Birtakım şeyleri kendisini ortbas ederek politik yapıtlarını sananlar çok değildir. Bizde bir şeyler öğrenmek bir yana salımlıydı, dürtüldüğümüz ve safimiziz, kendisi bastırılcıların ortbas etmede kullanma cüretine ve soysuzluğuna girişileri der görüyoruz. Açık ki böyleleri her zaman yenilime mahkumdur.

Her zaman belirttiğimiz gibi, toplumumuzda kişilikler çok zayıf olduğuna ve bizim de böyle övünülecek değerlerimiz fazla bulunmadığı için, görünüşte bazı kişiler kendilerini çok son derece başarılı, mantıklı, haklı ve onurlu olarak görüyorlar. Kendilerini bu niteliklere sahip olduklarını iddia ediyorlar. Bu arada söz konusu yüce sıfatlara gerçek yollarından ulaşmayı mümkün görmeyen bir ürünüdür. Bu yüce sıfatlara ulaşmak için öncelikle yapması gereken şey kişinin kendi zayıflıklarını tam bir açıklıkla kabul etmesi. Bunlardan neden ve nasıl kurtulabileceğini iyi ve yöntemlerle birlikte ortaya koymasın. Kişinin yücelmesi için yolumun, ayağının ve devrimin vazgeçilmez bir araç olduğunun kabul etmesi her akıldavranıştır. Salfarımızda tanık olduğumuz sahteliklerin, kabadayı tutumların ve en kötü türünden davranış bozukluklarının zayıflıkları gizlenmesi ya da bunların görmezlikten gelinmesi amacıyla sergilediği gelinmektedir. Önder olmak bir yana sokakta yürümeyi daha beceremeyen, toplumda nasıl konuşulacağını ve insanlara nasıl hitap edileceğini bile bilmeyen kimi unsurların salfarımızda nasıl despot keşidilikleri sık sık yaşanan olaylardan ve silinmezcesine belleğimizde yer etmiş bulunmaktadırlar. Dönmeler ki, adını saygısız ve üslupsluzluğun her biçimini sergileyen, insanı insan yapan değerlerin hepsine ters bakmayı ve bunları ters göstermeyi adeta bir marifetmiş gibi ele almak ve PKK içinde denemeye çalışmaktadırlar.

Biz şimdiya değin bu tiplere karşı fazla bir şey yapmadık. Partinin aslında Partimize karşı garip bir takım anlayış ve yaklaşımları vardı. Bunun nedeni PKK'nin zor bir dönmenden geçmesi midir, halkımızın en umutsuz bir dönmeye yaşamış ve çıkış yamasının zor sanılması midir bilemeyiz. Zor kişiler birçok bakımdan verilecekleri bir şey olmalıdır için mi sahtekarlığı yöneliyorlar? Her birtakım anlamak gerekildir. Her birtakım bile olamayacakların keskin bir lider kesimlerle neyle içedilebilir? Adam bir gün içinde pıreyi deve yaporu, pıreyi için yoran yakıyor, evi yanıyor yerine çeviriyor ve bütün bunları da önderlik adına yaptığını iddia edebiliyor. Eskiden toplumda yanlış söyleyiş marifet sanılan vardı, belki şimdi de öyledir, ancak bunların yalanları küçük yalanlardır. Bir yerde insanlar bu yalanlara gülüp geçebilirler. Parti içinde de karıştırmış yalanlardan söz ederken, bunları bir kaç lafla ifade edemeyen yalanlara indirgemiyoruz. Bunların eylemi başlangıcına büyük bir yalandır. Ö. Şişkin laflıkları ve takındıkları yoldu yalanları ta kendisidir. Çünkü bunların birçok kişiyi aldatmak. Yalan nedir? Yalan bir şeyi aldatmak için gerçeğin karşıtlarını sunulmasıdır. Bu tipler de şifkinlikleri, üslupsluzlukları, her türlü hal ve hareketleriyle, çevrelerini, halkı ve partiyi yalanlama durumuna düşkünüleri için bu büyük yalanı okutmayla hak kazanmışlardır.

Yalan söyleyen birini "sen yalan söylüyorsun" denilirdi zaman yalanlı kızarpı bozardı. Ama bunlar kızarmak şurda kalsın, karşısındakini bastırmaya kaçmak gidebilirler. Önerilerin alması durumunda bunlar-baskıcı ve sömürücü sınıfları yaratan o eski kralları ve imparatorları —gerçi kendi benlikleri açısından bunlar büyük insanlar— bile gerici bırakmaya çalışacaklardır. Ama bunlar ancak çemektikleri bu güçlerin birer karikatürü olabilirler. Çünkü bu denli yalana şıngın, dürtüst ve sademim ilişkileri bu denli tersyüz edebilen bu tipler partinin ve halkın başına en büyük belayı getirecekler, dolayısıyla yalanlar, düzenbazlar ve sahtekarlar olarak adedileceklerdir. Yetkili politikacılar olmaları durumunda bunların yapacağı şey sürmüştü ezilen sınıfları aldatmak ve sömürdüy katmerli bir hale getirmekle uğraşmak olacaktır. Öyle anlaşılmaktadır ki, bunlar başka sınıfların tehlikeli etkilerinden parti ortamdaki örgütleyicileri olarak ortaya çıkmaktadırlar.

Tabii biz yoldaki anlayışımızın bir gereği olarak bu parti anlayış ve yaklaşımlara salfarımızda fazla cüret edilemeyeceğini düşündük, salfarımızda böyleli tipler çıkamaz dedik. Parti salfarı dürtüst ve sademim ilişkilerin egemen kılındığı, herkesin açık sözü davrandığı ve her konuda bir allenin bireyleri gibi birbirine danıştığı, karar süreçlerinde azınlık çoğunluk ve alt-üst ilişkilerinin esas alındığı salfardır. Böyle şeylerin ortaya çıkabileceğini nereden bilebiliriz? Belliki insan bu tür şeyler fazla düşünmeye, çünkü devrimci ortam başında her bir tür ilişkilerin reddi demektir. Biz bunlara açıklık getireceğiz. Yolumuz üzerinde engeller dikmeyi marifet bileneceğiz. Parti militanlarımız da bütün görüş alanlarında şifkinlik bir parti faaliyetlerinin yaratılması için bir an için beşat olacak yürümeceği bir an için beşat olacak yürümeceği, işlerin bu temelde yürütülmesi, büyük bir parti ilkesinin uygulanması olarak görmeli ve böyle davranmalardır.

Genel stratejik yönetim denilince anlaşılması gereken şey halkımızın, öcünü ve önderliğini yürüyebileceği genel doğrultunun tayin edilmesidir. Taktik ise bu doğrultuya yürümenin, örgüt ve eylem biçimlerini çeşitli düzeylerde geliştirilmesidir. Genel bir doğrultuya kırk türlü yoldan varmak mümkündür. Ama içlerinden bir yol en doğru yolu olabilir. Temel hatta yakın bazı yollar da bizi hedefe götürebilir. Bunlar küçük sapmalar sonucunda bizi hedefe ulaştırın yakın hatlardır. O halde bizim amacımız ne olmalıdır? Mademki eve gideceğiz, gireceğimizi doğrultu bellidir. Burada az hatalı olan yola sapabiliriz. Ama yol alıyormuz adı altında gelişmeyi yüzkesen derece tersine çeken bir kuvvet devreye sokulursa, bu TC'nin ta kendisi olacaktır. Bu durumda belki mesele alınabilir, ama bu yol değildir. O halde yapması gereken şey doğruya en yakın olan yola yürümeye bacerelenebilir. İşte doğru taktik bu sorunun çözümü demektir.

Peki, çalıma tate nedir? Bu eğitim, örgütlenme, eylemlilik, propaganda ve lojistik alanındaki hazırlıklardan tutulup en seri eylem biçimlerinin uygulanmasına kadar bütün alanlardaki güçlerin ana doğrultu yönünde kullanılması anlamındadır. Gücünü sürekli büyüten, bunu yalnız belli bir an için değil uzun vadeli eğitilebilen ve hazırlayabilmek taktikön önemli bazı öğeleri tamamlamıştır. Düşmana karşı mücadelede barutunu bir

günde tüketmek, düşmanı kesin yeniliğe uğratabak biçimde hem yedik güçleri arttırmayı ve hem de gücünü vermede kullanmayı bilmek gerekir. İnsan malzemesi basta olmak üzere her şey bu temelde bulma, işleme ve kullanma taktik önderliğini görövidir. Bir kez strateji belirlendi mi, ondan sonrasını tayin edecek olan şey günlük faaliyetler, örgüt ve eylem faaliyetleridir. Bizim için bugün stratejik bir sorun yoktur, aynı şekilde stratejik yönetim sorunu da söz konusu değildir. Uzun bir süreden beri benim bugünkü noktaya kadar getirdiğimiz stratejik ilkelere ve bunun genel yönetimi olması da her Parti militanını yönetilebilecek ölçüde net ve tatminkardır. Sorunlar ve bunlar üzerindeki tartışmalar nokta ortaya çıkmamaktadır. Bu halkın için de böyle olmuştur. Kitlelerin genelde parti çizgisini ve PKK'nin stratejik yönetimini büyük bir coşkuyla kabul ettirdi, adeta her şeyini bunun emrine sunmak üzere seferber etti, bu denli az bir bilinc ve örgütlenmeye bile bunun gereklediği gözönüne getirilirse, halk açısından da böyle bir sorun bulunmadığı görülmektedir. Dostların sayısının artışı açısından ele alındığında genelde çizginin doğruluğu kabul edilmektedir. Kuşkusuz biz bunu tartışmayacağız.

Bu konuda birçok anlayışların bulunduğunu bilirmektedir. Çeşitli güçlerin ötonomiklikten tutulup buna benzer her türlü reformculuğa kadar Kürdistan için öngörükleri bazı stratejileri vardır. Bugün Kürdistan'daki yerli işbirlikçi ve hain güçler bile değişik Kürdülük biçimlerini denemeye çalışmaktadırlar. Ancak bunlar strateji sahibi değildir. Her zaman söyledimiz gibi, bunlar genelde Kürdistan'ın kendi aralarında yapılaştırın stratejilerin çok basit birer yekün kuvvettir. Günümüzde hala devam eden Iğdır-İran savaşında bunların neme-nem yedekleri olduğu açıkça çıkmıştır. Yine Kuzey-Batı Kürdistan'da olgularınmaya calsın, çeşitli işbirlikçi anlayışların altında Türkiye de demokrasinin bir vedyeli bile olmadı, mevcut durumda 12 Eylül faşizminin objektif hedefleri olarak işe girdüğü ve bilinci bir biçimde buna yönelidti ortadadır. Açık ki bunlar bile başmız stratejiye ünetimler değil, bildiildi üzere düşman güçlerin genel stratejilerinin küçük parçalarıdır. Yalnızca PKK bütün Kürdistan için gelen bir strateji ortaya koymuş ve bunun önderliğini sağlamış almıştır. Zaten PKK'nin kendisi böyleli bir stratejik yönetimin kurmaydır. Bugün bunun bir kişi veya beşüz kişi tarafından temsil edilmesi önemli bir sorun değildir. Önemli olan böyle bir anlayışın ya da daha doğu bir ifadeyle stratejinin ortaya çıkmış olmasıdır. Bu stratejinin sorulmu gücü de belirlenmiştir. O halde bunun üzerinde fazla durmamız gerek yoktur.

Burada üzerinde durmamız gereken konular, halk günümüzün canalığı sorunları olan taktik düzeydeki sorunlardır. Hemen belirtelim ki, bazıları hana yeni ideolojik ve politik işa çalışmalarından bahsediyorlar, inceleme ve araştırma çalışmaları yeterince yapılmadığı belirtiliyor. Bunlar sürececi hep bir kaç kat geride çekmek isteyen yüksek demagojinin sahipleri olan gerici kesimlerdir. Yıllardan beri bir türlü görevlerini yerine getirmemiş olmanın kendileri için yaratacağı olumsuz sonuçları engellemek isteyen bu güçler muazzam bir demagojiye sarılmaktadırlar. İşte araştırma ve inceleme yeterince yapılmadı, bu çalıma eksik kalı bir biçimindeki demagojinin altında

yatan şey budur. Bu parti mevcut durumu ve görevleri karşıtlar için olmadık demagogi yöntemlere başvurmaktadır. "Kürdistan" yeniden tanımlama çalışıyoruz", "siyasal çizgileri yeniden gözden geçirilecek", "yeni bir gruplaşma dönmeye başlatılacak", "genel ideolojik propaganda günümüz için daha yararlıdır; aslında yapılması gereken şey 12 Eylül demokrasisinin ortasınırmak, bekleme, bunun ardından yeni insallar ve gruplaşmalar başlatmaktır. Dönmeye savası dönmeye değildir, günümüzde rejimle savaşmak olanaksızdır" vb., vs. türünden şeyler alıpca bir kaçkınık örneğidir.

"... Bugün büyük bir uygulamada dönmelindeyiz, halkımız terhisli bir çıkışın eşiğinde bulunmaktadırlar. Kitleler öcünü sağlama adım atmasını beklemektedir. Halkın bu konuda duyurulidli anlaşılır bir şeydir. Halkımız soruna tamamen böyle bakmaktadır. O halde buradaki sorun öcünü güçlü bir biçimde ortaya çıkması, çarpıtmalarla izlen vermeden en ciddi eylemleri gerçekleştirmesi ve dönm dönm bunları planlaması, bu konuda gerçek bir kurmay gibi çalışmaya başlaması, kendisini düzenlemesi ve örgütlenmesi, kitlelerin ayağa kalkışını kendisiyle birlikte sağlamasıdır."

Son derece ilginçtir. Daha yirmi yıl öncesinde araştırma-inceleme kampanyası kesilen, söz gelimi yirmi yıl önce Rızgari gibi kendisini en büyük araştırmacı ilan eden bu bayrak, bugün hala sözümlüne bununa kendilerini yitirmeye çalışıyor. Yine araştırma-inceleme faaliyetlerinin tam varıyorsa, 12 Eylül rejiminin tam başarıya ulaşmasını ardından örgütsel mesya geçeceklerini belirtiyorlar. Bu büyük bir sahtekarlıktır. Diğerleri de benzer şekilde tate tarağı toplayarak Avrupa'ya mesken seçmişlerdir. Bunlar istiyorlar ki 12 Eylül rejimi tam zaferle ulaşsın, kendileri yeni guruplar yaratsınlar; demokras ve ulusal kurtuluşun çıkartları adına kendileri için bol bol demagoji yapma imkanı doğsun. Bu nedenle adamlar son derece rahattır. Öte yandan bu yapıtlarını ileriliclik sayıyorlar, oysa bunlar en tehlikeli gericilerdir. Yani bunlar devrimin stratejisi üzerinde oynayan, onu deforme etmek ve kamarcakışık hale getirmek isteyen, bütün işini gücünü kitlelerin genel çıkışını fesat hareketle gitletiren ser kuvvetleri, gerici kuvvetleridir. Yalıcı da olsa gerçeğin bu biçimde idia getirilmesi en doğrusudur.

Bugün işleni girilmesi gereken devrimin genel doğrultusu bellidir. Bu öyle yeni bir araştırma ve inceleme geraktirmemesi kadar açıktır. Tersine aydınlatılması gereken bir denlik açık gerçekler karşısında körler gibi devrimin marifet sananlardır. Tabii böylesinin akli da ancak devrimin mızrağı kendilerini delip geçirdiye başlanırla olabilir. Yoksa bunlar başka türlü iflah olmaz. Kescası strateji üzerinde oynanmak istenen bazı oynar vardır. Bazılarını göre halkımızın ayağa kalkışının nasıl olmasını gerektiği sözümlüne henüz çözüme bağlanmamıştır. Örneğin

bu güçler hala hangi güçlere dayandırılsam gerektiği, özgül ve temel güçlerin neler olduğu, ittifakların nasıl geliştirileceği sorunlarını tartışıyorlar. Bunun tartışılmasını nede-ni, Kürdistan koşullarında feo-dal komprador ve küçük burjuvazı yapay sınıflaşmasını ve onu her türlü olumsuz gelişiminin ilerlicili ve sosyalizm maskesi altında yut-turulmasının başlanmasınıdır. Gerçekten de böyleleri maskeli bir biçimde bu sınıfların sözcülüğünü yapıyorlardı. Bu konuda prole-taryanın önderliği gerçekten de büyük bir diyetle sosyalizmi Kürdistan koşullarına uyarlamıştır. Bunun tam bir yetkinlikle ortaya koymuştur ve her gerçek tartışılmazdır. O halde bunların işleri çok geriden ele alıp çarpıtması amaçlayan yaklaşımlarına alet olmamak için kararla bir biçimde yürülmeli ve kendi doğ-rultumuzu savunmalıyız.

Bu güçler içinde bulunduğumuz koşullardan biraz ortalığı karıştırmak istiyorlar. Ancak bunlar şanslarının her zamankinden daha az olduğu bir dönemde yaşıyorlar. Bunların seslerini duymurları bile mümkün değildir. Bu gerçekte bilinmesi, ancak bunu büyük bir olay olarak değerlendirmen-den asıl sorunlara yönelmeyi ve orada gelişmeyi güvenceye bağla-mak gerekmektedir. Bu nedenle stratejiye yönelik yeni araştırma-in-celemeye ve tartışmalara gerekçe-yine daha çok bunun uygulanması-nya ilişkin sorunları büyük bir di-yetle ele almak, gelişmeyi ve bü-yümeyi burada sağlamak, incele-mek, tartışma ve buna benzer her türlü faaliyet alanını burada ortaya çıkarmak önemli bir görevdir. Bu-gün karışmadık duran sorun şudur: Gerek öncünün iyi bir biçimde yö-netilmesi, gerekse hakim devrimi çıkışını düşman karşısında yenil-giye uğratmaması ve halk sava-şının doğru temellerde gelişmesi için neler ortaya çıkarılmalıdır? Bunlar nasıl örgütlendirilmeli ve etleme gecirilmeliydi? Nasil denet-lenmesi ve yürütülmeli, yürütmenin çok çeşitli biçimleri ve her düzey-deki yaklaşımlar nasıl olmalıdır? Ki-sacası sorun olarak karşımıza di-kilen öncünün nasi daha iyi yöne-tileceği ve kitleleri en iyi nasıl savaşt-ırabileceğidir. Doğrultu belidir, bunun karıştırmaması gerekir. Bazıları bunu karıştırıyor, teorik sorunları habire pratik sorunların yerine geçirmeye çalışıyorlar. Hat-ta bunun için yeni yollar icat etmeye çalışıyorlar. PKK'nın çok önceden büyük çaplısalmar ve fedakarlıklar pahasına aştığı dönemceğleri yeni diye karşımıza dikiyorlar. Hatta onu bu yolda katettiği mesafeden geriye çevirip saçak ve çikmaz yoluyla kolayca düşümler. Bun-ların aklıkları kendilerine kalma-ri-dyeceğiz. Göğe etmesinler, ken-dilerini buldular başka insan istemeye-ceğiz.

Bunlar yeni uyanan ve bu yüz-den kendilerini son derece kurnaz sanan zavallılardır. Bu konuda PKK'nın aldığı mesafeyi göreksek sorunlara gelişmesini bilmek ge-rekir. Bazı kurnaz tipleer birçok ger-i sorununu yeni sorunlamsı gibi önu-müze koyuyor ve militanlamsı güçlerce bu sorunlar üzerinde tar-tıştırmak istiyor. Buna düşmek za-man kaybına neden oluyor ve ola-nakların boş yere harcanmasına yol açıyor. Bu tür durumlara düş-memenin yolu tartışılması gereken en önemli sorunu doğru tespit et-mek, buna denk denen uygun çözüm yolunu bulmak, pratiğin güncel ge-lişmeler tarafından nasi belirlen-diğini ve burada belirleyici olanın ne olduğunu doğru kavramak, hiç-bir yanlışlığı izin vermeden ve ken-disini ve çevresini aldatmadan, a-nın görevlerini doğru saplamak ve

yürütme esaslarını örnek bir bi-çimde yerine getirmekdir. Yapıl-ması gereken şey bu iken, bu tür demagoglar karşısında ilgisiz dav-ranmak ve sorunları yakıcı bir bi-çimde dayatmadan kaçınmak, bu güçler dikkatleri asıl sorunlardan uzaklaştırmaya çalışıklarında kar-şılarına dikilmemek militan-larımızın en ciddi kusurlarından biridir ve Partide ciddi zararlar ver-mektedir. Ann temel görevi, kaçı-nılaması gereken işi, doğru tu-tumu ve yaşamı nedir? Bunu tehdit edenleri kimlerdir? Bunun doğru kavranması ve buradaki yanlışlı-ğın asılması gerekmektedir.

Ne yazık ki bu konudaki yanlışlı-ğın gücüdür. Yeni büyük oyunlar oynanmaktadır; büyük gerileme, bozma ve dağıtma faaliyetleri söz-konusudur. Ama bu güçlerin baş-ıvurukları demagoji çok genli ve bir hayli yükütlü olduğu için, militan-ların bunları ağına takabili-mektedir. Görevler bir tarafa itil-mek, olanaklar ve koşullar hızla eriyip gitmektedir. Olumsuz bir dö-nemin içine girilmiştir, ithharları tutumlar ve teslimiyetle yaran bazı kaçışlar bir yerlerde atama bu güç-lerin istedikleri duruma dönüş-mektedir. Böylelikle başlangıçta il-yiniet ve yönlün kaçma boşça çı-kmış olmaktadır.

Birde taktik satırılması ve özünden boşaltılması denilen olay yaygın bir biçimde yaşanmaktadır. Şu gerçekleri açık bir biçimde gö-rünür sürüklüye getireliyoruz: Halk aygıtı kalkmak istiyor, birçok kişi eğitim ve örgütlenme talebinde bu-lunuyor. Ancak bu o büyük çıkış bir türlü yitkinleşe gösteremiyoruz. TC her ay yaygın bir baycı sarılabile-ceğini düşünmektedir, onun bek-lenitiyle böyledir. Herkes, ayaklan-ma hızla gelişebilir demektedir. Çünkü objektif koşullar halkı buna zorlamaktadır. Ama öcümüziz taktik uygulama alanında izah edile-mez ve tanınamaz sakatlıklar için-de bulunduğundandır, ne halkın ne de düşmanın beklentisi gerçekleşe-bilmektedir. Öncü burada kendi-siyeli oynamakta ve görevlerin ih-mal etmektedir. Ancak devrimin yüz ortamında hiçbir insan kendi-siyeli ve devrimi görevlerle oyna-yamaz. kendisini başka türlü gö-rüşmede. Bazı bozguncu unsurları ve fitne-fesat işlerini yaptıkları şey, tam da böylesine büyük bir tarihsel önem bulunan kırık bir anda haklı davamıza کمک sokmak ve arkadan hançerlemekdir. Şan ve şöhrat şaşkın Arap misali zermem kuyusuna pislemekte arayan, "ne de olsa ödmi düydürüm; ne denli yaman ve otörler bir olduğumu, insanlara nasi boyun eğdirdiğimi, PKK'nı nasi zorlayan bir adam olduğumu kanıtladım" diyen ruh düşkünlüleri hiç de az değildir. Bö-yelerine çok açık bir biçimde sor-mak gerekıyor: Böylesi bir pratiği sergilemek herhangi bir yarıya merhem olabilir mi? Susuzluk-tan çatlamış bir insanın yüreğine su serpebildiniz mi? Biraz olsun ke-i-nen acıları dindirebildiniz mi? İn-sanımızın onurunu ne kadar yük-seltebildiniz? İnsanlarımızın onur-larına onaydık diyorsunuz, peki neden onaydıkları bile biliyorlarmı. Bunlar tarihimizin o bin yıllık köç-gü tohumlarını bizde en son biçimi-le aşılmıyor. Aynı şekilde bunlar düşmanın serptiği bu tür bir yığın bozguncu davranışın en son çir-pışını olarak da görülebilir.

Biz taktik önderler ve eylem adamları olarak, bunların işleri bo-zan kişiler satırlayla aramızda olaş-malarına izin vermemek, daha çok şeyse tevessül etliklerinde hadlerini buldirmek zorundayız. Böyle şey-lerede oynandığını düştür militan-

larımızın yaptığı şeyin çoğunlukta sızlamak ve şikayet etmek ol-duğuna görüyoruz. Elbette militan böyle davranmamalıdır. Bunlar çok zavalı tutumlarıdır. Sabırlı ve planlı hareket etmek ayrı şeylerdir. Tabii bu tür tutumların sahiplerinin planlarını yerlebir etmek için kendi planlarını geliştirmek ve bunun koşullarını hazırlamak zorundayız. Sabırlı davranmamız ve tahammül göstermemizin nedeni budur. Sorun taktik olanı yerlebir etmek için sabırlı davranışımız. Yoksa olu-muzda olanla birle kendimizi de bunalıma sürüklemek ve boğun-tuya getirmek için düştür. Bir boz-guncunun yüz düştür insanı işle-mek duruma getirdiği gözündendir tutulursa, bizdeki hastalığın öyle basit ve kökümsencecek bir şey ol-madık ortaya çıkmaktadır. Aynı şe-klide bu konuda görev adamı o-mannın ne denli uzağında bulundu-ğuna da ağıttır. Kuşkusuz bunun hiçbir yararı yoktur. Bu tiplerin bazı kök amaçlarının bulunduğuna ve artıynetli olduklarını varsayalım. Peki, düştür olan ve hayatını ortaya koyan adama ne oluyor? Belikli bu konuda kendimizi düzeltmek ve yet-kinleştirme işini tam gerçekleştire-medek, yaşama ve kişiliğimize en büyük saygısızlığı sergilemiş olu-ruz. Eylem adamları haline gelmek önmelidir. Eylem adamlarının ba-şık keskinliği, netliği, kurnazlığı, dayatıcılığı, disiplini ve kaya gibi sağlam bir yaşama sahip olma-cık önmelidir. Bunlar her ayrı edilen ve kendisine sarılınığında insanı başarıya götürecek olan özelliklerdir.

Bugün büyük bir uygulama dö-nemindediz, halkımız terhisler bir kaçınan esiklenmiş bulunmaktadır. Kitleler öncünün sağlam adam at-masını beklemektedir. Çünkü halk kitleleri çok iyi bilmektedirler ki, sağlam iş yürütebilecek bir öcü olamadan girişilen işyancı çıkışlar kalamırları kaçıklı bulacak ve ye-nilecektir. Halkın bu konudaki du-yarlılığı anlaşılar bir şeydir. Yığın-ların haklı olarak işi sonuna kadar götürme iddiasındaki öcünü yü-ni-başında görmek istemeleri de an-lamlı ve anlaşılır. Halkımız so-nuna tamamen böyle bakmaktadır. O halde buradaki sorun öncünün bir biçimde ortaya çıkması, çarpıtılmaya izin vermeden en cidi-eylemleri gerçekleştirmesi ve dö-nem dönmek bunları planlaması, bu konuda gerçek bir kurmay gi-çalışması başlaması, kendisini dü-zenlemesi ve örgütlenmesidir. kiti-lerlerin aygıtı kalkışını kendisiyle birlikte sağlayabilmektir. Zaten en çok ihmal edilen görevler de bun-lardır. Öcünün kurmay görevleri-ni yetkince başlaması sorunun ö-zünü meydana getirmektedir. He-men belirtelim ki düşmanın kur-may bu durumda değildir. Onun her şeyi hazır ve nazırdır. Oysa bizim savaş kurmayi olmaması ger-çek güçlerimiz basit işyancı birli-ğiyi yönetmenin bile gerisinde bir konumu yaşamaktadır. Son dere-ce ciddi öcün arzedek bu kurmay sorunu çözümlememden, her koşul altında savaşın sevk ve idaresi ge-rçekleştirilmeden ciddi savaşların geliştirilmesi mümkün değildir.

Birçok arkadaş bunları temel bir sorun olarak ele alıp çözüme götü-recekler diye, sorunlardan kaçmak-la çözüm bulacağın sanmaktadır. Hayır, sorunlardan kaçmak ne den-li fazla olursa, görülecek zarar da o kadar büyük olacaktır. İstenen he-deflere ulaşmak hayal kurmakla mümkün olmaz. Ancak büyük ça-balar gösterilecek ve kan ter içinde uy alınarak ulaşılabılır. Sorunlar ve gerçeklerden kaçmak Kür-distan koşullarında neredeyse bir usual özellik haline gelmiştir. Hep kendi gerçekliğini den kaçıp yalana

şınmak; zayıflıklara, eksikliklere ve geriliklere karşılayıcı nerye ka-dar devam edebilir? Süzülmeyle bu-yunca bu durumu yaşamakla ne elde edilebilir? Simdi bu olumsuzlu-ğın aşılması PKK'nın önünde du-ran bir görevdir, bu görev partim-i-zin militanlarına düşmektedir.

Bütün bu analıtların pratik yö-netimden güçlü bir taktik uygulama beklendigiğini göstermektedir. Sorun taktik yönetim, örgütlenme ve eylem düzeni gibi konuların usul çözümlerine ilişkin düzeyine yüksel-dirmek ve bunu pratikte mümkün-leme noktasına gelip dayandırması. Üye zemininde ve yurtdışında askeri ve diplomatik bütün alanlar, ancak bu konuda çözüm gerçekleşt-iği, pratik önderli yaratılıp güçlü bir yönetim sergilendiği zaman ge-lişme sağlayabilir. Bizde işyeri artık bu noktaya gelip dayanmıştır. Ne yeni işyasal etki yaratmak, ne yeni çevreler oluşturmak, ne de yeni devletleri geliştirmek asıl soru-numuz olabilir. Bütün bunlar ken-diliğinden de olsa gelişebilmekte-dir. Sorun bütün bunların bir komu-ta altına çekilmesi ve bu komuta altında savaş düzeyine sokulma-sıdır.

Sorun buyken ve bunun olumlu çözümü düştür bütün militanların bir nolu görevi olarak duruyorken, militanlarımız ne yaptılar? Belki fazla abartmamak gerekcektir, ama sorun olumsuzundan nasi çözüm-lenmek istendi? Bu olumsuzluğun-rın sahipleri kimlerdir? Bunların bellibaşlı faaliyet biçimleri ne ol-muştur? Bu konulara biraz değin-mek istiyoruz. Bu sorunlara değin-diğimiz zaman doğru olan da daha iyi bir biçimde açığa çıkmış ola-caktır.

Biz kez işi esasından bozmayı marifet bilmez, işin esasından kaç-maya çalışan ve ayrıntıları boğ-u-lu kendilerini uğraştırarak düpe-düz isten kaçan kimseler vardır. Öte yanda olumlu yönden kademe kademe işin içinde olanlar bulun-maktadır. Tabii bir de en iyisine ulaşmayı amaç olarak öüne ko-yup bütün gücünü buna hayata geçirmek isteyenler söz konu-sudur. Biz bütün bunları tanımak zo-rundayız. Tercihimizi sağlam bir biçimde yapabilmek için de bu gerekçelidir. İşin olumsuzundan çö-zmek isteyenler kimlerdir? Bunlar ne yaptılar? Bunun bir sorun aydın-latılması yararı olacaktır. Biz illi Kongre ve doğru geldikimizde pratik faaliyetlerimiz çok özümlemesini yaparak, bunların sahipleri ortaya ayıkardık. illi Kongre sürecini ter-arlamak herhalde fazla yararlı ol-mayacaktır. illi Kongre sonrasında eski tutumlarında ısrar edenlerin kendilerini yeni döneme nasıl uy-adırladıkları ortaya koymak ve bun-ların yeni izleyicilerinin kimler ol-duğunu açığa çıkarmak önem ta-mamaktadır. Yeni izleyiciler kimler-dir? Bunlar nasi ortaya çıktılar ve ne-yaptılar? Biz bu tür unsurları epeyce uğraştık. Bunlar bugün halen öyle şeylerle karşımıza dik-iyorlari ki, yarın nasi karşımıza çıkacaklarını biliyoruz. Biz hala bunların tahribatlarını gidermekle uğraşyoruz. Tabii böyleleri ancak Parti ilerlediği zaman açığa çıkarı-labilir. Çünkü bunlar kendi kiş-i-liklerinde Partiyi bitirmenin tez-gahlarını kurmaktadır. Bu tip ken-disinin "en iyi PKK'lı" olduğunu iddia ediyor, Partiyi bir anlık ilerlet-memek için bütün casasını ortaya koyuyor, "Ben" diyor ve başka bir şey demiyor. O büyük köleli impa-rtörüklerini tepesindeki firavunlar-bile bu kadar "ben" demiyorlardı. İle-tişim koşullarımızda bu türden bazı taslaklar ortaya çıkabiliyor. Bu, Kürdistan koşullarında yüzyl-lardan beri devam eden sınıflamsa, ulaşılma ve bunların sıyışlaş-

masındaki kötürümlüğün ve çarp-ıklığın başı kişilerin şahsında çok kötü karikatürler ve sömürgeçliğin despotizm biçimlerinin son derece iğrenç taslakları biçiminde hortla-masından başka bir şey değildir. Bunlar demagoji ve yalana şıgna-rak böyle olmadıklarını süsöyleler de, biz kendilerinin durumunun böyle olduğunu ortaya koyabilecek ve kendilerine کمک ettirebilecek durumdayız. Nitekim işleyle yapıyo-ruz.

Simdi bazı ilginç durumlari ortaya koyduğumuzda, ne yap-mamız gerektiği kendiliğinden an-laşılacaktır. Biz illi Kongre kararları-yla, savaş planlarımızı tamamladığımızda, bazı gruplarımız ce-şitli görüşlerle bizi anıtlara gön-derdik. Bunlardan bir grubumuz Avrupa'ya gitti, diğeri Doğru Kür-distan üzerinde ülke pratiğine yöneldi. Bir başka grubumuz Güney Kürdistan'dan ülkemizin derinliklerine doğru ilerledi. Bu grupların olumlu veya olumsuz fa-liyetleri oldu. Avrupa faaliyetleri içinde yeralan eski ve yeni arka-daşlar, gerçekte illi Kongre'nin özünü, Kongre çözümlerine ve verdikleri özeleştirilere sadak-taie bağlı olmadıklarını gösterdi-ler. Avrupa zemininde gerçekleştir-ilen bir Konferans'la bunlar tekne-özleştiriyi yönelttiler. Konfe-rans sonuçları Partinin hali illi Kongre geçişi karşısında ken-dilerinin haklı olduklarını düşün-düklerini ve Partiyi karşı kapalı davranan kişiler olduklarını açığa çıkardı. Söz vermemlere rağmen, bu arkadaşların samimi olmadık-ları, ırsat bulup bulmaz kendilerini konuşturdukları ve bu konuda ırsat buldukları açıktır.

Bu tutumun doğru olmadığını belirttik, bu doğrultuda yaptığımız eleştiriler de vardır. Bunların neyi tekrarlamanın arından konuşmaları, eski üsluplarını nasıl yenileştirip konuşturdukları ve bunun ne tür ciddi sakıncalara yol açtığı bugün burjuva basınına yayınlanıyor geçişmeden rahatlıkla anlaşılmaktadır. Zaten Avrupa'da yapı-lan Konferans'taki tartışmalar ve Genel Sekreterliğin bu Konfe-rans'a sunduğu raporlar, bütün gerçekleri tüm netliğiyle açığa çıkarmıştır. Bazıları hala ken-dilerini kamufle edebileceklerini san-salar da, ortaya çıkan sonuçlar bunun olumsuz olduğunu kanıtlam-aktadır. Yine bunların aslında Parti ve devrimi pratik karşında düştür olamamaları ve bundan sürek kaçınmaları bugün birçok özelliği ile daha iyi anlaşılıyor.

Devrimci pratiğe giren başka bir grubumuzun durumu çok daha ilginçtir. Sözümlüne illike pratik önderliği soyunulmuştur. Ancak daha zemine adan altarmat, Kür-distan'ın her bir toplumsal yapısında yüzylardan beri oluşan ve kaba ağavari metodlar ve TC'nin dayat-tığı en çirkin bastırma yöntemleri içiçe geçirebilir, partinin en hassas sorunu olan kadroların üzerine bir balta sallanmıştır. Bu yöntemlerin sahipleri açığa "yatağa düşürül-medik bir tek kişi bile brakmayas-çığız" diyebilecek kadar pervasız bir tutum takınılmıştır. Tabii kad-roların küçümsenmeyecek bir bö-lümü de ulyasla boyunlarını eğip "tamam, yledir" demislerdir. Bu durumda eski toplumun son dere-ce kötü bir karikatürü hortlatılmış-tır. Hiç kuşkusuz PKK'nın bugünkü gelişme aşamasında bu yöntemleri, bu tür yönetime ve yönetime an-la-yışlarının hortlatılması düşündü-rücüdür. Bunların Partimize verdiği zarar çok büyük olmuştur. Böyle kazanımlar ve ileri tarihsel adımı-lar bu küçük ağalar yüzünden ne-redeyse olanaksız hale getirilemek-tedir.

Diyarbakır Zindanlarında PKK'li Savaş Esirlerinin Değerlendirilmesi:

DEVİRİMCİ GÖREV VE TÜRK SOLUNUN TUTUMU

Başaralı 1. sayfa

Kürt halkı, Türk ulusunun ulusal yayılma alanı ve hark maddesi haline getirdi. Üç bin yıllık tarihizmin en kanarık, en tehlikeli dönemi halk olarak yaşayorduk, iki sepeerim-gizim vardı. Ya her gün erişerek "bars" içinde yoku olacık, ya da direnerek bağışım olacaktık. Halkımız, PKK önderliğinde iradesini direnerek var olma yönünde kullandı. Evet, bugün halkımız Türk devleti ile üç bin yıllık esaretten kurtulmanın ve özgür olmanın hesaplaşması içindedir.

Halkımız özgülrlük ve bağımsızlık arzusunda resmi devlet politikasının yaklaşımı herkeşce bilinmektedir. Halkımızın varlığını inkar etme, en masum bir ulusal talebi, kan ve katliamlar bastırma, zorla oluşturmaları Misak-ı Milli'nin de dokunulmazlığı savunma ve 'dir. Bu gün bağrından çıkığımız ölkemizin üstünde halk olarak hiçbir söz hakkımız yok. Dilemiş konuşmamız yasaklanmış, tüm ulusal değerlerimiz yabancılaştırılmış, korkunç bir asimilasyona. Türkleştirilmiştir, tabii tutulacak. Çocuklarımız, köylere verdiğimiz Kürçe isimleri değiştirilmiştir. Kürçe-Kürtlülük iligili her şey silinmeye, unutturulmaya çalışılmıştır. 20, yüzünlü son çevreinde yerliyi bence kara ırkı, bunca baskıcı bir rejim ve böyle yok edilmek tehlikesiyle yüz yüze olan başka bir halk var mıydı acaba?

Mevcut durumda halkımız yok etme, katliamlara tabii tutulma, zorunlu iş, sürgün vs. vs.'nin tüm yasal alt zeminli hazırlanması ve pratikte uygulanmaya başlamıştır. Devlet tüm bu uygulamaları mücadelemin gelişmesi karşısında ihtiyaç duyduğu şekilde yürürlüğe koymakta ve koymaya devam etmektedir. Bunlar pişmanlık yasası, kelle avcılığı, savasçılarının başına milyonlar dolar koyma, korku altı altında paralı milisleri silahlandırıp adam öldürmek için orta yere salma, başka ölkelerin sınırlarına tecavüz ederek saldırma vs. dir. Bunların hepsi yasalaştırılmıştır. Kısacası gayri insani, uluslararası hukuk kurallarına, savaş kurallarına uyulmaya tüm yol ve yöntemlere başvurulmuş, bunlar yasalaştırılarak halka da benimsellmeye çalışılmıştır. Tüm burjuva mücadeleleri sürdürmeye yetmedi. Özgürlüğü sömürgeci mekkesini bir daha arandıkları görünce ve ayri bir askeri girişimden yederek mücadele aradılar. Başladılar yüz tulaite karşı ve idari örgütlenmeye yerine yeni örgütlenmelere yöneldi. Tabii bu yollarla da sonuca gidemeyecekler, gittikçe de mümkün değildir. "Es-kıyayı yok edeceğiz, kökünü kazıyacğız, vurduk, saklanacak delik arıyordır" yolu içi ferahlatıcı propaganda ları artık sık sık kullanamaz oldular. Nasil kökü kazınacak savasçılar, kargılarındaa savasın her halk var. Biz devrimcileri yok etmek için, içinden çıkığımız halkı yok etmeleri gerekir. Bir halk ne kadar yoksul, küçük ve geri olursa olsun, savasmaya karar verdi mi, onu hiçbir güç altı edemez. İste Vietnam örneği. Bizim halkımız da kölelik, sömürgecilik, tahrişel her hesaplaşma içindedir. Savasımın çok zor ve çok kanlı olacağıni biliyoruz. Karşımızda duranlar bölgemizi en büyük orduşuylar, ırkı, kafaatası yapıya sahiptirler.

Resmi devlet politikası bizim için ayrı değil. TC bizimize bir savaş çıkarttı. Öldürme edictesi koğullandı yürüttüğümüz bu savas her ne hikmetse resmi olarak dile getir-meye devletin dili varmiyor. Ama

filen savasista olduğunu da gizleyemiyor. Ordusunun en seçme bir-klikleri ölkemize sevk etti, askeri varlığını kat kat artırdı. Milyarlarca lira savas donanımı için harcıyor. Karşısda altımda milis ve paralı askerlerden oluşan bir orduyu Kürtlerden oluşturmaya çalışıyor. Hükümet, Milli Güvenlik Konseyi MIT vs. devletin en yetkili karar organlarının baş güdümleri PKK ve gelişen ulusal mücadelemiz içine ediyor. Devlet tüm politikalarında bu savas durumuna göre yönünü belirlemektedir. Geliştirdiği mücadele ile bunu devlete dayatmış bulunmaktayız. Bu unsuru devlet resmi açığa itiraf etmeye yavaş yavaş da, pratik karar ve faaliyetleriyle bunu gizleyecek durumu kalmamıştır.

Resmi devlet organları TRT, basın ve burjuva partileri hep bir ağızdan milli birlik ve beraberlik vazaları vermekte, sovenizm zehrinin bugüne kadar görölmemiş boyutlarda Türk halkının kafasına sıkıyarak etmektedir. Halklar arasında düşmanlık geliştirmek, sınıfsal kırkaları için halkları birbirine kırdırma ve talan düzenini bu şekilde sürdürmeye çalışmaktadırlar. Burjuvazinin en sık başvurduğu yoldandır bir-di. Türk burjuvazisi Türk sovenizminin ayrıntısı alabildiğince kartmaya çalışmakta, elinden geleni ardına koymamakta, eline geçen hiçbir fırsatı kaçırmamaktadır. Türk ve Türk halkları arasında düşmanlığı körükleyip geliştir-meyi, güvensizliği yaymayı politikasının temel tasarlardan biri haline getirmiş bulunmaktadırlar. Hayali bir tehlike yaygarasıyla halkın ufkunu karartmaya, yedegine alma-yı çalışmaktadırlar. "Vatanımızı, milletimizi bölmek, yabancılara güçlere peşkeş çekmek, Türk milletini tarihten silmek istiyorlar" yaygarasıyla, oymaya bir tehlikeyle halkın içine korku salma, vatan haini ilan ettiği, ulusal kurtuluşçu güçleri-mize ve Türk devrimci hareketinin üzerine sürmenin yoğun çabası içindedir. Kimsenin Türk vatanını, milletin bölünmezliğini falan yok et-mek gerekler inkar edilecek de-mayoyla ve yalan mekanizması tüm boğatıları işletmektedir. Vatanı ve milleti bölünene varsa, o Türk vatanı ve milleti değildir. Kürtlerin vatanı ve Kürt halkı bölünmüş, arası-na sunu sürülür çizilmiş, halkımız birbirenden koparılmış ve bizi tarihten silmeye çalışılıyor. Tarihi ve toplumsal gerçekleri tersyüz edil-mek ancak bu kadar olur.

Bu ipleri koparsanız azgın sovenizmin dalgaşı içinde düzensiz patle-rilene tüm "vatanın, milletin bütün-lüğü tehlikeydedir, milli sorunu içi politika aracı yapmayalım, hepimiz milli mütabakat içinde olalım" seklinde tavırlarını koymuş bulunmaktadırlar.

Burjuva basını ve üniversitelerin tavırına baktığımızda, objektif habercilik ve bilim çevreleri olmanın tamamen uzak, devlet kumanda-lık, resmi devlet politikasının ka-tipsiz savunuculuğuna yapmaktaki halkı yanıltma, yalan ve yanlış bilgilerle halkı kan emicilerin yede-gine alma ve sovenizmi etkin bir şekilde yamaa araçları haline gel-miş bulunmaktadırlar.

Basın, sözüm ona kamunun vic-dani hakkını ve halkın sesi olacak-ken, ırkı faşistlerin sesi olmuştur. Resmi çevrelerce belirlenen politika-klar doğrultusunda yayın yap-makta, çadırsı bir tutum sürdürmek-tedir. Bugün ulusal kurtuluşçu güç-lerimize verilen mücadelelerin ne-kadar halka yasatılmaktadır? Üke-de olup bitenlerin, gerçekleştiren eylemlerin ne kadar halka yan-

sıtlamaktadır? Bu soruların soruldu-ğunda, verilecek cevap gereklerin haktan gizlendiği biçiminde olacaktır. Gerçekleştirilen birlerce eylem, özellikle devlet güç-lerine yönelik operasyonlar, halk-tan gizlenmekle, haberler arasında yer almamaktadır. Tüm burjuva çevreler ve aydınları, Ergun Göze-nde Uğur Mumcu'sunkadar hepsi devlete akıldanlık etmekle, PKK'n-ın ve ulusal kurtuluş güçlerimizin nasıl yok edileceği, nerde yapıla-cakı konusunda yol, yöntem gös-termekle, devletin birlerce uzmanı yetmiyormuş gibi, bunlar halk düşmanlığı ve sovenizmin devir-mesine su taşımaktadırlar. İlginci-ri, devrimcilik ve demokratik ad-na mangalda bul bırakmanın bazı köke yazarları, PKK ya karşı kon-trilleray hareketle geçirmiş diye devlet yöneticilerini çatmaktaki, 12 Mart'ta kontr-gerillay: bize karşı kulanızın, bizi devletin ve milletin bütününden yandıydı, asıl devle-ti bölmek isteyen PKK ya karşı güçleri meydana salınamaz gerek-ir, yazık değil mi, bizi baksız yer-sürdürdüğümüz diyerek burjuvazi-lerine yol göstererek devlet yan-karlarıdır. Sanki devlet kontr-gerilla güçlerini ortaya salmaktaki katliamlara görevlendirilmekte ge-ri kalmış gibi. Baylar merak etme-sinler, sözünü ettikleri güçlerin o-tuz iki tekimlir bütün ölkemize ve üzerimize salınmış bulunmaktadırlar. Ne kadar demokrat ve haktan yan-a olduklarını mücadelemiz gös-termiş, maskelerini düşürmüş bu-lunmaktadırlar. En gerici faşistlerin, Uğur Mumcu gibi demokrat ge-ci-nenlerin tümü, Türk sorunu kar-sısında yan yana olmaktadır, aynı ağızdan konuşmaktaki sakınca gö-rmektedirler. Aralarında tek fark, halkın tarihi silmede basvurulan yol ve yöntemlerin biçime-riyle ilgilidir. Özde Kürt ulusunun yok edilmesinde, Türkleştirilme-sinde hepsi aynı yerde buluşmak-tadırlar.

Bilim yuvaları olması gereken üniversite çevrelerine baktığımız-da aynı kör içinde onların da ek-siksiz yerlerini aldıkları görmekte-yiz. Türk üniversite çevreleri bilim adamlığı adına, bilimin ırzına ge-mekle, insanlık ve bilim dışı sovenizme, bir halkın tarihten silinmesi politikasına "bilimsel" tezler ve açıklamalar katılmalarını esirge-memekteyiz. Dünyaya basıldığın-ginde dikenin tüm üniversiteleri, ölkemizin ve vatanın bölünmezliği-ne, bölücülük tehlikesi üzerine kon-fanslar vs. düzenleme yarışına hizmet etmekle kusur bırakmamak-tadırlar. Namuslu bir ses işitem-diği bu çevrelerden. Ne kadar acı ve korkunç bir durum bu. Burunları dibinde içtikleri 15 milyona yakın bir halkın varlığı inkar edil-ken ve tarihten silinmesi politikası-nın sürat uygulanmaya sokulurken, bilim adamlarının namusuna sahip kimsenin sesini işitemedik. Ne ka-dar korkunç! Bu çevreler bilim dünyasının yüzü karlağına soyun-muş ve bunu sürdürmeye devam etmektedirler. Her gün basında, TRT'de, Mecliste, siyasi partiler-de, üniversitelerde "Bulgaris-tan'daki Türklerin isimlerinin de-ğiştirildiği, başlı yapıldığı, bunun zulul olduğu, uluslararası hukuk kurallarına ve insanlığı yuymadığı" yolu yazılar, açıklamalar birbiri kovalamaktadır. Sovenizm dalga-sının kabarmasında, Türklüğün şahlanmasında bundan iyice yar-darılanlığı, tüm çevrelerin aynı yere yöneldiğini görüyoruz. Bul-garistan Türkleri konusunda bunca yaygara koparanlar, burunları di-binde olup bitenleri neden gör-

mektedirken, gerekse, sağır sultan rolünü oynamayı, kiliyi kırıp darta-mayın neden tercih etmektedirler? Bu kara mizah örneği, bu çifte stan-dart, acaba dünyanın başka yerin-de yaşanmış mıdır? Halk olarak dilemiş yasaklanmış mıdır, Bu, anaya-saya kadar sokumuş, Kürtçe olan-kiyimizizin, çocuklarımızın vs. i-simleri değiştirilmekte, bunlar için uyuşlararası hukuk kuralları, insanlık değerleri vs. bu çevrelerin aklıklarına gelmektedirler. Yoksa uluslararası hukuk kuralları ve u-lusalın kaderlerini tayin etme hak-ı içinde, Kürtler için özel bir madde mi vardı? Bu kuralları Kürtler için uygulanmaz mı denmişti? Evet ol-duğuka içreng, dünyada benzeri gö-rölmesii kişiyüzlü bir tutum takin-maktadırlar bize karşı. Şu anda bu-lundumuzda Diyarbakır Askeri Ce-zaevidine ziyaretçilerimizle Kürtçe konuşmamız yasaktır. Türkiye'nin hiçbir cezaevinde görölmeyen bir ziyaret yerinde siyasi polisi görev-len-dirilmiş bulunmaktadırlar. Bulga-ristan da baskı ve zulüm var denil-mektedir, yaygara koparılmakta-dır. Peki, burada zulüm ve vahşet yok mu? Yalnız Diyarbakır Cezae-vinde vahşet kurbanları 40'a u-lasmaktadır. Niye buna zulüm ve baskı denilmiyor? Yoksa için içine Kürtleri girdiğinde devrimcilik, de-mokratik, insan hakları ve huku-kun savunucusu olmak sınırı son mu buluyor?

"Bölücülükle takinlancak tavırda milli birlik ve mütabakat sağlan-madığı" şiarının ne anlama geldi-gine, burjuvazinin bunu işi slogan-laştırdığına kısaca değinelim. Ne ü-zerinde milli mütabakat? "Kürt hal-halın esaretinin devamında, tarihten silinmesinde, mevcut resmi po-litikanın yürütülmesinde hep ber-ber ve birlik olmalı. Uygulanacak ve yasal statüye kavuşturulmuş, baskı işkence, katliam, mecburi iş-kan vs. de hepimiz birleşelim. Cat-ak, ayri ses çıkmamalı" da başka bir şey değildir, bu milli birlik şiarı. Evet, Kürt halkının özgülrlük ve bağımsızlık özlemini ve hakkını yok etmede eli ele verelim denil-mektedir. Bu şiar burjuvazinin tüm kanalları, resmi devlet çevreleri, basın ve üniversiteleri, hepali bu yok edilgin sloganını "milli birlik ve beraberlik" lafıyla cıllayıp kitleleri buna hazırlama çabasında eli ele yürütmektedirler.

Resmi çevreler basını, TRT, ün-versiteler ve bu tutum içindedir, sol, devrimci saflarda kendini gay-ren kesimlerin tavri ne olma-kta-dır. Üstlerine düştüni yapmaktadırmı? Bu soruya acı da olsa vere-gelmiz aynı hayırdır. Türkiye sol ve devrimci çevreleri sınıf mücade-leşi gereği sovenizmin kararlı düşmanı olmak, halkı gerçekleri ulaştırmak, burjuvazinin halkı al-datma mekanizması karşısında durmak zorundadır. Burjuva so-venizminin dal-budak salınması-nın mücadelesinin önünde-ki en büyük düşman ve engel ol-duğunu uzun uzun anlatmaya ge-rek yok sanırız.

Simdi Türk solunun ölkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesine karşı tutumuna kısaca değile-im: Özellikle işçi otağı bulunan bazi devrimci-demokrat çevrelerin tavri oldukça yetersiz ve geridir. Halbu ki bu kesimlerden halk olarak büyük beklentimiz vardı. Devrimimizin di-mükteliklerinin başında Türk dev-rimci hareketi geliyordu. Müca-delemizin silahlı direniş aşamasına girmesinin üzerinden asey zaman geçti ve çok mesafeler kat ettik. Tabu olarak dokunulmaz bellenen

"Kürt Sorunu" resmi devlet çevre-leri ve burjuva basınında konu-lmaya ve tartışılmaya başlandı.

Türk sol çevrelerinin de teslim ettiği gibi, Kürt sorunu tabu olma-ktadır. Çıktı ama, bu pikista dev-rimci çevrelerin yayınlarının payı ne oldu? Sorunu tabu olmanın çıkarları, tartışan devlet resmi çev-releri ve burjuva basınıdır. Sorunu görmezden gelmekle duruma düğmeler ve çözüm yolları ararken, birbirlerine akl verirken, Kürt so-rununu işlemek zorunda kaldılar. Sorunu tartışmıyorlar, tartışmıyorlar, isimlendirmesi onların istediği ve arzu-ladığı bir şey değildi tabii. Sorunu gündeleştiren ve tabu olmanın çıkarları temel unsur, geliştiri-diğimiz halk mücadelemizin dayat-masıdır. Neden Kürt sorunu 15 Ağustos 1984 öncesi böyle gün-deleşmemişti, yazılı-cı kalemimiz da, bu tarihten sonra eline kalem ka-gıdı olan herkes kaleme salma-yaya başladı. Bu tabu ki bir tesadüf değildi. Gelişen halk mücade-leminin gereği karşısında politika-lara üretmek zorunda kalmalarında, mevcut politikalarının ihtiyaca ce-vap veremez hale gelmesinden ö-türüldü. Bu bağlamda soruna baktığımızda Türk devrimci-de-mokrat yayın ve çevrelerinin geliş-mesinin çok geride kaldığını, uzun süren sessizliğe gömülmüş bekle-gör tutumu güttüğünü, burjuva basının soruna el atmaya gös-terdiği cesareti gösteremediğini gö-rüldü. Böye mi olmalıydı? Tabii ki hayır. Herkesen önce bu kesim-ler, sorumluluk entansyonizmi bilincine yaklaşıp sorunu daha ya-kından irdelemeli, gerçeklerin or-taya serip halkı aydınlatmalıydılar. Bu yapılmadı. Uzun süren sessizlik duvarı aşılması. Uzun unutmayak ki, sınıf mücadelesinde sessiz kalmak, halkların yanında açtılan tavrı alıp savasça katliamlar, or-tada kalmak, burjuvaziye meydanı teslim etmek, kitleleri onun etkile-mesine, örgütleyip yönlendirmeye sinmek bırakmak demektir. İste ölkemizde gelişen ulusal kurtuluş mü-cadelesinin karşısında sol çevre-lerin tavri bu olmuştur. Meydanı kafatası halk düşmanlarına bırak-mıştır. Sol çevrelerin bazıları ö-lümden kaçmış gibi "Kürt sorunun-dan" kaçmış, "bölücüler" destekleye-yen vatan haini damgasını yemekten kurtulmak için renksizliği tercih etmiş, tarihin kendilerine dayattığı görevlere sırtını çevirmiş, sağır sultan misali görmezlikten, duy-mamazlıktan gelmiştir. Sol çevre-lerin bu soruna ilgili çifte standart uygulamalarını, halk düşmanları-na gelecek saldırıları gösle-meyi gözle alamadıkları, mevcut statükolarının riske sokmama-ya hayvile cabaladıklarını görmekte-yiz.

Niyet çifte standart uygulanıyor? Sosyal-sovenizmin bugatından kendini kurtarmayı teorik so-yutlamaları bol bol ulusları ka-derlerini özgürce belirleme hakkı ilkesinin edebiyatını yapıyorlar. Ama iş Türk burjuvazinin çıkar-larına dayandı mı, burjuvazilerin yanında yer almakta gayri bir şey görmez gözleri, bu defa işgalerin, haksız savasların "hakklığını" süslü laflarla kitlelere lanse etmeye baş-larlar. Bunun örnekleri tarihte bol-ca görüldü ve yandı. Yaşanan bu tarihsel olaylardan ders çıkarılması gerekir.

Türk solunun, ulusların kader-lemini tayin hakkı konusunda neden çifte standart uyguladığını sorduk? Bu sorunun cevabını uzunca irdel-e-yeyceek olurdu. Bu kesimin Kemal-izm zehrinde henüz kafalarını arındırmadığını, ölkemizin tarih-

sel, toplumsal gerçeğinin misak-ı hukuk kavrayamadığını, Sıkkı Milîlî dâsında bir düşünceye uzanacak cesareti gösteremediğini söylemek özetleyebiliriz soruyu. Türk solu, Kemalizmin kuyruğuna takılması hep böyle mahkum mu kalacak? Türk solunun kaderi mi olacak? Artık bunların aynısının zamanı çoktan geldi de geçti.

Diğer ülkelerde gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerinde oldukça sıcak bir ilgi ve destek gördük. Türk sol çevrelerinde, Vietnam, Filistin kurtuluş savaşlarında olduğu gibi. Bunun yapılması gerekir ve bu bir gerektir. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerinde sessiz kalmamız. Örneğimizimiz bu mücadelelerde yayın organları mücadeleyi halkla tanışmak için yoğun bir yayın örgütü sergiledi; bunlar topatları, yürüyüşleri, dayanışma toplantıları, işçi etkinlikleri desteklediler. Halen de önyadıkları bu tür mücadelede destekleniyor. Biz de bu desteği onaylıyor çokşuylu katılıp destekliyoruz. Akımların almadığı, dünyanın başka bölgelerinde gelişen mücadelelere verilen destek, gösterilen kardeşlik ve sempati neden Kürt halkının kurtuluş mücadelesinde gösterimiy?

Genelde Kemalizmin duvarları aşılacakla beraber, resmi çevrelerin ve gericiilerin üstünü üstüne çekmemek için susuluyor, gelecek saldırı ve baskılar göğüsleniyor, sesle girmek istenmiyor. Ama aydın ve devrimci olmanın namusu böyle davranmayı gerektiriyor. Bir ismi Malek Beşikçi'nin tutarlı ve namuslu tavır örnek gösterilerek bilim adamlarının namusu bunu gerektiriyor demekle, Beşikçi'ye aklık tutmak işi bitmiyor. Unutmayalım bir gülle bahar gelmez. Bilim adamlarının Türkiye'deki namus savuculuğu olacak diye bir fetva mı var. Neden Beşikçi'leri çoğaltmıyor, neden kafalarının pası ve zehri aktılmıyor. Türkiye basın organları, dergileri vs. hiç mi kapatılmadı. Yazılarla, bilim adamları, insan hakları savunucuları hiç mi zindana tıkılmadı. Hem de haddinden fazla yapıldı bunlar. Türk sol ve aydın çevreleri Kürt halkının kurtuluş sorununu neden kendine yasak bölgne durumu getiriyor, burjuvazinin arzuladığı uysallığı neden sürdürüyor? Bu sorunun içi de gazete ve dergiyle kapatılsaydı, insanlar içeri tikilsaydı, bunlar göze alınsaydı, sol sorunu alının aklıyla gündeme getirmek halkı aydınlatılacaktı. "Devlet bu konuda çok hassastır, yayınıma izin vermez, bizi içeri tikar vs." mazeret olamaz. Böyle yamsals bir durumda halkın dostları aç, fedakarlığı, yığılğı göstermeyip de ne güne şakıyacaklar. Bu aydın aydın olmanın orosunu, namusunu aydınlaştırmak için yapılıyordu. Bu yapılmıy, değil halka de yapılmıyor. Gelişmelerin, gerçeğin süreki gerisinde kalıyor. Tarih durup siz bekleyecek değildiniz. Tarihşel gelişmeler ayak uyduramayaları tarihçe yadsınacaklardır.

Mücadelemize hak ettiği ilgi gösterilemezse, gelişmeler objektif olarak izlenemeyecektir. Çoğu çevre bir istanmarete zahmetine daha katlanmamaktadır. Vietnam, Afrika, Latin Amerika ülkelerine araştırmı için görevliler yollanırken, oradaki kurtuluş hareketlerinin görüşleri alınıp aktarılmırken, bol bol tercüme yapılmış, burunund dibeinde gelişen mücadelede mu yaklaşımlar gösterilememektedir. Bizimle ilgili haber ve yorumlara kaynaklık eden genellikle burjuva basını ve haber kaynakları olmaktadır. Niye ülkeye gelinmiyor, gerçeğimizi bizzden, halkımızdan öğrenilmiyor? Yoksa devlet barmakmaz, gormeyize izin vermez,

yayınlatmaz gerekçesine mi sınırla- cıkla yine? Devrimcilik, solculuk ne güne şakılacak, bu mesleği burjuvazinin izi oranında mi sürdürmek gerekcek? Evet, soruları çoğaltmak mümkün! Ama, hiçbir tarih önünde devrimcilerin sorumluluğuna hafifletme gerekçeleri bulunmaz.

Solon bizi bizzden öğrenmedim, mücadelemize ve halk gerçeğimize hala yabancı olduğunuz, yaklaşımınız yüzysel ve burjuva haber kaynaklarımların etkisinde olduğunuz söyleyebiliriz. İyi koruculuğuna ilgili verememiş örnekte de bunu açıklamak için yeterli olacaktır.

Devrimci ve aydın olmanın ölçütü nedir?

Bu soruya verilecek cevap bilmez değildiz. Yeterli bu bilinen cevabın gerekleri yerine getirilse. Her şeyin bedeli vardır. Dünya insanlığı, hakları sahip oldukları, yarattıkları her şeyin bedelini ödemelidir. Hiçbir şey emeksiz, bedelsiz sahip olunamaz. Aydınlar, devrimciler, halkın dostları onların gereklerini ve aydın namusunu koruyabilmeleri bedelini ödemekten kaçmamalıdır. Kağıdında hiçbir şeyi sahip olamayacak ve bir hiç olmaktadır kurtulmaya- cıkacaktır.

Koruculuk sistemi öyle basit, sıradan, ailelede bir örgütlenme ve oluşum değildi. Halk tarihimize de bir örnekli de yasağırmıştır. Abdulkadir, döneminde Kürtlerin Hamidiye Alayları oluşturulmuş, bu birlikler hem Kürtleri karşı kullanılmış hem de Ermeni halkının katliamlarında büyük oranda bu güçlere rol verilmiştir. Bugün de bu hain ve korkunc plan "koruculuk sistemi" adıyla gündeme- listiriliyor. Ülkemizde savaş Körtleştirilmek, Kürtler birbirine boğazlamak istenmektedir. Paralı milis bir ordulaşmaya gidilmektedir. Devlet kendi ordu gücleriyle halk gücünü arasında tampon bir güç olarak Kürtlerin oluşturduğu bu paralı askerleri koymak, ordusunu tahripetmek alıkoymak istemektedir. Bu örgütlenme ulusal birliğimize kasteden, birliğimizi bağına sokmak istenen bir hareket gibidir. Şimdi soralım, bu korunc plan karşısında tavırmız ne olmalıdır? Elimiz, kolumuz bağıli devletin ulusal kurtuluş hareketimizı boğmasını mı seyredelim? Hayır, bunu yapamayacağız, yapamayız. Bir halkın kurtuluş yolu omuzlarımızdır. Bu sisteme yönelik dağıtım zorundadır. Halk birliğimiz, mücadelemizin gelenekleri bunu dayatmaktadır. Bu sistemi dağıtmamız tek aracı devrimci siddet değildi. Siddet en son başvurulmuşuydu. Silahların kırılmaları için aralıksız çalıştık, ırkımız, ırka çabalarımız oldu, omaya devam etmekteyiz. Bu çabalarımız çoklu oldukça da olumlu oldu. Yüzlerce insan silahlı kurtuluş güçlerimiz teslim etti. Bir kesimi de devlete geri verdi. Ve halkımız bu sisteme hiçbir zaman gönüllü olmamıştır. Belki hain ve feodal çevrelerin dışında kimse devlete yanaşmamaktadır. Devlet zorla halkı silahlılandırma, bize karşı dikmeye çalışmaktadır. İşle bizzim hedef aldığımız, devlete işbirliğinden vazgeçemeyen hain kesimdir. Gerilla operasyonlarında bazı korucularımların ailesinden ölen kadın ve çocuklar da olmaktadır. Kadın ve çocuklar hiçbir zaman hedefimiz değildi. Böyle bir şey hiçbir zaman düşünülmez. Adamlar silahlıdır, nöbettedir, kendilerini korumaktadırlar. Bazılarının öldü ettiği gibi bunlar silahlı, sivil vs. değildiniz. Silahlı devlet güçleridir.

Çıkan silahlı çatışmalarda kadın ve çocuklar da ölebilmektedir. Bu arzuladığımız bir durum değildir. Ancak mücadelemizin geleceği açısından korucularımla yönetilmesi doğru değildir. Bunları devletin güçlerinden ayrı olarak görmeyiz. Bugün kızlar, çocuklar ölüyor, dölcek. Yarın onların, yuzbunların ölümlünü engellemek için bu ölüme göz alacağız. Devlet bu paralı ordusunu oluşturursa bugün ölenler on veya yüzlerle ilade ediliyorsa yarın bunlar yuzbunlerle ilade edilecektir. Bu gün görmek için çok olamaz gerek. Amerika'nın Vietnam'da savası Vietnamlaştırması ne çabuk unutuldu.

Devrimcilerin görevi köylere, kasabalara inen, propaganda yapmak, halkı örgütlemektir. Bu çalışmamızın silahlı, telsizli, muhbir, ajan korucularımla yerleştirilse, bu buralara giremeyecek, halkı örgütleyemeyecek, en azından büyük zorluklarla karşı karşıya geleceğiz. Bunların köylere silahlılandırılmasına ve halk üzerinde baskı kurmalarına seyrilmi ki kalacaktır. Adamların silahlıların bırakmasını mı bekleyeceğiz? Yoksa bu halkın kurtuluş davasından vaz mı geçeceğiz? Bunların halk düşmanlığını den vazgeçirilmesi için elden gelen yapılmaktadır. İlah olmalarıyla yönelim sözkonuluyor. Hedef olan çoğunun, savasçılarımızın kanında eli vardır. Çoğu arkadaşın düşman eline geçmesinde rölü vardır. Hainler affedilemez, affetmeyeceğiz. Kimse bunu bizzden beklememlidir.

Gelişim sol çevrelerin yaklaşımlarına; katliamlara, kan dökücüler, TRT'de gazetelede kanlı manzaralar gösterip, katliam yapıyoruz, kanı olduğumuzu vs. işleyerek duygu sömürüsü yapmakta, hümanist geçinmektedir. Tüm çevrelerin aynı ağızla konuşduğuna görüyoruz. Tarih bilinci niye böyle karantılıyor. Kürtlere yönelik katliamlar ne çabuk unutuldu? Bu devlet ne zamandan beri böyle masum oldu? Daha dün Örsim'de onbinler kadın-çocuk, genç-ihitayr denilen devletçe katliamları ortadan kaldırdı. Katliamlara karşı olan çevrelerimiz neden bu katliamları kınar tutum takınıyorlar? Şu iş bakin, tüm üniversiteler, basın vs. Ermenilerle yönelik katliamları ırftbas etmek için yitirip duruyor. Bu çevreler ne zamandan beri insancıl oldular. Evet durum apak ortadadır. Kadın ve çocukları ölüyor, bu bir savastır. Hangi savasta siviller ölmemiş? Ama ülkemizde ölen insanların sorumluluğu bizi değiliz. Sorumlulu devletin kendisidir. Bunları silahlılandırıp ölümlere saldırdılar, katliamları aileleri kendilerine karşı, onların ailesine ardına şingina devlettir. Korucu örgütlenmesinde gidildimden önce bizim bu tür eylemlerimiz olmuş değildi. Devlet, kadınları, çocukları kendisine siper ederek, onların dökülen kanı üzerinde siyasi çekişme yapıyor, ailehizimde kamuoyu oluşturulmaya çalışmaktadır. Devletin bu maskesini ve gerçek yüzünü kitlelere gösterme göreviyle karşı karşıya olan devrimci-demokrat kesimlere baktığımızda, onlar da gelenek haline getirdiği suskunluğu bozmakta, devlette aynı noktada bize saldırmaktadır. Bazı güçler PKK'ya saldırmak için pusuya yatmış, saldırı için fırsat kollamaktadır. Bunu sol adına yapıyor üstelik açtıkları açığa tavır alma yüreklikleri gösteremeyenler, birkaç eylemle kadın ve çocukların ölümünü bahane ederek mücadeleli bir kaleme yanlış görmeğin ve mahkum etmeğin çekinmemektedir. Sorun şu veya bu eylemin yanlışlığı veya doğruluğu değildir. Sorun mücadelesinin

özünü nasıl yaktığıdır. Kürt halkının kurtuluş mücadelesi haklı mıdır, desteklennel midir veya karşı tavır mı takınılmamıştır? Sorun böyle konmalıdır. Yaklaşımlarımız önümüzde gösteren saklamak, halkı mücadelesini karşısındaki olumsuz tutumlarını saklamak için birkaç eylem ön plana çıkararak, bu karşı tutuma haklılık kazandırılmaya çalışılmaktadır. Bu yaklaşımın gerçek değili ve kimseyi kurtarmaz. PKK gerçeği ve mücadelemiz sadece birkaç eylem değildir. Binlerce eylemimiz içinde sayıyı on bile bulmamaktadır. Kendilerine yanlış gördüğü bir parçası sınırlar, bütünü haklılığı bir tarafa atılmaktadır. Biz hiç kimse bizi eleştirmez demiyoruz, her konuda, her şeyde bizim gibi düşünün demiyoruz, dostlarımızın eleştirisine aynı zamanda ihtiyacımız da var. Eksiksiz, hatasız kimse olmaz, varsa bunlar eleştirilsin. Karşı olduğumuz, kendilerine yanlış gördükleri bazı ayntı veya parçaların yola çıkarak bütünü feda edilemez. Bazı çevreler halk mücadelesini aleyhinde kendilerini inka etmede büyük bir çaba içindirlir. Halk düşmanlarının yaptıklarına sessiz kalmakın, geçitçirilen çizgilerinin haklılığını göstermek için bize karşı olmaya açık ve hazır beklemektedirler. Bazi kesimler de olayların gerçeğini araştırmaz, öğrenmeden burjuva haber kaynaklarının etkisiyle değerdendir ve yorumla gitmektedir. Köy korucularımla yönelik eylemlerimiz olduğunu gönlü.

Mücadelemize ilgi gösterilemediği, adeta kitlelerden gözlenmeye çalışıldığı, suskunluğa gömüldüğünü söylemektir. Bunun nedenlerine, derinliğine girmeklele beraber bir parça da olsa parmak basmaktır. Mücadelemiz bugün ön plana çıkmıştır. Bu nesnel bir gerçektir. Bunun görmemizekin gelecek zevahiri kurtarmaz. Şu kende eylemsizlik, tasfiyecilik, teslimiyet çizgisi tasfiye eden, onun iflasını ilade eden mücadelede bundan ötürü de laktat kalmakta, dostça yaklaşmamaktadır. Şu iş bakin; hangi sol dergi ele alınır, birkaç öğretili olunur, grevin, antı-demokratik uygulamalarıla mücadele vs.'nin bol bol işlendiği, bunlarla sayıfalar dolurduğuna görürüz. Bunları yapmaması devrimci, yapılmaları, gerektirir. Ancak görev bu tarzda esas anlamda yerine getirilmis olamaz. Ülkemizde gelişen bilnerce eylem, devlet acizlik içinde bakan gelişmeler, halkımız görmeği başkaldırısı, devletin halka yönlenimleri vs. bu öğretili olayları, grevler vs.'den daha mi önemsidir? Ülkemizdeki gelişmeler, gelişen mücadele ve olaylarla ilgili neyi işlendi. Sormak hakkımızdır sanırım.

Sanırım yasamın gerçeği sol çevrelerin elinden arak bütün sahte savunma mazeretlerini almış düzeyde gelmiştir. Kimsede kendisini su gerekçesiyle de kurtarmaz; PKK'nın çizgisini ve önderliğini tasvip etmiyor, onun için tarafsız kalacağız vs. yolu laktat gelecekte, kimseye zerre kadar haklılık kazandırmaz. Bugün, FKÖ'nün Ararat önderliğini çizgi olarak doğru bulmuyoruz, bu çizgiye bizi karşıydı yine Filistin halkının halkı savasına sırt çevirmemiz mi gerekir? Tabi ki hayır. Bu halkın halkı mücadelesi sonuna kadar desteklenecektir ve destekliyoruz. Aynınsı Türk solu da yapmaktadır. Ama iş Türk burjuvazisine yönelme. Kürt halkının halkı savasını destekleme noktasına geldi mi, Türk solu binbir denden su getirecek destekten çekmekte, kırış kırış burjuvaziyi yüz yüze girmekle için olma- cık baskı- lar, gasitler sergilemek-

tedir. Türk solunun bir kısmı da mücadelemizin ezilmesi, yenilmesi adeta dört gözle beklemektedir. PKK ezilir, yenilirse, eylemsizlik ve teslimiyet çizgileri iflastan kurtulacak kendilerine ve bağıraraklar "biz demedik mi silahlı bir şey eylediniz, terör ve anarşi sonuç vermez" diye. Evet, teslimiyet, tasfiyecilik, eylemsizlik temel gidası yenis, ruhez kesimleri bazıları yenilgi gününü beklemektedir. Bunun hesabını kendisi ile yapmaktadır. Mücadele ve PKK ezilir, yenilirse uğrarsa, Kürt halkının geleceği ne olacaktır. Bu halkı bekleyen nedir? Türk devrimci hareketine yansımıa ne olacaktır? Bu sorunlar, halkın kaderi ile ilgili değildir. Yet- deri devrimcilik iddialarını sürdürme ortamı bulsun. Yazp çizim, kendilerini tatmin etsinler.

Burada bir parantez açalım: Sol çevrelerde yazıp çizme olağanlığı legal olarak kullanılabilirlerse, bunu burjuvaziyeye dayattığı eylem ve mücadelesinin ürünü olarak derlemiyor. Bunun burjuvaziyeye dayatan ölkemizde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesidir. Burjuvaziler cephede daha rahat hareket serbestisine kavuşmak için cephe geridesinden vıdaları kismen de olsa gevşetip hoşgörülü olma zorunda hissetti kendisini. Bunun da böyle bilimesi, doğru algılanması gereklidir.

Evet, eleştirimiz ve durumu sergilememiz kitapları dolduracak bolluktedir. Burada birkaç sayfaya söyleyecek seyrilmez vardır. Enternasyonalist görev ve sorumluluklarını yerine getirmesi Türk solundan isteme durumundadır; bir kez daha Türk solunun Kemalizmin kuyruğuna takılmaması, ona mahkum olmanın kendisini kurtarması gerekir diyoruz. Halkımız karşı görevlerimiz vardır. Dönem lafazanlık vs. değil, pratik atmayı gerektirmektedir. Görevler kendisini dayatmıştır. Türk solu bundan daha fazla kaçamaz. Karşı burjuvazinin saldırısına yer almak, saldırıyı denilirmekten başka bir sonuç veremeyecektir.

"Mezcut müsait değildi, yazamıyoruz, baskılar yoğunlaşacak, mevcut olanlarımızı sınırlar, gelişmeleri yazamıyoruz vs." yolu yaklaşımlar terk edilmelidir. Görevimiz, zor olanı başarmaktır. Kolay olanı herkes başarır. Ama kolayla da bileceğiz değil her zaman uzum olmuştur. Tarihi yapıları zorluklara göğüs germe cesaretini gösterenlerdir. Kolaycılar ve korkaklar tarihin kanarlık denizlerinde yitip gitmişlerdir. Türk solunun kotu bir miras ve geleceği vardır. Bu gelenek kırılmalı ve terk edilmelidir. Bugüne kadar Türk burjuvazisi soyadı gasteri değildi Türk solu kuyruğuna bacakları asırna kısıp kenara çekilmiş ve sinmiştir. Burjuvazinin soyadı gösterdiği dönemler ve ailelarda ne zamana kadar böyle tavır takınılmaya devam edilecektir. Bu türümüz hiçbir toplumsal sorunu düzeltmiyor, umutsuzluk, teslimiyet ve tasfiyecilikten başka bir şey doğurmamakta, zaman zengin deneyimden sonra daha yeterince anlaşılmamış mıdır? Anlaşılmış işi daha ne kadar acı çekilmesi lazım. Unutlammak ki, belanın önünden kaçmak bela savuşturulamaz. Savuşturmak için üstüne gitmek gerektir.

Sonuç olarak şunları söyleyebiliriz: siz üstünüzde düşeni, görevlerinizi yapınız da yapmanızda mücadelemiz sürecektir! Halkımız iradesini savama karar yönünde ortaya koymuştur. Kimsede hakkımız adına karar verecek durumda değildir. Kimsede bir tek karar olacaktır.

Devamı 23. sayfa

Sorunlar Yumağı Türk Egemelik Sistemi Çözülüyor

Başta 1. sayfa

olarak devam eden ve karışık tavrilerle giderilemeyecek çelişkiler etrafında bir araya gelen iki devletin başbakanlarının görüşmesi ardından özellikle de Türk tarafı ağır yimser değerlendirmelere gitti. Bu yimserlikle Yunan düşmanlığını varlık koşulu yapan Türk burjuvazisinin kalemleri yarıştılar. Belli ki Türk devleti buradaki sorunlarını çözmemek, en azından dondurmamak istiyordu. Yunan kamuoyu, basını ve sağlıklı değerlendirmeler içinde olan hiçbir insan bu yimserliğe katılmadı ve katılmadı. Çünkü, Kıbrıs bölümü durmuyordu. Birlerce Rum insanın ölmesine, perişan olmasına ve ülkelerinden kovulmasına yol açan Türk ordusuydu; ve halen bu ordu sayısını da artırmak Kıbrıs'ta bulunmaktadı. Egeyi iltihafı bir alan durumuna getiren ve halk iddia eden Türk devletler. Ege ve Kıbrıs'a sürekli tahrik ve provokasyonlar içinde olan Türk devletleri.

Türk ordusu, ABD'nin ve NATO'nun desteği ile Kıbrıs'a girdi. Belli ki Davos'ta Türk hükümeti tavızcı yapar ve yimserlik yaratmak isteyen yine ABD ve NATO'ydu. Kürdistan ve Körfez savaşına karşı Türk devlete yüklenilen rol, Yunan cephesinde sükuetli istiyordu. Benzer yimserlik Bulgaristan'da da sözkonusu. Bulgaristan'daki hayali Türk azınlığı sorunu ortaya atan, ve faşist-sovyet dağayı tüm topluma yaymak isteyen Türk burjuvazisi her nedense birden bire bu propagandasını durdurdu.

Yunan hükümetinin bu oyuna nasıl geldiği ya da ne kadar geldiğini ölçüye vuracak değiliz. Bunu zaman gösterecek. Fakat Yunan halkı Türk burjuvazisinin iyi niyetli olabileceğine inanmamış ve toprakları hakkında yapılan yimserliğe katılmamıştır.

ABD ve NATO, Davos'un senaristleridir. Türk devletine, Ortadoğu'da da Truva ait rolünü oynatacak sistemden güneydoğu kanadındaki bu iki ülkeyi arasında iltihaf istememektedirler. Yunanistan'ın iktidardaki burjuvazisinin karakteri ve içinde bulunduğu ekonomik, siyasal sorunları, kendisine verilen ekonomik destekle birleşince Davos'taki yimserliğe katılmıştır. Fakat iki devlet arasında her an hareketlenebilecek hiçbir çelişki söz konusu değildir.

Davos'ta ABD'nin rolünü **ABD Genelkurmay Başkanı Amiral William Crowe**, 18 Şubat '88 tarihli Cumhuriyet gazetesinin sayılarında verdiği cevaplarında açıklıyor: "Körfez'in güneyliyi sadece Amerika'nın değil, tüm müttefiklerinin menfaatinde... Müttefiklerimizin (Türkiye vb. NATO ülkeleri, bn.) lojistik hizmetler alanında sonuc almaya yönelik katkılarının ihtiyacımız var... Türk-Yunan çatışması sadece NATO'yu değil, bölgeyi istikrarsızlaştırıyor. Bu çatışma NATO içinde işbirliğinin önüne engeller çıkarıyor ve hem Türkiye, hem de Yunanistan'ın yararlanabileceği programların yürürlüğe girmesini engelliyor..." Nitekim Davos ardından Türk hükümeti ve ABD'eki baş destekçileri, Yunanistan'dan Türkiye ile uyum antlaşmasını imzalamasını, Avrupa Topuluğu'na dâhil de Türkiye aleyhine açtığı davaların vazgeçmesini, Avrupa Parlamentosu'nun Yunan milletvekillerinin Türk yönetimine yönelik eleştirilerini yumuşatmalarını talep ediyorlar. Başta F. Almanya olmak üzere, diğer Avrupa emperyalistleri yönetimleri. Türk devletini daha aktif desteklemek için Yunanistan

engelini azaltmak istiyorlar.

Faşist rejimin başı Kenan Evren, önce Cezayir'e gitti (9 Ocak '88). Gezinin amacı ekonomik gerekçelerle gerçekleştirildi de, TC'nin amaçları doğrultusunda siyasal manevra olanaklarını artırmaya ve yönetimi için Cezayir'i normalleştirme yönelik olduğu açıktır.

Ankara'nın rolünün artması bu iki siyasal görüşme ile sınırlı kalmadı. Beklenmedik bir şekilde **Misr Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek**, Ankara'yı ziyaret etti (8-9 Şubat '88). Gezi, Filistin halkının son ayaklanma hareketinin ortaya çıkardığı gelişmelerle ilgili olarak Mısır'ın ortaya atıldığı 'barış planı' Ankara'dan destek aramak olarak yapıldı. Filistin halkının direnişi, önemli bir devrim ögesi olarak bölgede en çok da Mısır ve Suriye devletinin planlarını bozuyor. İki devlet de ABD'nin bölge stratejisi içinde önemli rol alıyor ve oynuyorlar. Bu nedenle Mübarek-Evren görüşmesi Filistin halkının lehine olan bir görüşme değildi, daha çok Kürdistan, Körfez ve Filistin'e karşı bölge gerilimlerinin çıkılmasını önlemek için, bunun için askerî ve siyasî işbirliğinin nasıl geliştirilebileceği yönelik oldu. Daha önce de bu doğrultuda görüşmeler olmuş ve Pentagon'un onaylı Mısır 100'ün üstünde fantom savaş uçakları Türk ordusuna aktarılmıştı.

Türk devleti, siyasal-askerî cephesini güçlendirmek için sınıfı amacını güzelemediği bir tarzda diplomatik çalışmalarını yoğunlaştırmış. 15 Şubat 1988'de İran İslam Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı **Ali Ekber Velayeti**, Ankara'yı ziyaret etmiş. Türk Dışişleri Bakanı **Mesut Yılmaz**la yapılan görüşmeler Türk tarafının gündeme getirdiği ana konu yine **Kürdistan sorunu** olmuştur. Türk dışişleri bakanı tarafından "İran-İrak savaşını konusundaki tarafsızlığı" dema gönlünele kararlaştırarak, diğer yandan "Güneydoğu'da sürdürülen bulunan ayrışık unsurların Körfez savaşına nedeniyile bölgede meydana gelen siyasal bozukluğun yaralanmalarını" yoklatmasını ve engellemiştir. (İ) diye gelmiştir. Bunun anlamı açıktır: "Öyle bir savaş yürütün ki Irak devrilsin, Kürdistanın mücadelesi iltihaf gitsin, petrol çıkarımı tehlikeye girmesin, asker durumunu gücümüz kullanırın" diyor Türk devleti. Demek ki kalımları, aktardığımız siyasal girişimleri hazırlıklarını yoğunlaştırıyor, asıl hazırlıkları da askerî cepheye yapmaktadır.

Türk ordusunun silahlanmasının ve askerî hazırlıklarının boyutları

Sömürgeci-faşist ordunun emperyalizmin bölge stratejisi içinde başarılı oynadığı kimseler tarafından sergilediği. TC ordusunun emperyalizmi gücüne nasıl hummalı bir şekilde silahlandırıldığını örnekleri ne geçmeden, silahlanmanın neye yönelik olduğunu yine Pentagon unsurlarından aktarmak yararlı olacaktır. **ABD'nin en önemli stratejisi** olarak gösterilen **Albert Wohlstetter**, Washington'da aralarında Türk gazetecilerinin bulunduğu basın muhabirlerinin sorunlarına şu açıklamalarla bulunuyor:

"Önemli değil yirmi yıl içinde Körfez'e en fazla tehdit edecek sorun Kürtler ve İran'da gelişebilecek kaos olabilir... Türk Anadolu'nun tarihi, dini, etnik hususmlerinin kaynağı olması bunu kolaylaştırıyor. Gelecek de bu açıdan uygun zemin yaratılabilir. Güneydoğu'da Türklere engellenmeden bir kanun ve nizam sorunu olduğu

muhtakkak... Bu alçak yoğunlukta çatışmaların bir özelliği de 'yüksek yoğunluklu' çıkma yetenekleri. Bir başka yetenekleri de dış tehdit getirebilmeleri..."

"İran-İrak savaşını dünyaya Ortadoğu'da her sorunun Arap-İsrail çatışmasından kaynaklanmadığını öğretti. Aynı zamanda Körfez'e yönelik her tehdidin dışından gelmeyeceğini de öğretti. Ama Körfez'deki uzun vadeli tehdidin, ki hiçbir Körfez ülkesi tek başına çözemez, dış tehdit olduğunu düşünüyorum. Ama Amerika'da binlerce kilometre uzaktan bunu tek başına çözemez... Başlıca sorun şu: Körfez'de bir kriz olduğunda zamanında yetiştiremeyeceği sayılabilecek kolaylıklar var. NATO, bu sorunu ciddi olarak ele almak zorunda... Türkiye, NATO üyesi ve Körfez'in legal yollarına Diego Garcia'dan çok daha yakın... Bir kriz anında Körfez ülkeleri NATO savaş uçaklarına ne kadar misafirperver davranacak? Suudi Arabistan'ın bunu yapması Türkiye'nin yapmasından daha güç, çünkü Türkiye NATO üsü."

"Senaryoya göre ve tehdidin niteliğine göre (İsrail, bn.), Doğu Akdeniz'in korunmasında rol alabilir, ama Türkiye gibi kilit bir ülke değil. Suudi Arabistan'ın, Mısır'ın, Türkiye'nin işbirliği arzu ederiz... Sorusu bir gerçekçi ki Türkiye, S.

diği bilgilerle şüpheleri demektir: "Türkiye yapılan görüşmelerde Konya'nın katılımına (F-16'lar için, bn.) ilişkin sorunların bir bölümü çözümlendi. Şu an bir sorunuz yok." (Cumhuriyet, 9 Şubat '88)

Bu kadar da değil. Stockholm'de yayınlanan ve devletlerin silahlanmasını inceleyen SIPRI-1987 raporuna göre, Türkiye silahlanmaya en fazla para ayıran ikinci NATO ülkesi Türk devleti, silahlanma yarışına dâylesine girmişti ki, İsrail'e bile birlikte ortak askerî yatırım yapmaktadı. Bu açıklamada da **ABD Temsilciler Meclisi Dışişleri Komitesi**nden: "Türk ve İsraili emekli generaler top namuslu teknoloji ve Türk F-4 fantomlarının modernizasyonu için bir araya geliyorlar."

Son olarak Alman yönetimi, Türk ordusuna 280 milyon marklık askerî hibe yarımları yaptı. Fransa ile Puma helikopterleri üzerine anlaşmalar imzalandı. NATO üsü gözükten fakat fiyatta ABD'nin denetiminde olan Adana-İncirlik üssündeki yoğun hazırlıkları birer sergiydi. Sadece bu üste değil, ABD'nin Türkiye'deki bütün üslerinde benzer hummalı düzenleme ve hazırlıklar olmaktadır. ABD Devlet Başkanı F. Reagan'ın Kongre'ye sunduğu Ye-

Rejimin iç bünyesindeki son gelişmeler, çürümenin ifadesidir

Kamuyuonun dikkatini en fazla üzerinde toplanan konuları başında Milli Savunma Bakanı Ercan Vuralhan'ın askerî araç alımıdaki büyük yolsuzluğu değildi. Daha önce de ANAP hükümetinin bir başbakanı, **İsmail Özdağlar**'ın yolsuzluğu ortaya çıkmış, görevinden alınmış ve hapsedilmişti.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde son bakan yolsuzluğu da askerî ihalelerde ortaya çıkmaktadı. Ercan Vuralhan, Suudi sermayesi, Alman ve ABD sermayesi ile içiçe Vuralhan 1980'nin yetmişbeğirinde. Dolayısıyla CIA'ya mağlup asalet verüvetçisi holdinglerin tipik bir temsilcisi.

Her ne kadar Vuralhan olayı, Genelkurmaylık ile Milli Savunma Bakanlığının arasındaki protokol ilişkisi ve burjuva gruplar arasındaki çelişkilerin ürünü olarak ortaya çıkmışsa da, olay Türk burjuvazisi rejiminin karakterini en iyi yansıtan örneklerden biri olmuştur. Rejimin en yetkilileri komisyon ve rüşvetle palazlanmaktadır. Ekonomik ilberasay ad verilen 12 Eylül'ün ürünü holdinglerin ekonomik fonksiyonu hayali ihracatları, ihalelerle vb. yollarla halkan sırtından büyük vurgunlar vurmaktadır. Rejimin bütün yetkilileri bu vurgunun içinde. Marx, 1850'de Louis Bonapartin iktidarda alten "burjuva düzenin alınlazlığına sürvüvü olan" (1) tanımını yapar. Bu tanım en çok Türk burjuvazisinin bugünkü durumunu ve karakterini yansıtmaktadır. Türk burjuvazisi başbakanından cumhurbaşkanına kadar bu söyuncu ve alınlaz düzenin içinde ve ortaları başına açıkça yansıdıkları gibi Arap seyyahları, silah tüccarları, yeraltı dünyası patronları ve CIA ajanları, Kencilisi bir ceset olan 12 Eylül rejimi, ahlak ve insan hakları üzerine yaptığı büyük propagandaya rağmen gerçekte Marcosculuğu deride biriken en sefil, asalet, alınlaz, söyuncu rejim durumundadır.

Vuralhan olayının bir diğer sonucu, Türkiye'de burjuva muhalefeti içerişiksizliği ve iktidarı bir bütün olduğunu göstermesi olmuştur.

Özdağlar olayında olduğu gibi rejim Vuralhan'da hacramıy göze alamazmış, muhalefet bir meclis sürürürması talebi dışında pasifliği tercih etmiştir. Çünkü, Vuralhan'ın yolsuzluğu rejimin her kademesi ve unsuru içine geçerlidir. Vuralhan diğer birçok unsur gibi CIA tarafından itina ile yerleştirilmiş ve Türk ordusuna yönelik planlar çerçevesinde yerleştirilen bir uşak uzandır.

Bir MİT raporu ve yankıları

2000'e Doğru dergisi bir MİT raporu yayınladı. Rapor Ağustos '87'de ayığı kayırlan Necdet Uğru'nun marifetlerine yönelik; onun aralarında şarkıcı Emel Saner, yeraltı dünyası patronlarından Fahrettin Aslan ve Dündar Kılıç vb. birçok insanla karanlı ilişkilerini yansıtır rapor. Cuntanın başı Kenan Evren'in CIA'nın denetiminde **Aramco** (ABD-Suudi petrol tekel) tarafından finanse edilen Suudi'nin **Rabia** örgütünü maslaş adımı olduğu gözönüne alınırsa, 12 Eylül'ün genelkurmay başkalarından Necdet Uğru'nun silah ve erol tüccarı ve artistlerle ilişkileri şaşırtıcı olmaktadır. Bu açıklamalar ve belgelenen Genelkur-

Arabistan'ın savunmasının ana payıdır... Türkiye'nin geniş bir geleceği var ve bu geleceğin için iyi savunulması gerekirken memnun durum." (Cumhuriyet, 19 Ocak '88)

Pentagon unsurlarının ABD hükümetine sundukları raporun içiçerğinden çıkarılan bu açıklamalar, ABD'nin Türk ordusuna verdiği rolü gösterdiği gibi, bu rolünde ana gerekçesinin Kürdistan olduğuna da göstermektedir.

Bu doğrultuda Türk ordusunun hızla silahlandırılmasının bazı örneklerine bakalım. ABD İspanya'da Madrid yakınlarındaki Torrejon üssünde bulunan 72 adet F-16 avcı bombardıman uçağını çekiyor. Bunların önemli bölümü de Irak'ta de konumlandırılması bekleniyor. Tek engel Sovyetlerin tepkisi. ABD yetkilileri bu uçakların Türkiye'ye de Yunanistan'a yönelik bir Sovyet tehdidine karşı konumlandırılacağı iddia ediyor. Ancak iddia çok. Gerçek ise ABD'nin Türk ordusuna hazırlık amaçları içinde saklıyor. ABD Dışişleri Bakanlığı, Kongre'de temsilcileri ver-

ni **Ulusal Güvenlik Raporu**'nda, Doğu Anadolu'daki Amerika üslerinin bir süreden beri yerel imaları tehditlere karşı alarmda olduğu belirtilmektedir.

Türk ordusuna silahlanma planı içinde NATO ile ortak kuruluca, tanksavar füze ve top mermileri üretecek Türk-ABD sermayeli "ortak mühimmat fabrikası" ve İngiliz **Stinger** füzelemlerin üretimi var. Kenan Evren'in önmüzdeki aylarda planlanan İngiltere gezisi özellikle bu amaca yönelik. Türk Genelkurmaylığı, askerî donanımına paralel olarak yeni düzenlemelere de girmektedir. Bunların başlıcaları Kürdistan'daki askerî varlığını hızla artırmaktır. Son yapılan düzenleme ile sıralarda "güvenlikten sorumlu Jandarma birlikleri alınmakla yerine düzenli kara kuvvetleri birlikleri yerleştirilmektedir. Bu kuvvetler büyük hareketlilikleri, Türk Genelkurmaylığı, bir yandan ARGK karşındaki başarısızlığı kabul ederken, diğer yandan daha büyük hevesleri için bu başarısızlığı gerekçe yapmaktadır.

maylık kaynaklı olduğundan kuşku yok. Rejimin egemenliklerini hiçbir zaman sistemin kaderini belirlemeyen birbine üstünüklük kurma çabalarının ürünü olan MIT raporu, rejimin pasalarını durumunu yansıtmaya açısından önem taşımaktadır. Birleşik devrimci ve yurtsavereci hapishaneler, ticaret, yüzlerce insanın kanına girilen, toplumu bir fuhuş yuvasına çevirmeye isteyen, halkı dileme noktasına getiren Türk pasalarının nasil birer ahlaksız masa odaları, CIA'nın, MAFIA'nın, Holdinglerin denetiminde aşalıklı insanlar oldukları ortaya çıkmaktadır. Bu adı karakterler işiye doğru değildir. Bir daha rejimin bütünü unsur ve kademeleriyi bölünse ahlaksız bir çete konumunda olduğu ortaya çıkmıştır.

SHP, DYP vb. burjuva partileri olayı MIT ya da MIT'in hayali baki küklerinde somutlaştırarak rejimi aklamak istiyorlar. Fakat çaba boşunadır. Kenan Evren'den Turgut Özal'a kadar olan rejimin en ala yetkilileri bu çetenin ve oyunun içkinderler.

Sözkonusu MIT raporunun ortaya çıkardığı bazı sonuçlar daha vardır. Rejimin, büyük bir kokuşma içkinder. Yozlaşma, kürme ve birbirinin ayağını kaydırma rejimin karakteridir. Bu yarışta yazımın başında koyduğumuz siyasal-askeri amaçlar doğrultusunda en iyi hareket edecek uşaklar seçilmektedir. Bir yerde Türk ordusu-nun yürüttüğü savaş ancak böyle kokuşmuş, talancı bir rejim ve en ahlaksız, uşak ruhlu piyonları zo-ranlı kımaktadır.

MIT raporu vd. benzeri gelişmeler, 12 Eylül rejiminin Türkiye solu üzerinde yaptığı tahribatı da yansıtmaktadır. Bu tür raporlar her ne kadar rejimin karakterleri yansıtsa da, çeşitli grupların birbirine üstün gelme yarışını da yansıtmaktadır. 12 Eylül'ün tahribatının ürünü olarak Türkiye solu eklektik bir yapı kazanmıştır. Her nedense 2000'e Doğru dergisi, Genelkurmaylık ve MIT raporlarına tarat ulaşmakta ve cesurca yayınlamaktadır. Bu ilikçi dar siyasal hedefler içinde şartlanmanın ötesinde Türk Genelkurmaylığının toplumu şartlandırma çalışmalarına subjektif olarak ortak olmasıdır. Aksi durumda rapordan çık-karılacak sonuçlar açıyandır. Teşhir ve mücadele rejimin bir gruba ya da bir kurumuna değil, Türk burjuva egemenlik sisteminin tümüne yönelimlidir.

Türk burjuvazisi ve halk muhalefeti

Faşist-sömürgeci iktidar, askerî-siyasal hedefleri doğrultusunda halk muhalefetinin üstüne gidiyor. Hükümet kendi göstergelerinden ekonomik iflasını teslim ediyor. 21 trilyon lira bağlanan 1988 hükümet bütçesinin 10.5 trilyonu transfer harcamalarına ve bunun 5.5 trilyonu diş borçlara ayrılmış. Diş borçlar 30 milyar dolar aşmıştır. Bu nedenle 1988 hükümet bütçesine "borçlar bütçesi" deniyor. 1988'de hükümet 400 milyon dolar IMF'ye olmak üzere ancak 6.7 milyar dolarlık diş borç ödemesi yapabilecek. Bu durumda hükümetin hemen yeni diş borçlanmaya gitmesi gerekir. Bu göstergeler, Türk burjuvazisinin derin bir ekonomik iflas yaşadığını göstermektedir. T. Özal, "Harcamaları kısmanın yolu yarımlara aza varmadır" diyor. Böylece halkı kalkınma iddialarından yalnu olduğu ortaya çıkıyor. T. Özal, bir yandan hükümet ve belediyeleli fazla yatırım heveslisi olmasın uçakların, çar yarımları Davos'ta yaratılan 'iyimsir atmosfer'e ve buna bağlı olarak artacak

AT'nin yardımlarına bağılıyor.

Şubatın ikinci haftasında İstanbul'da hükümet kararlarını değerlendiren Türk tekel sözcüleri, "Ekonomide beklenen devresine girilmemiş" belirmesine vardılar. Türk hükümeti, yine de boş durmadı, yükü emekçilerin omuzuna bindirmek için zamlara yükseldi. Buna göre KİTler 3 trilyon liralık zam yapacak. Zam akaryakıtın sigaraya, yemeklik yağa kadar her alana sistematik yansıtmaktadır.

Müttehattik, ithalat-ihracat (İlks madde ithalatı) dışındaki ticaret tikanması, yatırımlar durmuş, tahla-kele denilen karaborsa döviz kur-ları banka kurlarını altüst etmiş durumdur.

Planlanan 9 trilyonluk ek ver-ginin tümüyle emekçilerin alın-ması hedeflenmiştir. Enflasyon %40'a aşmış, yeni durum ve beklenen zamlarla bu rakamın çok daha artacağı ve gerçekte %70-80'de seyrektiki kesindir.

Buna karşılık sendikali işçilere verilen zam 10.000 lira gibi kormik bir rakamdır. Nitekim KİTler iş-üyesi sendika yönetimleri bu duruma karşı koymak için işi durdurma ve genel grevin de dahil olduğu göster-i, yürüyüş, toplantı vb. eylem türlerini belirlemek için bir araya gelmiş. Doğru satımın MIT kimlikli Türk-ışları sendikalarının karşı koşarları nedeniyle işçiler böylesi etkili eylemlere henüz gireme-diysele bile, hükümet ve genel olarak Türk burjuvazisinin, işçi sınıfının her an patlayabilecek muhalefetle karşı karşıya olduğu ortaya çıkmaktadır. İstanbul-Netas fabrikasında 45 işçinin isten atıl-masından sonra polise çatışmaya dönüşen işçi grevi, DISK'te lekrar kurma çalışmaları ve grev eylem-i için durdurma ve grev eylemleri hanter ekonomik-demokratik ka-rakteri aşmaması bile işçi sınıfının hükümet yasaaları, polis baskısı ve Türk-ış engellisi asma sürecinde olduğu ortaya çıkmaktadır.

Yine rasmi istatistiklerin verileri düğün alınsa bile her 40 kişiden birin in işsiz olduğu bu rakamın 5 milyon üstünde olduğu ve Türk burjuvazisinin bu potansiyeli erimeye gücü içinde olmadığı ve açmayacağı ortaya çıkmaktadır.

En hızlı bilginlenme ve tepki içinde olan üniversite gençliğinin demokratik eylemleri artı göster-miş, bu artış ile hükümetin tutu-munun ortaya çıkardığı dersler olmuştur. Şubat ayında İstanbul'da yapılan Filistin halkıyla dayanışma toplantılarında yüzlerce polislin şiddet-i Türk yönetiminin Filistin halk-ının haklarını savunmada ve de-mokrasiyi geçme iddialarında ne denli ikiziyüklük içinde olduğunu göstermiştir.

Cezavelerinde işkenceler devam etmektedir. Türkiye'de işin uslar haklarını ihlallerine ilişkin uslar-lararası raporlar birbirini izlemektedir. Türk devlet demokrasi-si, diğta meşrulasıma çalışmaları başarısız olmakta, hızla teşhir olmaktadır. Devlet rasmi sözcüklerinin yansırsa Ecevit ve SHP heyetlerinin diş gezileri rejim ve demokrasinin oyununu meşrulas-tırma yetmişir. Öyle ki Avrupa Konse-yi, Usullararası Aİ Örgütü, Türk devletinin insan hakları konusun-da ihlallerine lekrar gündeme almak zorunda kalmıştır.

Suçlu diye tutuklanan insan-ların süsüzüldüğü işin meşrula-tıralarından açıklanmış, önce suç bulunmuş, ardından suçlu aran-mış, bu şekilde birleşen insanın hiç yere işkence gördüğü, yitirdiği cezavelerinde tutulduğu ortaya çıkmıştır. Şimdiye kadar (1980'e) 167.000 insan savoluk sorgula-

masından geçmiştir. Gerçek rakam milyon aşmaktadır. Türk faşist mahkemelerinin bu kefil uygulamalarının iş yüzünü ortaya çıkması, rejimi aklamada adalet bakanlığının, bazı yargılamalara zaminat ödemesi sonucunu doğurmuştur. Bu sonuç toplumun tepkisini durdurmamış, şehit olan-ları, işkence görenleri, yakınları halen cezaevinde otanlarıya, cezaevleri etrafında büyük bir de-mokratik, devrimci örgütlenme hareketi yükselmektedir. Burjuvazi ne yasalari ne de asker-polis gü-cüyle bu hareketi durduracak gü-çe olabilir. Son olarak Diyarbakır cezaevi direnişine bağlı olarak toplumda gelişen direniş hareket-lenmesi ve bunun Türkiye'deki cezaevleri dahil olmak üzere genç kesimleri yansıması, bir yandan faşist-sömürgeci rejimin karşı kar-yaya bulundugu halk muhalefetinin boyutlarını gösterirken, diğer yan-dan Türkiye demokratik devrimci halk muhalefeti ile Kürdistan Ula-sal Kurtuluş Mücadelesinin ne denli güçlü direniş baraberiği ko-pullarına sahip olduğunu ve küçük bir örneği de olsa bu dire-nişin ne denli etkili olabileceğini göstermiştir.

Eğer Türkiye'deki sol dergilerin bölünüşün eklektik karakterleri konusunda yanlışlamak ve öğren-ci, işçi hareketinin içerdigi potan-siyeli rağmen henüz demokratik, ekonomik karakteri aşmadığını unutmazsak, sosyalist parti vb. adlar altında kurulan partilerin rejimle örtülü uyumunu gözardı etmezsek; Türkiye'de ne basın, ne sendikal, ne dernek, ne gösteri vb. hiçbir demokratik hakkın olmadığı, rejimin karakteri ve karşı kar-yaya bulundugu sorunlar nedeniyle gitliktçe daha baskıcı ve talancı politika güncük zorunda olduğu sonucuna varırız.

Sömürgeci-faşist burjuvazinin çözümleyemeyeceği iş çikşikleri onu diş maceralara itiyor. Askeri-siyasi hazırlıkları, talan ve baskı politikasını şiddetlendirmeye zo-runlu oluyor. Rejimin süni olmasa bile iş çikşiklerini toplumun temel çikşiklerini önüne geçirmeye ca-şılıyor. İktidarı ve muhalefeti ile çikşikleri arasında bir burjuvazisi, basın kalemşör-leri, uydu soylula tali sorunlar içi-alıyor, rejimin ayıpları, yürüttüğü baravar savaş hazırlıkları gözleniyor. Elbirliği ile topluma şöven dağa egemen kılınmaya çalışılıyor. Eğer sağlam bir gözlem içinde olu-mazsa burjuvazinin yaratıldığı bu politik-sosyal kaosa içinde yapolu-nabilir. Gerçekte bu durum bi-dan içinde olmayan ya da ideolojik-politik zaafıları nedeniyle bilinçli olarak bu kaosun içinde hareket edenler sonuç sömürgeci-

faşist burjuvazinin oyunlarına, kandokükülüğüne, talanına tabi olmaktadır.

Sömürgeci-faşist burjuvazinin Kürdistan engeli

Türk burjuvazisinin çıkmazının ve hazırlıklarının temel gerekçesi Kürdistan ve Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesidir. Diğer Kürdistan parçalarını istikrarsızlık, diğ halk potansiyeli, bu potan-siyelin gelişmeye olanakları kusu-su Türk burjuvazisine büyük bir korku konusu olmaktadır. Fakat öncülüğün politik karakteri gözö-nüne alınınca Türk burjuvazisinin hazırlıklarının asıl gerekçesi Ku-zey-Batı Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesi olmaktadır.

Yaparken tümüyle bu gerçeklikten hareket etmektedir. Davos zirve-sinde, Türkiye'nin bir hedefi de Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesine Yunan halkının ardan sempati ve desteğini ölmektir. T. Özal'ın daha önceki Tahran (İran), Sam (Suriye) ve Moskova (SSCB) gezilerinde de bu amaç net ortaya konmuş, fakat Türk burjuvazisi istediği sonuçları alamamıştır. Mis-ril'a atılan ilişkiler Pentagon uzmanlarının da açıkladığı gibi, Kürdistan ve Körfez'e yönelik Türk işi-Misir-Suudi işbirliği çerçevesindedir. İran Dişleri Bakanının Ankara ziyaretinde de Türk taralı masaya Kürdistan sorunu gelirmiş. 10-11 Ocak 1988 tarihinde Türk-Siir dişleri bakanlarının görüşmeleri de bu amaçla yönelik olmuş, görüşmeler öncesi İran ve Türkiye'nin işi yurtsavereci sürgün etmiş ve Kürdistanlı yurtsavereci kitleye yönelik baskı politikasını artırmış-tır. Hollanda, Türkiye, ABD ortak muhimmat fabrikası kurma çalış-malarının ilerlemesiyle benzer baskı tutumları Hollanda yöneti-minde de gelişmiştir. Şubat ayında Devlet Bakanı Mehmet Yazır baş-kalındığında Türk hükümet ve sa-nayiciler heyetinin Almanya gezisi de bu amaçla yönelik olmuştur. Heyet yaptığı toplantılarda hale güncelleri vermiş, ama hemen "Almanya'nın bölücülerini kollama-masını" da istemiştir (12 Şubat, Tercüman). Benzer gezileri Türk Milli Savunma Bakanı E. Vuralhan da yapmış (Münih usullararası savun-da semineri, 7 Şubat), bu geziler ardından Alman polisi, Kürt yurtsa-verlerini ve işyerilerini basmış, 12 yurtsavereci tutulmuştur. Alman ye-nelimi Türk ordusuna büyük bir askeri yardım sağlamasına da varmıştır.

Büyük adımlar ADB at-mış; Pentagon uzmanları bir yan-dan Kürdistan'daki durumun cid-diyeti konusunda Türk devletini

uyarırken, diğer yandan Kürdistan-da muhtemel bir aşkylanma işi bastırma tatbikatları düzenle-mekte, bunu izafinden filiyata geçir-mek için hem Türk ordusunu si-lahlandırarak, hem de ordu ka-demelerinde ve konumlarında bu yönlü değişikliki gidirmek-tedir.

Diyarbakır, Muş, Antep, Bat-man, Erzurum, Van askeri havaalan-ları, radarları, ordu, polis, kontra-ları ve çete gücüyle Türk ordusu-nun Kürdistan'daki varlığı yuzbin-leri aşmıştır. Çikşılan yasaaları özellikle köylülük olmak üzere toplumun çeşitli kesimleri hızla usual kurtuluş mücadelesine karşı silahlanmaktadır. Bu yoğun tedbir-ler, ordunun kırmazını yansıttığı gibi, Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesinin anı kitleleri siyasal ve silahlı gelişimine karşı bir önlem olarak öngörüldüğü barızdır.

Türk ordusu zaaf ve hassa-siyetini gizleyememektedir. 22 Ocak'ta TBMM'de Kürd sorununun gündeme getirilmesi, Türk burjuvazisi tarafından "Misak-ı Milli" yemineye dönüştürüldü. Türkiye'de Kürd kelimesini kullananlara halen yargılanabilmektedir (Şubat ayı ortalarında bu suçtan Aziz Ne-sin, M. Ali Aybar ve 2000'e Doğru dergisinin yazarları müdür Fatma Yazır'yargılandı, 17 Şubat, Cum-huriyet). Kürdistan şehir ve köyle-rinde her gün onlarca yurtsavereci "bölücülerde destek olduğu" savıyla tutulmaktadır.

Son cezaevi direniş-i, Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesinin di-reniş gücünü, potansiyelini, halk üzerinde etkisini ve Türk halkı-nın gücündemide yansıma gü-cü ile Türk burjuvazisinin güc-mazını açık olarak ortaya serdi. Türk burjuvazisi alelacele tavizler vererek direnişin yubünü sapır-maya çalışmıştır.

Açıklamalarıyla kaçınılmaz ba-zı sonuçlara vardırıyorduz bizi! Bun-lar, Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesinin her zamankinden çok gelişim koşullarına sahip olduğu-r. Bu koşullar, sadece askeri ve kitlese alanda değil, etkisini bölgel-se çapta artırma ve usullararası alana yansıtmaya içinde geçirilerdi. Böylece Türk sömürgeçliğin karşısına çok daha geniş usual güçleri ve usullararası dayanış-mayı çıkarmak sözkonusudur. Diğer yandan koşullar, Kürdistan ve Türkiye'deki direnişin dayanış-masını zorunlu kılmakta ve Türk burjuvazisi içinde örneklere de gözüktüğü gibi bu dayanışmayı önleme gücünde değildir. Türk devleti bariz bir şekilde Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesi gerçeğine bağlı olarak bölgesel çapta saldırganlığı soyunmaktadır. Bir yerde kendini buna zorunlu hisset-mektedir. Bu durumda görevlerin çapı büyümektedir. Temelinde Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesine olsa dahi; Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesi, Türkiye halk muhalefeti, bölge yurtsavere, anti-empyalist gücleri ve dünya so-syalist, ilerici güçleri daha fazla dayanışma göreviye karşı kar-yayırdılar. Önemüzdeki her adımı netiğlini belirlemek kahinlik ola-caktır. Ancak çikşiklerini karakteri ve hazırlıkları, TC'nin daha milita-rist, daha saldırgan, daha baskıcı ve talancı, daha katliamlı bir pratik içinde olacağını göstermektedir. Kürdistan Usual Kurtuluş Mücadelesinin örgütlü gelişim ve sav-aşındaki kararlılığını yansırsa özel-likle de Türkiye halk muhalefeti daha leri ve radikal bir örgütliük ile mücadele içine girerek zorun-dadır. Türk sömürgeci faşizminin emperyalizmi bütün sadırı cep-hesi, ancak güçlü bir halk direniş-i ile geriletebilir ve altedilebilir.

Kürdistanlı yurtseverlere yönelik saldırılar yoğunca protesto ediliyor PKK GERÇEĞİ EMPERYALİZMİ ÜRKÜTÜYOR

Baştarla 1. sayfa

tinale ne döndür yandan yönelen saldırı ve asılsız suçlamalar gözönünde getirilerek olursa, ve yine PKK'yi "terörist" olarak ilan edilmek ve adeta bir öcü olarak gözetilebilmek için çeşitli gücün ve emperyalist ülkelerin komplo çabaları anımsanacak olursa, Komünist Manifesto'nun sözlerini günümüzde bu biçimde uyarlamak hiç de abartma olmayacaktır.

Bugün de Avrupa'da bir hayalet kol geziyor —PKK hâyetli. Emperyalist Avrupa'nın bütün devletleri, faşist Türk sömürgeçliği işbirliği içerisinde gerekire ve gerektiğinde kendi yasalarını bile ayakları altına alarak yine kutsal ittifakları kurmaktadır. Ve ittifağın gücü, çeşitli sol, sosyalist, komünist güçlerin güçlerden toplam emperyalist ülkelere ve onların polisi ile polis casuslarına kadar abidiliğine genişir. Bu ittifakların sonucunda Papa ve bilim gibilerin kurban edilmesi bile pekânlime; kompirolar kompirolar izledi ve Avrupa'nın hangi köşesinde kimin başına ne hal geldiye tüm ittifağın güçlerini parmakları sarılanmışcasına PKK'ye uzandı. Emperyalist ülkelerin polisi kayıtlarında PKK "ortodoks komünist parti" ve "en tehlikeli örgüt" olarak anıldı.

Diğer yandan Türkiye'de yalnız ıktıdır ya da muhalefeti siyasi partiler değil, birçok çg, basım-ırlan PKK yanlış olmak suçladı ve suçlamaya devam etmekte. Hatta bu konuda işi denli ıleri götürüldü ki, TC, kendi ağababası ABD emperyalistleri bile zaman zaman "PKK ağız ile konuşmak"la suçladı.

Bu çarpıcı benzerlik elbette ki bir anlamı olmaz. Birbuçuk asır önce komünizme karşı Papa'ya Çk, Metternich ile Guizot, Fransız Radikalileri ile Alman polisinin casusları nasıl ittifağ oluşturdularsa, bugün de PKK'ye karşı benzer bir ittifağ sözünüştür. ABD emperyalizminden Fransız, Alman ve İsviçre gibi Avrupa emperyalist devletlerine, Fransa ve Almanya'nın adından başka sıfatlarıyla bir ilişkisi bulunmayan sosyalist-komünist partilerinden GAL vb. güçlere, ve yine MIT-ÇİA-SAPO'dan Fransa, İsviçre ile Alman polisine ve komar, Nusra'tı Aslan ya da Hasan Doğan gibi polis casuslarına kadar birçok çg bu ittifağa yerlerini almıştır. Bu güçler aracılığıyla son birkaç yıl içerisinde PKK'ye ve dolayısıyla öncülüğü ettiği Kürdistan halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine karşı teşahhanan uluslararası kompolar bilinmektedir. Yüz yıl öncesinin "kutsal ittifakları" nasıl ki komünizm düşüncesinin insanlığı mal olmasını önlemeyişide, günümüzde de komplo çglerin çabaları sonuç vermekte ve Kürdistan halkının haklı mücadelesi ile bu mücadeleden ötürü ölüğünü bu alayca göstermektedir.

İşte Alman devletinin, hangi yünden bakılırsa bakışın gerekten hukuk devleti anlayışıyla bağdamaş mümkün olmayan son uygulamaları da bir kompolar zincirinin en yeni halkasını teşkil etmektedir. Alman devletinin halkımız ve mücadelemize yönelik sal-

dırlarını tam da bu dönemde yoğunlaştırmasının elbette ki nedenleri vardır.

Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz, faşist Türk sömürgeçliğinin 1987 yılı hesaplarını da alt-üst ederek faşist rejimi tam bir çöküşe karşı karşıya bırakmıştır. Halkımız yaşamının her alanında devrimci isyanını abidiliğine yükseltmiş, Kürdistan'ın her alanında gerilla eylemleri yoğunlaşırken faşist zindanlarda insanlık onurunu çiğnemeyen savaş esirlerinin direnişleri tüm dünyada yankılanmıştır. Diyarbakır, Eskişehir, Aydın, Malatya, Şağmalıkale vb. zindanlarda binlerce savaş esirinin direnişleri, demokrasi masallarına dünyayı uydurma çabşan 12 Eylül faşist rejiminin maskesini alaşığ ederek önemli oranda teşhir etmiştir. Öte yandan Kürdistan'da PKK-ERNK-ARĞK önderliğinde gelişen ve 88'e çok daha gorkemli bir tarzda giren devrimci direniş savaşımı, gerekçe TC'den de öte emperyalizmin ürktüceğ boyutlara ulaşmıştır. Bunun en açık kanıtı, emperyalizmin saldırgan gücü NATO'nun, Amerika'da yaptığı askeri tatbikatı Kürdistan'da gelişecek bir halk ayaklanması bastırma provalarının yapılmak istemesidir. Yine ABD emperyalizminin Ortadoğu uzmanlarına hazırlattığı raporlarda, önmüzdüğü yirmi yılın en önemli iki sorunundan birisinin Kürdistan sorunu olacağı yolunda görüşler de Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin emperyalizmi nasıl telafandırğdığını diğer bir gösterge olmaktadır.

İşte Alman devleti böyle bir sürçte harekete geçti. Yani sömürgeci-faşist Türk devletinin tamamen cersiz ve gücün düşmüş olduğu, buna karşılık mücadelemizin Newroz'la birlikte çok daha güçlü atılmaları eşliğinde bulunduğ bir dönemde, 12 Eylül faşist rejimine can simidi atılmak isteniyor. Ve bu durumda aka gelen yöntem, yine en zavalica komploculuk yöntemi olur. Bu amaçla, daha 88 yılına girer girmez, Fransa devletinin kendi uygulamalarıyla hazırladığı elverişli ortamda teşahhanan komplo, bir Alman diplomatının Paris'e vurulurak üzeri-ne ERNK imzalı bildirini bırakı, işleri ve faşizmin borazanı Türk burjuyasının tüm çaba ve yirtimlerine rağmen bu kırkaf öyüne kimselerin inanırdımladığı bilinmektedir. Bunun üzerine PKK ve ERNK adına yapılan çeşitli açıklamalarda, bilinen karşı-devrimci güçlerin çok daha önce ve sinsi yöntemlerle yeni kompolar teşahhanayacakları doğrudurunda, Kürdistanlı yurtseverlerin ve Avrupalı ilerici-demokrat kamuoyunun dik-ketleri çekilmişti. Ve bundan çok kısa bir süre sonra Şubat ayı başlarında Alman devletinin son uygulamaları gündeme geldi.

Kuşkusuz bu insanlık dışı uygulamaların emveliyati da vardır. Alman polisi daha bir yıl öncesinden —özellikle günün eylemlerinde— kendi ajanı durumundaki TKSP, Peşeng vb. güçlerin verdikleri bilgilere dayanarak Bağımsızlık Mücadelesinde destekleyen Kürdistanlı emciler üzerinde bu tip uygulamaları başlatmıştı. Yaz döneminde polisin bu tür saldırıları daha da arttı. Şöyleyse PKK'nın "teröristliği"ni kandıracak olan Alman polisi, Hitler'in SS birliklerini aratmayacak yöntemlerle, geçeyarları elde otomatik silahlarla evlerin kapılarını kırarak Kürdistanlı insanları evlerinde ve yataklarında insanlık dışı

uygulamalara tabi tuttu. Birçok kişiyi hiçbir geçerli nedeni olmadığı halde tutukladı. İşin ilginç yanı, bütün bu uygulamaların gerekçesi olarak da, PKK tarafından insanları özgürlüklerinin kısıtlanması, gösterilmektedir. Elbette ki böylece hayali bir iddiaya kanıt aramak nafile bir çabayı ve nitekim sonuç da böyle oldu.

Fakat Türk faşist rejiminin çok kritik bir evreden geçtiği ve Kürdistan Sorununun her alanda en çok tartışıldığı bir dönemde, Alman devletinin Kürdistan halkına ve Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine yönelik saldırıları yeniden yoğunlaştı. Almanya'nın birçok kentinde oturan olanlar Türk yurtseverinin evi yine kapıları parçalanmak suretiyle basıldı, çeşitli yasal demokratik kuruluşlar da aynı uygulamalara tabi tutularak adeta yagmalandı. İnsanlar gündüz karnesi sokakta yürürken, ortaç kalitesi eşyaları yöntemleriyle eli silsileli polilerin saldırısına uğradılar. Faşist Türk devletinin emirlerini yerine getiren bu tür uygulamaların sonucunda olanlar Türk yurtseveri sorgusuz-sualsız tutuklanarak hücrelere atıldı. Bunlardan 12'si halen tutulmuş bulunmaktadır.

İddia yine aynı iddidi, sözm—ona PKK'nın "teröristliği" kanıtlanacak, "Köln'deki halk mahkemesi" açığa çıkarılacaktır. Federal Savcılık tarafından 11 Kürt yurtseverinin tutuklanma gerekçesi olarak yapılan açıklamalar gerekten hukuk adına yüzdüzarıcı bir utanç belgesi niteliğindedir. Öyle anlaşılıyor ki, Federal Savcı Kurt Rebbmann'ın hayal gücü, O. Palme olayının sorgutmasını yapan ve olayı ısrarla PKK'ye mal etmek isteyen polisi şefi Hans Holmer'ın hayal gücünden bile çok daha geniştir. Fakat bayı casus unutmamalıdır ki, bir yıl yakın sürede 30 bin sayfalık hayal ürünü iddialar ortaya çıkarılan H. Holmer, bizzat İsviçre basını tarafından "rüya görmeç" itham edildi ve alaya alındı. Ve sonuçta Holmer ittifağ içinde zorunda kaldı.

Federal Savcı, Alman polisinin casusu durumunda getirilmiş Nusra'tı Aslan ve Hasan Doğan adındaki iki zavalı düşünceleri iddialarına dayanarak kendice ve hayal gücünü idarete "halk mahkemesi" senaryoları kurmaktadır. Savcı, hayali senaryosuna göre, halk mahkemesinin oturumlarını açık-kapatıyor, sorgulamaları yapıyor, duruşmaları sürdürerek ölümlü cezasıyla suçlandıklarını. Doğrusu bu kadar yeneyleki (!) bir hukukçuya ender rastlanır, eğer Hitler zamanında yaşıyadı ki bil bilir daha ne hukuki mucizeler yaratacak! Kuşkusuz eğer bu tür polis casuslarının iddialarını hukuka ve mahkemelere gerekçe teşkil edilebiyeydi, faşist Türk devleti PKK'yi karalamak ve "terörist" ilan etmek için bunlardan bir lercesini ortaya çıkarmakta hiç de güçlük çekmeyecekti. Faşizmin bir el işaretiyle bile başta TKSP, Devrimci İşçi vb. güruhların sefieri ol-mak üzere binlerce şaşk PKK ve Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesi aleyhine açıklama yapmak, yalan iddialarla karalamak için her zaman hazır. Ne var ki, insanlık tarihi boyunca uğruña büyük mücadeleler verilerek bugünkü düze-yi getirilen hukukun, polis casus-larının iddialarından hareketle bir halkın en kutsal hakkı olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yargılanmasına araç edilmesine, insanlık değerlerine en küçük bir saygı olanlarını bırak olmayacak-ları çok açıktır.

Son başkılarında tutuklanan yurtseverlerin her birini "PKK'nin üst yönetiminden" kişiler olarak nitelendiren savcı Kurt Rebbman,—ki bu kanyia nasıl vardığı da meçhul,— bir hukukçuya hiç de yarasmayacak tarzda tamamı ile gerekçe dışı iddialar da öne sürülmektedir. Örneğin 1987 yılında yapılan aramalarda "ölüm kararı—" ele geçirildiğini söylemektedir. Anlaşılan bay savcı yine ya hayal gücünü konuştur-maktadır, ya da yurtseverlerin evlerinde ve derneklerde toplanan yazınları arasında bu tür belge-leri kendi eliyle hazırlatı koymuş-tur. Açık ki, her iki durumda da yine hukuk yara almıştır.

Hiçbir suçları olmadığı halde, sadece ve sadece Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sempati duydukları ya da bu mücadeleyi çeşitli biçimlerde destekledikleri için tutuklanan Kürt yurtseverleri, "adam öldürmek", "öldürmeye te-bebbüs etmek", "tehlikeli şekilde yararlanmak" vb. ithamlar altında bulundurulmaktadır. Yine Federal Savcının hayali iddialarına göre, "PKK tarafından kurulan halk mahkemesi harıl harıl çalışmakta, durmadan ölümlü kararları uyg-ulamaktadır." Ve yine devrim düşmanı emperyalistlerce bakıla-cak olursa "PKK çok tehlikeli bir terör örgütüdür." O halde faşist Türk devletiyle her türlü işbirlikleri içerisinde gerekire, Kürt halkının Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine ve bu mücadeleden ötürü çgü PKK'ye, kendi yasalarını bile çiğ-neyerek bunca saldırıya yönelen güçlere sormak gerekir; "PKK'nin üssü" diye tanımladığınız bunca dernek, yayınevi vb. yasal kuruluş ile yüzlerce Kürdistanlı yurtsever için evlerine, gece yarıları, kapıları parçalayarak insanlık dışı bas-kıların düzenlediniz; bu başkılarında elektrik düğmelerine va-rana kadar evleri didik ederek ve birçok eşyayı kırıp-dökerek aradı-nız, ne kadar silah, cephanne, tat-layıcı yakaladınız? Çuval çuval topalayp götürdünüzüz ve ta Anka-rya ya kadar ulaştırdığınız yazılar-dan başka ne bulabildiniz? Açık ki, asırsız iddialara kanıt bulmak hiçbir zaman mümkün değildir. Böyle kanıtlar için 1986'da Hamburg'da yaptığınız çgü ancak kompolar düzenleyebiliydiniz. Ve eğer ortada bir "terör izi" aranacaksa, emperyalist polisin Paris ve İsviçre'de kadın ve çocuk demeden kitleleri coplaması gibi olaylara; ve Alman-ya'da derneklerle ve evlere baskın düzenleyen polisin izine, kırp dök-tüklerine bakmak yeterlidir.

Artık bütün dünya biliyor ki, PKK'ye yöneltilen suçlamalar, PKK'nın gelişmesinden emperyaliz-min ürkmesi ve tedirginliğine ka-lıması "terör" vb. safatsalardandır, eğer, bizzat PKK'nın düşüncesinden kaynaklanmaktadır. İhtilacı Marksizm-Leninizm çagırıcılığı güçlü bir temsilcisi ve kararı bu savunucusu olduğu içindir ki, PKK tüm dünya gerillliği tarafından "tehlikeli" görülmektedir. Ve Avrupa'da bir PKK hâyetinin do-laşma da salt bu özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Tipki birbu-çuk asır önce komünizm hâyetini-nin do-laşması gibi...

Bunun daha açık kanıtları yine son günlerde Almanya'da yaşanan olaylar ve bu olaylar karşısında Alman devletinin sergilediği tutumda görüldü. Alman devletinin PKK ve ERNK sempatisini Kürdis-tanlılara yönelik uygulamaları ger-çekten hukuk devletiyle hiçbir ilis-

kisi olmayan ve tamamen polis devletinin yaptırımları olan uygulama-lardır. Buna sadece bir iki örnek vermek bile durumun anlaşılması için yeterlidir.

Alman devletinin son haksız ve insanlık dışı uygulamalarına karşı çı-ken ve bu uygulamaları yasalara çerçevesinde protesto etmek iste-yen Kürdistanlı kitleler birçok alanda ısgal, gösteri, miting, açık grevleri vb. eylemler geliştirdiler. Bir grup yurtsever de Bonn'da 20 Şubat tarihinde açık grevine başla-dı. Ancak açık grevlerine cadır kurma izni verilmedi, ama böyle-ceyle eylemi sabotte etmekti. Fakat yurtseverler, olumsuz hava koşu-larına rağmen eylemlerini açık havada sürdürdüler ve bir yandan da yasal bir hak olan cadır kurma hakları için mahkemeye başvuru-ludular. Hakim izni verilinceği be-lirtti, ancak ertesi gün gidiğinden "Sizin dosyanızı inceledik, siz bizim yasalarımıza bizi teşhir etmek istiyorsunuz, onun için cadır izni verilmeyecektir" cevabı verdi. Hakim kararının polisin tarafında hükümsüz kılınmış açık ortada-dır, ve bütün dünya da biliyor ki, bu uygulama hukuk devletinin değil polisin devletinin bir uygula-ması olabilir ancak.

Diğer bir örnek de yine Alman devletinin düşüncesinde planında bile Kürdistan konusunda sömürgeci-faşist Türk devletinin bile nasıl gerisine düştüğünü göstermesi açısından ilginçtir. 26 Subat 1988 tarihinde bir ilerici Alman örgütü—nı —BWK— Münih alanında dü-zenlediği "Kürdistan" konulu bir toplantı polisin tarafından engelle-niyor. Gerekçe çok ilginç; toplantı öncesi toplananın yapıldığı yere gelen Alman polisi, "Burada tehli-likli şeyler konuşacaksınız" diyor ve bunun için bu toplantıya izin ver-meyeceklerini söylüyor.

Bu olay, PKK öncülüğünde direnen Kürdistan halkının kutsal mücadelesi karşısında TC'nin ke-malist-ıncarkı politikasının parça-lanması, TC'nin meclisinde bile Kürdistan sorununun tartışıldığı bir dönemde yaşanan. Evet emperyalizmin Bağımsız Kürdistan düşüncesinden ne kadar ürktüğünü, buna TC'den bile daha taham-müs olduğunu ve PKK'yi tehlike olarak görmesinin asıl kaynağın-da da —terörizm vb. —bölgesi bir düşünceden ötürü olduğunu bu alayca göstermektedir.

Kaldı ki bu, salt Almanya'ya özgü bir olay da değildir. Diğer Avrupa emperyalist ülkeleri de bağımsızlık düşüncesinden yana olan Kürdistanlı kitlelere yönelik uygulamalarında kendi yasalarını rahatlıkla çiğneyebilmektedir. Demokrasinin havarisi geçiren Fran-sa, İsviçre gibi ülkelerde bile kanun-suz bir biçimde kitle eylemleri engellenmekte, Kürdistan'ın bağımsızlığından yana olan ve PKK önderliğindeki Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesini destekleyen Kürdistanlıların yürüyüş, gösteri, toplantı vb. hakları hiçbir gerekçe olmaksızın gasp edilmektedir.

Evet, PKK'nın emperyalizm için neden "büyük bir tehlike" olduğu, PKK düşüncesinden ve bu düşün-cenin gelişiminden Avrupa emperyalistlerinin neden tedirginliğine ka-lıydığı ve Avrupa'da bugün neden PKK hâyetinin kol gezdiği gün geçtikçe daha iyi anlaşılabilir.

Su gerekçeli bugün çok daha iyi görülmektedir ki; her türden ve her soydan işbirlikçi usakların desteğide Türkiye ve Kürdistan halk-ı Devamı 23. sayfa

Ben bu yazımda bazı pratik olayları ele alarak, çeşitli noktaları değineceğim. Yani vereceğim örnekleri, düşmanın mücadelesine yöneliminde başvurduğu yöntemleri boşa çıkararak gerçeklikteki taktiklerin nasıl olmaları gerektiği üzerinde durmak istiyorum.

22 Şubat 1987'nin soğuk bir kış gününüydü. Devrimci kurtuluş birliklerimiz, yaptıkları bir planlamaya Uludere'nin Nêrwe (Taşdelen) köyünü basarak, o köyde bulunan ceterleri cezalandırmayı hedeflemekteydiler. Daha önce devrimci güçlerce tüm sözlü ve yazılı uyarılara rağmen bu çete grubunu işlediği suçtan vazgeçmemişti. Hatırlanacağı gibi, işlediği tüm suçların bedeli olarak cezalandırılmasını Xeloyê Haci adındaki çetebaşının vurulmasından sonra bunlara da teslim olmuşlardı. Ancak ortamı boş bulunca yeniden aynı suçları işlemeye devam etmişlerdi. 1984 yılında toplu olarak sömürgecilere karşı gösteri yapan aynı köy halkının tüm talepleri ve ceterlere, vazgeçmeleri konusunda yapılan uyarılara rağmen, halk üzerinde baskı, şantaj, söngücülüklerin sürdürülen bu güruh, aynı türdükleri baskıların başka köyler üzerinde de yoğunlaşmıştı. Yöre halkının ulusal ihanete karşı öfke ve kinleri do

buna katılmışla, bu çete grubunu alayışına teşhir olmuştu. Ayrıca düşmanın Güney Kürdistan sınır olan ve bir merkez rolünü oynayan bu köyü cete faaliyetleri açısından bir basamak olarak kullanmak, böylece çok yönlü amaçlar gütmektedir. Tüm bunları iyi hesaplayan devrimci kurtuluş güçlerimiz, en zor koşullarda bunlara yönelik ve eylem basamakları ile gerçekleştirilir.

Yapılan plan doğrultusunda birliğimiz gündüz köye girer. Direkt okula giden birliğimiz, eylemde çocuk ve kadınların zarar görmemeleri için ceterleri okula çağırır. Okula sadece muhtar gelir. Diğerleri, beklenmeyen bir olay yüzünden Uludere'den "İçerden, ne olur-sa olsun çıkma" emrini almışlardır. Çeteler, evlerinin gelmezler. Bunun üzerine birliğimiz evlerini baskınlarında kalır. Aynı eylemde sömürgecilerin, Uludere alanında —yaygın olarak— alıncak olduğu kadar tiksindirici bir yöntem olarak kullandığı bir fuhuş merkezi de hedeflenir. Sömürgeciler, toplumun namus duygularından, zayıf olan bu halksından yararlanarak ajan ağını oluşturmuş mayıfedeştirir. Halide Akküt isimdeki kadın, fuhuş gelistirmeye yolculuğa çıkan ajan oluşturmaya görevlendirilmiştir. O gün yökü bir para karşılığında yapmaktadır. Bunun hedeflenmesi, eyleme güçlü bir siyasal sonuç verir. Burada hedeflenen ceterler ve bu rezil kadının, şahıslarında, sömürgecilerin can damarlarını rolünü görmektedir.

Belli bir hazırlık, planlama, örgütlenme ve uygun taktik biçime köye girilerek ceterlere çağrı yapılır. Silahların kırılmaları istenmiş; bunlar, silahların kırılmayacağına evlerine yönelinmiştir. Aslında iyice bakiğındığında gerçekleştirilen eylem kapsam bakımından geniş

değildir. Eylemin yönüne bakılınca, eylem taktik üstalığı içerde de iyice geniş kapsamı almıştır. Pekli buna rağmen TC'yi alelacele Konseyi toplanı yapmaya itmesinin ve hemen akabinde 30avaş açacağını Güney Kürdistan semalarında ucucağı yüzlerce bomba yağdırmasının nedeni nedir? Askeri açıdan düşünüldüğünde, devletlariarsa savaşları da bile bu kadar ucağı birlikte saldırıya geçmesi ender görünen olaylardandır. ABD, Libya'yı bombaladığında bile bu kadar ucağı katırmazken, faşist Türk cuntası gelistiren bir eylemden sonra neden böyle çılgınca davranıyor? Açık ki tüm bu sorular altında yatan gerçeklerin bir tek nedeni vardır: o da TC'nin, bunların şahsında tükenişini, yüzüklük egemenliğinin bitişini görmesidir.

Şimdi bunun biraz daha açalım. Bilindiği gibi, bazen küçük bir eylem zaferi garantileyebilir. Büyük bir askeri başarı gibi görünen bir çarpışma yenilgi getirebilir. Atlan ulat bir adım daha sonrası güç adamların sağlam zeminini teşkil eder ve oradan hareketle bir amaç gerçekleştirilebilir. İşte Nêrwe eyleminin niteliği budur. Bu açıdan diyorum ki, TC'yi bu denli çılgınlığa iten eylemin niteliği budur.

Faşist Türk cuntası sunu çok iyi bilmektedir ki, geçmişten günümüze kadar egemenliği kurmuş ve bunu pekiştirmek için gerçekleştirilmiş, bunda ulusal hainlerin belirgin rolü olmuştur. Bugün de tarihi tecrübelerine dayanarak ulusal kurtuluş mücadelemize karşı diktiği en etkin taktiklerden birisi bu ceterlik olmaktadır. Onlar, ulusal kurtuluş mücadelemizi, bu çember içinde boğmak istemektedirler. Eğer bu taktikleri, ulusal kurtuluş birliklerimiz tarafından etkisizleştirilmeseydi, mücadelemiz görüldüğü gibi boğulmaya karşı karsıya olacaktı. Bunlardaki gibi bir bitiş olayı olmazsa da yenilgileri gecici tadmak kaçınılmaz olacaktı. İşte bu açıdan faşist Türk sömürgeciliğinin taktikçi tam canevinden darbeyi verdi. Onların içerde yaşamları uluda seçtikleri ihanet yolu, onlara bir mezar haline getirildi. Ceterlik olayı, bunlara vurulan darbelerle hızla dağılmaya başladı. Böyle bir yaşam uğruşu serf ve hayıslarını bile satan birçok cete, silahlarını hızla bıraktı ve savaşıma eylemlerine belirti. En azıları bile evlerinde rahat yatamaz duruma düştüler. Seçtikleri yaşam tam bir zehir zembereğe dönüştü.

Bu eylem ve ardısıra gelişen eylemler, TC'nin bu taktiklini etkisizleştirmenin en etkili yolunu pratik bir somutluk haline getirdi. Burada Türk faşist cuntası alelacele harekete geçerek K. Kürdistan'ı bombalamaya girişti ve ardından iyice alelacele bombaladığı "kamplarda 200 PKK militanı öldürüldü" açıklaması yaptı. Bu da tam bir trajik komediye andırdı.

Nêrwe eyleminden sonra, o zamanki gelişmeler iyi izlendiyse, bir gazetecinin Özafa yontıldığı, "Peki bu durumda köy koruculuğu sistemini kaldırarak gerekmez mi?" tarzındaki soruya Özafın verdiği cevap, "Hayır, sadece onu daha değişik biçimlerde örgütlen-dirip güçlendirilmek gerekiyor" şeklinde oluyordu.

Daha sonraki gelişmelerde de açığa çıktı. Ceterliğin dağılması karşısında, bu sefer onun gizli lemlerinde örgütlemeye başladılar. Bir örgütlenme biçimi gerçek zemine örtülmesine oldu. Bu gizli ceterler, komutan ve yalmdiciarıyla bir tek askeri birim halinde çalışmakta,

kendi aralarında üst düzeyde MIT elemanlarının da katıldıkları partilantılar yapmaktadırlar. Bunlar toplum içerisinde genellikle ayrıcalıklı yerli olanlardır; yoksul, işsiz, güçsüz, lümpen, serseri, sınıf ticaretiyle uğraşan —ki, genellikle ticaret bunların elinde yoğunlaştırılmış, ticaretle uğraşan da buna bağlı olarak hemen hemen hiç kimse yoktur—, muhtar ve azalardan oluştuurularak işlerlik kazandırmaktadırlar. Yine bunlarla bağ içinde ve bunların da her türlü aşığıllığı yaygınlaştıran kökükylene fuhuş yaygınlaştıran ajanlaştırmış kaduntar vardır. Bunlar Nêrwe'de Halide Akküt, Hatice isimdeki kadınlar örneğinde görüldüğü gibi, insanlarımızın zayıf noktalarını kullanarak ajanlaştırmış, fuhuşu yaygın olarak geliştirmiş, aldıkları itibarları bilgilerini hemen işletmek görevidirler. (Hatice isimdeki ajanın yararlanmasında onun, pişman olup TC'ye lanet okuyarak yaptığı açıklamalar, bu konuda resmi birer belge niteliğindedir.)

Bu ceterlerin önüne konulan görevler oldukça kapsamlıdır. Komplolukluktan ibbara, adam sizdirmaktan örgüte ilişki kurup işletmeyle kadar geniş kapsamlı görevleri vardır. Son Uludere alanında yakalanarak sorgulanan üç gizli cetenin verdiği bilgiler, bu konuda düşmanın nası bir faaliyet içerisinde olduğunu iyice anlamaya yetebilir. Bizzat düşman tarafından örgütlenerek, bu alanındaki birimimizle ilişki içine sokulan bu çete grubu, amaçlarını ulaşarak başarı, birliklerimize ulaşarak cezalandırılmışlardır. Bunların üzerinde ele geçirilen ilk adet portat kalasıniki, bir tabanca, bir dürbün, 30 mermi, 10 şarjör kamulaştırılmıştır.

Bunların önüne konulan görevler şöyledir: Bir, örgütte ilişkiyi geçerek ilişkileri kendilerine tıklamak. İki, görevlerin en önemlilerini ıtkıyarak bazı önemsiz görevleri de yaparak hem güven yaratmak, hem de doğacak kuşkuyla onemlemez. Üç, birimin hareket tarzı, usulenmesi, bileşimi, teknik donanımı, birimdeki insanların düzeyi ve durumlarını düşmana sürükletmek. Dört, öncelikli halk arasında tanınan, görevli olarak bilinen bazı arkadaşların kellelerini düşmana götürmek. Beş, grupları pusuya düşürmek. TC ile birlikte imha etmek. Altı, güven yaratmak amacıyla ceterlere yönelik eylemler önererek, göstermelik çatışma yaratmak. Burada grubun taktiklini da sağlayarak en elverişsiz bir yerde çatışmaya itip kapana kısırtmak, içerden de yönelecek grubu imha etmek. Yedi, en son olarak, askere gelme adı altında ajan sizdirmek. Başarısız bir eylemde deşifre oldularla intibai yaratarak grupla saflara sızma gibi kapsamlı görevleri vardır.

Bunlar içerisinde bazılarını direkt Cizre MIT merkezine yazdı çağırarak, bazılarını da Diyarbakır'a bağlanarak, Onların konulan böyle kapsamlı görevlere bakılarak, faşist kolluk kuvvetlerinin bunlara neden bu denli bel bağladıkları görülmüştür. Uludere'de böyle bir çete grubunun elebaşlarının yakalandıkları ana kadar yürüttükleri faaliyetlerde, ne kadar pervasızca davrandıklarını görmek mümkündür.

Bu görevleri gerçekleştirmek amacıyla, her cephe faaliyetlerini örgütlemekle görevli olan bir birimimiz ilişki kurarlar. Birbirlerine tanıştırılır. Tamiki ya birimi kendileriyle uğraştırılır. Grubun zayıflıkları, çizgi dışı yaşamlarını da

farkederler, iyice pervasız davranırlar. Düşman da her cephe çalışmalarını, hazırlıklarını öğrenerek bir tek bunların bulundugu kapıyı açık tutar. Diğer yerleri alıyukaya alır. Böylece, grubu tek bu kapıya bağlar ve oyaldıkça oyalır. Daha önce birbirlerine hiç güvenmeyen bunlar aralar birbirlerini en çok güvenen olarak ortaya çıkarırlar. Abuk-sabuk sorular sorarlar. Sürekli gözlemlerle her an düşman bilgili itelirler. Bir türlü açık veririir ama, birimimiz devrimci önlimleri geliştirmeyi erterler; düşmandaki hareketlenmeyi hesaba mayrak kendisine göre hesap yapar.

Bu çete grubu çeşitli defalar pusuya kurar ama başarılı olmaz. Ardından aldıkları emir gereği, önlere önerirler. Gözetlemeye alana gelen bir takım düzeyindeki birimimizi pusuya düşürürler. Geriye kalan da sayılan oluşan birimimizi de köy toplantısı bahanesiyle köye çağırarak pusuya düşürüp imhaya hedeflenmektedirler.

Takım düzeyindeki birliğimiz, gidip beklenmeyen yerde düşman pususuna düştü. Pusuyu son anda farkederken serinkanıllığı elden bırakmadan hızla ve ateş üstünüldüğü inisiyatif ele geçirerek, pusuda bulunan düşman birliğine aynı darbeyi vurup hızla geri çekilmeyi başardılar. Eylemde iki asker öldürüldükten, ilerlerinde birlik komutanlarının da bulundugu 8 kişi ağır yaralandı. Düşmanı uykuya yakalayan birliğimiz, aynı ve şarjör darbeyi vurduktan sonra, tek bir savasçısının burnu bile kanamadan geri çekildi. Böylece avlamaya gelen düşman avlandı. Tabii bu haber TC basını ve radyosuna çarptırarak aktarıldı. Olay "devriye gezen bir sınıf birliğimiz, bölücü aşkıylara pusuya düşürüldü" diye yansıtıldı. Buradaki nezmetlerini, başarısızlıklarını böylece izlemek istemiyorlardı.

Eylemden dönen birliğimiz, 1987'de değeriendiren ile 16.7. 1987'de bu hain grubunu tutuklama kararı aldı. Böylelikle düşmanın tam planları altüst oldu. Çünkü plana göre, orada kalan birimimiz, aşam üstü zomlara götürülecek, imha edilecekti. İçeriden, ceterliğin 70 bin, istihbaratın 66 bin TL aldığını belirlen Mehmet Tuzan adındaki alcağ, bu konuda sunu belirtti: "Ben, Mustafa ve Ömer, aşkından hazırlandık. Son olarak randevu notasında anlaşılmıştı. Silahları Mustafa (onların komutanıdır) aldı. Planımız şu şekilde idi: Bizinki çemesi üzerinde 5 kişi pusuya kuracağtık (bunlar diğer cete elemanlarıdır). Ben ve Ömer, grubun önünde, Mustafa ise arkada yürüyecekti." Böylece kurdulmuş pusuya, sayılan az olan birimi düşürek ve kendi ifadeleri ile her devrimci başına 10 milyon TL para alacakları. Ancak yine kendilerinin tutuklanmasında, plan yarıda kalacak, aleyhlerine dönecekti.

Diğer bir planlarını da şöyle açıkladı: "Diğer bir planımız da görüldürde Nêrwe ceterlerine yönelik eylem idi. Bu eylemde, diğer PKK'ileri katlıysay, askere önceden haber vererekti. Böylece kaçarak çatışmada eylemcileri imha edebilirdik. Eyleme PKK'ileri katlıysay, başarısız bir eylemle Partiyi güven vererekti. Böylece Parti içine kolayca sızabilirdi. Vuracağımız her devrimcinin başına 10 milyon lira atacaktı." Tabii ki tüm bu alıncak emelleri onların ve faşist kolluk kuvvetlerinin kuraşında kaldı. Bunların yakalanarak, birinin aynı köyde yapılan bir köy toplantısında cezalandırılması, her

seyi tersine çevirmeye yetti. Böylece düşmanın yazık olarak örgütlemeye çalıştığı gizli ceterlik, daha yerleşmeden ilk büyük darbeyi beyninden aldı. Eylem, kitlelerde derin bir coşku yaratmakla kalmadı, o güne kadar dayatılan görevlere karşı lakayt davranan, eyleyenleri de uyandı. Görevlerini yerine getirmeyenler, alelacele görevlerini gerçekleştirmeye koştu. Çünkü bunların bir suçu da görevleri ertelererek, ıtkıyarak birimi işletmemekti. Gizli ceterlik içeriinde yer alanlar teze ve panik içinde böyle bir işlemlerini hemen ilan ettiler.

Burada, şu gerçeğe parkmak baskamak gerekiyor ki, bu tarzda örgütlenen ceterlik, ceterliğin en tehlikeli biçimidir. Ama bunların belli bir noktaya kadar planlarını hayata geçirebilirler, onların çok uyanık, güçlü örgütlenmeye sahip olduklarından kaynaklanmamış, tamamen birimimizin ihmalkarlığı, önlem geliştirmeyi, niyetlerini somut gerçeklik yerine koyalmanın gibi hatalı tutumları, onları son ana kadar cüretlice hareket etmeye götürmüş, bunda epeyce başarılı olmuşlardır. Oysa bu tarzda örgütlenen ceterlik, her gün bin türlü açkı vermek zorundadır. Aşığı yukarı biraz eğitilmiş geçmiş köylü, lümpen, serseri ögedirler. Onların günlük yaşamlarından tutalım örgüte yaklaşımlarına, sorunlarından, ruh hallerinden bile neyin peşinde olduklarını çıkarmak mümkündür. Bunları çeşitli yöntemlerle etkisizleştirmek pekala olanaklıdır. Ne yersizce herkesten kuşulanmak, ne kendimizi iş yapamaz duruma düşürmek (zaten düşmanın amaçlarından biri de budur), ne de safca davranıp görsüel tedbirleri elden bırakmak doğru olabilir. Bir tek ilişkiyi, bir tek kanala bağlamak, hareket tarzında disiplinli ve açık, kitle ilişkilerinde devrimci ciddiyetli, resmiyeti bir yana bırakarak olmaksızın tavırlara girmek, randevu sisteminde iki köylünün buluşmasını bile geride bırakırsanız işletmek; iki ay bir gizli çete grubunun ağına taktıkları kalmak, kolektif karar ve iradeye rağmen bireycilikli uygulamak, devrimci uyanık ve çalışmadan uzak hal ve hareketlerde bulunmak, her türlü düşman sızmasına açık kapı bırakmak olur. İşte kim olursa olsun, koca bir örgütte kendisiyle birlikte imhaya götürmek isteyenler, kişisel iradelerini, uygulamalarını ve her türlü gerçekliğin üzeri subjektif yaklaşımlarını, her şeyin önünde geçirirler—özünde bunları yaptıkları—, yaratılan değerleri bir daha yitkilerini görülebilirler. Bu açıdan, bu türden yaklaşımlar, tavır ve davranışlar, örgüt ve örgütlenme açısından en tehlikeli konumu arz etmektedirler. Koca bir örgütü yıkıma götürdükten sonra, kellelerin ucunması bile fazla anlam ifade etmez. O halde daha başlanğıca bu türden hatalı tutumlardan kaçınmak ve düşmanın bu ve benzeri yığına uygulamalarına karşı taktikler geliştirmek, devrimci faaliyetlerin başarısı için vazgeçilmezdir.

Yapılan bu eylemlerde genel gelen bir süreçte, iç hatları hareket peşpeşe gerçekleştirilen yoğun eylemlilik, Uludere alanında düşman taktik örgütler, hendekler, mevzileri çevrili olan karakolları aşınmak zorunda bırakmış, düşman ne yapacağını telasiyla savunmaya geçmiştir. Başlayan köy toplantıları, ceterlerin silahsızlandırılması, Uludere merkez baskını ve son

olarak Krör köyünden 17 peşmergenin çıkarılması süren yoğun ve sert eylemlilik —hemen hemen her gün eylemlilik geçmiş— bir kez daha önüne çıkarmış ki, iyi bir planlama, uyumlaşma, güçlü bir yönetimi bir silahlı birlik rahatsızlık düşmanı savunmaya ileriye gitmeli her yerde kalıcı ürün yaratabilir ve her günü bir eylemle kapatabilir. Gecikmeli de olsa, 1987 yılını böyle bir bilimla kazanmayı hedefleyen **ulusal kahraman Erdal (Mustafa YÖNDEM)** yoldaşı, iste böyle bir ahlâm içerisinde çıkan 8 saatlik gündüz çatışmasında Zeki yoldaşla birlikte kaybetmemek, sadece geride kalanları daha güçlü bir atığa kalkmaya ve kesin Parti taktiğini uygulamaya davet eder. O, güçlü komutan özellikleri, davaya olan sonsuz bağlılığı, Parti taktiğini sağa yatırmaya çalışan her türlü anlayışa karşı, sarılsamız bir azimle mücadele, hayatının son anına kadar temsil etmesini bilmiştir. O'nun anısını ve yaşamını, komuta yeteneklerini burada izah edebilmek olanaksızdır. O, mücadeleye yaşamında **Adı (Mahsum KORKMAZ)** yoldaşın yanısında yer almış, **Bedenları (Mehmet SEVGAT)** kadar uzanan komuta kademesini en seçkin militanı olmasını her zaman bilmiştir.

Demek ki, planlama ve uygulama daha başarılı, saldırı ruhunda kararlılık, her zaman yetkin sonuçlar doğurur. Uygulamada yanlışlıklar saldırı ruhundan yoksunluk, bir dizi darbeleri ve yenilgileri berabere getirir.

Görevlerin doğru bir planlamasız, doğru bir uygulamaya kavuşturulması, en doğru planlar bile, kağıt üzerinde kalmaktan, birer söz olmanın ötesine gitmez. Ya da en doğru planlamalar, saptanan taktikler, pratiğe yanlış uygulanırsa, ortaya aleyhte gelişmeler her zaman çıkarır. İşte düşmanın birer türlü başarısızlığı ortamların, bizzat devrimciler tarafından yaratılması oia da budur. Düşmanın en azgın ve en sinsî uygulamaları başarılı taktiklerle boşa çıkarmak her zaman mümkündür. Bu, en basit tekniğin yerinde kullanılması, güçlü bir gözlem, sezgi, planlamaya mümkündür. Savaş düzenini; çatışma esnasında bazen bir mermi, karsıdaki düşman personeli ortadan kaldırabilir. Bir roket, bir bomba, bir mevziyi etkisizleştirir. Alkışsıza, ya da asrı gözükmeyen bir hareket, yapının imhasına iyi açabilir, salt bu hareket yapının imhası da değil, bir çatışma hatında bir gedik yaratarak grubu savunmaz da bırakabilir. Yine yola düşen bir mayın bir düşman konvoyunun hareket tarzı üzerinde etkili bir rol oynayabilir. Salt bazılarının imhasına değil, sürekli bir bombanın patlayacağı tedirginliği ve korkusunu ortaya yayar. Yine, keza bir düşman ajansının eline yerleştirilen bir bomba birçoğunun imhasına iyi açabilir. Eğer atık davranışa birkaç merkezi de insiyatif üstünüldüğü ile geçirilebilir. Tersi durumda binlerce mermi bunu yaratamaz. Bir düşman birliğinden önce geçiren stratejik bir tepe, ya da bir vadi yağı insiyatif üstünüldüğü tehlikeye dönüştürülebilir.

Tüm bunlar, savaş sanatının bazı yönleri olarak gündeme gelir. Bunları bir türlü ele almak, sayısız dercede zenginleştirilebilir mümkündür. Aynı şey, planlamalar için de geçerlidir. Bir hedef hakkında ayrıntılı bilgilenmeye dayanan bir planlama ve bunun saldırı ruhıyla birleştirilmesi kesinlikle başarı

sağlar (istisnalar hariç). Doğru bir planlamada, eğer planı uygulayacak olanların bir bölümü, bunu iyice kavramamışlarsa, planın onlara dayandırılan bölümü başarısızlaşır. Planın uygulayıcıları, saldırı ruhundan yoksun, kararsız, kırık-ıkı, davranışları, istisnalar başarıya asla sağlanamaz. Ya da planlamada, gözden kaçırılan bir tek mevzi bile, beklenmedik kayıplara yol açabilir. Sırt atışın yapılması gereken yerde tek tek atış, ya da tek tek atış gerektiği yerde seri atış; birkaç bombanın kullanılması gerektiği yerde bir bomba ile yetinme, veya bir bomba ile yetinmenin gerektiği yerde birden fazla kullanmak, —bütün bunlar— bir çatışmada rol oynayan etkenlerdir. Bütün bunlara daha fazla değinmeden bazı örneklerle değinmek, bunların pratikte nasıl ortaya çıktığını görmek yararlı olacaktır. Burada hemen suna da değinelim ki, bizde zengin bir savaş ve deney birikimi olmasına rağmen, hala halk savaş sanatının başarılı uygulamalarında bahsedemiyoruz. Bu deneylerden güçlü sonuçlar çıkararak, bunları yeniden pratiğe aktarmak çok zayıf olacaktır. Hem hem her bir akıllı, onlarca çatışmaya girip çıkmış, onlarca eylem gerçekleştirilmiş olmasına rağmen, yine de bu böyledir. Kürdistan'da bu düzeyde halk savaşının verilmiş olduğu, yeni bir olay olduğundan bir bir etken olabilir. Ama esasında sorun, güçlü bir birikime rağmen, ondan güçlü dersler çıkarmamaktan kaynaklanmaktadır. Bu konuda birlikler ve bölgelemler deney aktarmı olmalıdır. Örneğin, Burada o bilinen de çokça değinilen komutanın özelliklerinden bahsetmeyeceğiz.

Bir başka pratik örnek olarak 12 Nisan 1987 günü Şikta Reg'te, düşmanın bir askeri aracı burada sayısız olarak belki fazla düşman güçlü imha edilmiş. Ama eylem, taktik itibarıyla düşmanın bir sürü girişimini boşa çıkarır. Daha önce bir kompo sonucu değeri komutan ve kararlı Parti savunucuları **Orhan (Hüseyin SARİÇİÇEK)** arkadaşın sorumluluğunda bir grubumuzda, ağır iş koşullarından da yararlanarak tuzağa düşürerek 5 arkadaş şehit eden düşman; ardından geniş çaplı bir operasyon ve saldırı başlatmış. Operasyon, geniş koşullara ayrılarak yayılan ve mevimsi koşullarından yararlanarak atığa kalkmış ve başarı elde edeceğine kesin güvene hareket etmekteydi. Birliğimiz dar bir alana sıkışmış. Bu durumu gören birliğimiz, düşmanı sürekli gözetler, keşifini sürdürür. Düşmanın en zayıf noktasını yakalayarak 15 dakikayı geçmeyen bir sürede hızla düşmanın bir aracına vurur ve imha eder. Düşmanın birlikleri, yarım saat uzaklıkta olmasına rağmen yardıma gelmeyeceğini, geri çekilecek Karakolunusuna doğru bulurlar. Eylem, süyün bir yakasından diğer yakasına geçen bir askeri araca karşı yapılır. Eylemin tüm başarısına rağmen, aradan geçen su, çok kabarmış olduğundan, silahlı saldırı önceden savışı geçirme olağanlığı hesaplanmadığından silahlı öbür yakada kalır. Bu eylemde görülen, başarılı bir taktikte düşmanın operasyon saldırısını boşa çıkarmış olmalıdır. Ama, diğer yandan iyice hesaplanmayan bir nokta, bir sürü cephaneye ve silahın ele geçmemesine iyi açabilir. Yine eylem, en kısa zamanda sürdürülür, hızlı vuruşla gerçekleştirilir. Önceden muhtemelen düşmanın helikopter indirmesini yapacağı noktalar tutulur. Böylece başarılı bir planlamaya eylem

hayata geçirilir.

Hepimizin bildiği 16 Ağustos Uludere eylemi vardır. Bu eylemde, 3 düşman aracı imha edilir; 1 binbaşı, 10 asker öldürülür ve 10 asker de yaralanır. Eylemde **Sami (Beyfettin ZÖĞÜRLÜ)** arkadaş şehit verildi. Eylem, iki günlük keşif ve kollektif hazırlanan bir planla, mayla atışa çıkarılır. Hem de düşman denetiminden en güçlü olduğu alanda, gündüz gerçekleştirilir. Eylemde, grubun çekileceği bütün hattaki taşıtlar noktalar tutulur. Eylemde saldırı grupları yerlerini alır. Düşman konvoyu saldırı hattına girer girmez, yoğun ateşle iki dakikalarda imha edilir. Ama daha önce yapılan keşifte, sayıları 3 olarak tespit edilmiş askerleri arkadaşlarını 4'e yükselttiği fark edilmiştir. Onun için bu araba saldırı dışında kalır, çatışmaya müdahale eder. Birlik, bunu da

Disarda Gelişen Mücadelemiz...

Başlatıcı 9. sayfada

olarak geçen bir savaş esirlerinin; ulusal kurtuluş mücadelesinin her alanında daha şiddetlenecek görkemli bir gelişme sağlanmasında başka ne ideali olabilir ki? Bizler için önemli olan her ne pahasına olursa olsun savaşımızın artan bir bilinçle gelişme göstermesi, sürekli sağlamasıdır. Nitekim mücadelemizin boylesi tarihsel bir süreçte olduğuna yürekli inanıyoruz.

Sunun da bilincindeyiz: Kürdistan Devrimi her hangi bir ülke devriminden çok daha önem kazağıdır gibi, görüşlenecik zorluklara da bir o kadar fazladır. Düşman, mücadelemize karşı pilgınca yönelimleri gerçekleştirir. İşkence, katliam ve idamları gerçekleştirilmeye de deneyecektir. Hiç de uzak olmayan bütün bu olası gelişmeler karşısında inancımız doğru ki, Partimiz, Cepheviz ve Ordumuz; her türlü emperyalist, sömürgeci yönelimleri altedeblecek, inatla ve bir linçle direnecektir. Gelse gelse; postumuz, halkımızın kurtuluş mücadelesine her zaman kurban etmeye hazırız. Parti tarihimize görüldüğü gibi bundan sonra da zindanları teslimiyet ve ihanet yusu değil, ama ne pahasına olursa olsun halkımızın onun kaynağı direnişin kalitesi haline getirmeye kararlıyız.

İşte arkadaşlar, bu bilinç ve perspektife hareket edecek birer PKK'lı ve ulusal kurtuluş olgularının gerekleri ne ise (ki muğlak değildir) görevlerimiz de o düzlemde yerlerine getirmeye çalışacağız. Hem de sonuna kadar.

Bir noktaya da değinmeden geçemeyiz. Partimiz, tüm kadro ve savasçılarımız bilmelidir ki, düşmana vurulan her darbe, Kürdistan'da yankılanan her ses ve topraklarımızı kanlarıyla sulayan her şehidimiz; bizim sorumluluklarımızı, bilincini ve öfkesini bilemektedir.

Arkadaşlar, dünyayı titreten, TC'yi temellerinden sarsan, halkımıza ise bir o kadar güçlü ve enerji veren şanlı mücadelemiz, bugün tüm dost ve düşman güçleri yeni yönelimler içine sürüklemektedir. Böylesi tarihsel ve şanlı bir gelişme karşısında bir çok yetmezlikli olmasına rağmen, Türkiye kamuoyu ve devrimi hareketinin duyarsız olması düşündürlemez.

Cezalandırmak en çok konusulan, tartışılan konu şüphesiz ki ulusal kurtuluş mücadelesidir. Burada, dışımızdaki güçler doğal olarak dışarıdaki varlıklarından birer yansımasıdır. Birçok örgüt, hareket;

etkiszleştirir gerekli malmalemleri aldıkları sonra geri çekilir. Düşman helikopterle askeri kondukmak istediği bütün stratejik tepelerde ateşle karşılaşırsa, neye uğradığını şaşır. Birlik, başarıyla eylem tamamlar.

Yine salt bir mayına, salt birkaç bombayla gerçekleştirilen başarıya eylemlerimiz çoktur. Bunlardan, eylemlerimizin bilmediğimiz Mar'din'de gerçekleştirilen eylemler, önemli yer tutar. Tüm bu eylemlerin hiçbirinde kayı verilmemiş gibi, onlarca düşman ajanı, askeri imha edilmiştir. Bir milis, rahatsızlık bir el bombasıyla bir ajanı imha edilebilirken, milisleri harekete getiremediğin bahsetmek bir devrimci açısından utanılması gereken bir durumdur.

Sayısal olarak, bileşim olarak, teknik donanım olarak güçlü yapıya sahip olan silahlı birliğimizden birçoğu, neden savaşçı geliş-

tiremiyor. Milis yapısı var, bir sürü teknik olanak da mevcut, savasçıların savasına azmi yüksek, deney birikimi oldukça güçlü olmasına rağmen, güçlü bir savaşçı karakterimiz, burada elbetteki sorun yönünde düşümler. Savasçı, söz dalaşım uygulama, bir tek taktik biçime takılıp kalma, ya da basit edimler yüzünden savasçın çekimine, görevleri erletmeye gibi yavaş durum elbette her yerde savasçı önünü tıkı. Savasçı, salt dar silahlı birimlere dayanarak yürüttükten, salt bir baskın, puslu gibi taktiklerle yetinip, salt bir alan etrafında dönüp dolaşmak; yani hep tek biçim, tek yöntem almak, savasçı en çok zarar veren korkunc bir tutuculuk olabilir. Bu açıdan tek bir taktik biçime takılıp kalmamak, bir yöntemle yetinmemek, her şeyi yerinde kullanmak bugün her zamandan daha aciliyet arzeder.

gerçekten de büyük bir şerefir. Partimizin üstündeki tarihsel görev ve mücadelemizin büyüklüğü hem kadro ve savasçımızın sorumluluk alanının genişletilecek hem de büyüktür. Zira, devrimimizin atık alanı salt başına Küres-Kürdistan'la sınırlı olmayıp bölgesel, daha sistemler arasında da değeri bir öneme sahiptir, PKK'nın olmanın, ulusal kurtuluş savasçı öneminin büyüklüğü. Buna denk düşen formasyona ulaşmak şarttır.

Savaş koşullarında doğan, savasçı bir Parti olarak tüm kadro ve savasçı arkadaşlar savaş koşullarına denk düşün bilince, kararlılıkla ve cesaretle yürümleridir. Başkan APO gibi bir önderle sahip olmak, PKK gibi bir partiyi sahip olmak büyük bir şansır aslında. Partimizi gözbeğlememiz gibi kuruyalım. Her türlü yıkıcı, bozguncu, kompoçu kişi ve örgütlerle karşı APO'ya bilinc ve kararlılıkla savasalım. Her kadro ve savasçı arkadaş, mücadeleye pratiğinden doğru sonuçlar çıkararak, savasçı doğru kavramal ve savasç kurallarımla uyalıyomaldır. Bunun için Parti talimat ve emirleri eksiksiz olarak yerine getirmeli, emir-komuta dinlenmeli, askeri disiplinle bağlı kalmalı, en önemlisi de silaha sahip olunmalıdır. Bir savasçının bir saat bile mümkün değildir terminat altında olsun. Halkımızın mücadelet gelenliği iyi örgütlenmelidir. Fakat farklı yaklaşımla politik uyanıklık elden bırakılmamalıdır. Gözlemlenilen ve mücadeleye yoluna kanaliz edilebilecek bir türlü şeyden sonuna kadar yararlanılmalı, bu konuda en ufak bir şey küçümsememelidir. Düşmanın güçlü neyse öyle bilimledir. Gerillada hantallık ölümdemektir. İnsiyatif ve manevra unsuru elden bırakılmamalıdır. Parti talimat ve emirlerine bağlı kalmalıdır. Süre, zor olsa bile asılmayacak, altedeemeyecek hiçbir engelini olmalıdır kessinir.

Ve son olarak; sancısını çektiğimiz (keza imkan bulamadık) şu kahrolası duruma hiçbir kadro ve savasçı arkadaşın düşmesini en temel dileğimizdir. Silahlı eylemler olan bir savasçı sağ olarak düşmanın eline geçmemeli. Zira, Partimizin de belirtliği gibi, her ne vesile ile olursa olsun düşmanın eline sağ gemek sadece suç dğıl, ama aynı zamanda teslimiyet ve pek çok de ihanettir. Bir savasçı, adına yararlar tarzda edilmir.

- Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türlü gericiilik!
- Halk savası yoldaşları ileri!
- Biji Serok APO,
- Biji PKK, ERNK, ARGK!
- Berxwedan Jiyanê!

Gazir Cephesi Komutanı Hasan Yoldaşın...

Baştarah 24. sayfada

Halkın durumu giderek bizim lehimize geliyor. Her köşü altında yarımların devrimcilerden esirgeniyorlar. Düşmanın her türlü baskılarına karşı göğüs gereker bize destek oluyorlar. Düşmanın çok yönü olarak dayattığı uygulamaları karşı direniyorlar. Halkta bütünleşen mücadeleimiz bugün zafere daha yakın."

Hasan yoldaş, Parti çağrılısı olarak 3. Kongre çalışmalarına katılmak üzere Şubat 1986'da Parti Merkez Okulu'na gitti. 3. Kongre hazırlık çalışmalarında faal olarak yer alıp kendisini yenilemeye ve geliştirmeye Kongreye deleğe olarak katıldı. Bu dönemde Partinin başlatmış olduğu hareketine ve her türlü tasfiyeciliğin tasfiyesi faaliyetine aktif olarak katılıp kendini eğitirken, yoldaşların eğitimine de yardımcı oldu. O, birçok gücün kendini yenilediğinden zordandığı böyle bir ortamda geçmişin yanlış ve hatalarını açığıyla ortaya koyarak Partinin doğru devrimci taktik

hattını özümsemeye çalıştı. O'nun bu yönü faaliyetleri Kongre sonrasındaki hazırlik sürecinde daha çok yoğunlaştı ve ürün verici hale geldi. Kongre kararları doğrultusunda yeni dönem faaliyetlerinin planlanmasında ve devrimci eğitimin geliştirilmesinde en faal çalışan devrimcilerden biri oldu.

Parti 3. Kongre kararlarını hayata geçirmeye yönelirken Hasan yoldaş en önde yer almaya hazır bir devrimci olarak Partiden görev talep ediyordu. Bir parça özgür vatan toprağı için büyük özgürlük yollarında hareketle geçen ilk grupları içinde yer aldı. Komutası altındaki birlikte Garzan Cephesinde gerilla savaşını geliştirmek için Partiden aldığı emir doğrultusunda hareket ettiği ve savaş alanına çıkarak 1987 yılı boyunca mücadelelerini yaşadığı büyük ve tarihi atılıma katkida bulundu. Bu faaliyetini daha da derinleştirme cabası içindeyken, 10 Şubat günü düşmana girilen 16 saatlik kesintisiz çarpışmada ve düşmana ağır darbeler vuran kahramanca savaş içinde Ferhat, Reşit, Sururi ve Murat yoldaşlarıyla birlikte Kürdistan şehadetine ulaştı.

Hasan yoldaşın kişiliği emekçi dürlülüğü ve fedakarlığı ile Kürt yitilmiş ve mertliğinin birleşiminin en seçkin örneklerinden biriydi. Bu değeri özelliklerini birleşiminin denli büyüklükler yarattığını gösteren seçkin kişilerden biri oldu. O, bulundugu yerde hep olumluyu ve çözümü geliştirdi, hep bir nefer olarak en mütevazı yaşama ve yoğun çalışmaya seçti, hep güveni ve cesareti yarattı ve çevresine egemen kildi, hep yüksek bir tutku ve inanca pratik içinde olmak ve halkının kurtuluşu için savaşmak istedi. Ve bir özgürlük savaşçısı, halk savaşçısı olarak sunduğu örnek kişiliği zafere taşındırarak Partimize ve halkımıza en değerli armağanını bıraktı.

Parti gerçeğiyle cisimleşen Hasan yoldaşın büyük kişiliği bütün devrimler için her zaman örnek olacak ve O'nun anısı zafere yolunda yükseltilecek ulusal direniş mücadelemize yaşatılacaktır.

PKK Gerçeği Emperyalizmi Ürkütüyor...

Baştarah 20. sayfada

ların azgıncı saldıran, her türlü insanca değeri yok etmek isteyen sömürgeci-faşist Türk devletinin vahşetine karşı, zindanlarda ve dağlarda çok büyük fedakarlıklar ve büyük değerler pahasına insanlık değerlerini koruyan ve insanlık düşürün faşizm tarafından yere düşürülmesine izin vermeyen PKK'nın insanlığı yaptığı hizmet küçümsenemez. Ve yine insan hakları, kişi özgürlüğü vb. kutsal sözcükleri kalkan yapıp, Türk faşist rejiminin sıkıştığı her dönemde ona yardım etmek amacıyla bu kavramları ayaklar altına almakta çekinmeyen ve kendi yasalarını bile hiçe sayarak ve hukukun üstünlüğünü bir yan ate politisi devleti uygulamalarını bir PKK düşüncesine

karşı çıkarak "uygar Avrupalı'nın bu tutumlarına karşı gücünden, vakarından ve karallığından en küçük bir taviz vermeden yoluna devam eden PKK'nın insanlığı ödetceği, maledeceği çok şey olduğu muhakkaktır.

Komünist Manifesto'dan, yazının başına aldığımız, komünizmin hayatlerini Avrupa'yı nasıl ürkütüldüğü ve geriliğinin buna karşı nasıl kutsal ittifaklar kurduğuna ve herkesin birbirini nasıl komünistlikle suçladığını diye getiren belgelerden, proletaryanın büyük öğretmenleri Marx ve Engels sonuç çıkarıyor. Manifesto'nun başta aktardığımız iki paragrafından sonra üçüncü paragrafı şöyle devam ediyor:

"Bundan iki sonuç çıkıyor:

I- Komünizm şimdiden bütün Avrupa devletleri tarafından büyük bir güç olarak tanınmaktadır.

II- Komünistlerin bütün dünya önünde, görüşlerini, amaçlarını, eğitimlerini yazılı olarak açıkça ortaya koymaları ve bu komünizm hayateli masalına, Komünist Partisi'nin kendisinin yayınladığı bir manifesto ile son vermeleri zamanı çoktan gelmiş çatmıştır."

Komünizmin bir güç olarak nelere kadar olduğu çok geçmeden açığa çıktı; ve komünizm hayateli masallarının ise bugün ancak çok geri bazı toplumlarda silik bir izi kaldı.

Eğer ustaların belirlemelerine sadık kalınacaksa ve bilime inanç yitirilmemişse PKK'nın gücü ve PKK adı etrafında koparılan terörizm masallarının da benzer bir seyir izleyeceğinden kuşku duyulmamalıdır.

Devrimci Görev ve Türk Solu'nun Tutumu...

Baştarah 17. sayfada

Kürt kartını cebinde taşıyamayacaktır Türk solu halen Kürt kartını elinden bırakmış değildir. Halkımız adına karar verme yetkisini kendisine görenler vardır. Bu, halkımızın kendi özgür geleceğini kendi elleriyle yaratma, özgüçünü ve yenerneğini güvenimle hor görmezdir. Komünizm zehirini beyinlerinde aktıramadılar. Sosyal-söven, sosyal emperyalist (sosyal sömürgeci) çizgisi dağıtmadılar. Beyinlere vurulan bu zincirler parçalanmalıdır. Bu yapılmadıkça sol adına bir adım daha ilerlenemez.

Biz halkımızın öz iradesi, öncü gücü olarak kararımızı savasarak özgür olma yönünde kullandık. Bu karar hakkı halkımıza aittir. Türk solu halkımız adına karar verme durumunda değildir. Ancak şu konuda kararını vermesi lazım. Bu hakkı savaşımızda bizimle enteransyonist bir dayanağın içinde mi olacak? Türk solunun vereceği karar bizim için önemlidir. Biz Türk solunun bu hakkı mücadele karşı-

sında tarihin karanlık sayfalarında değil, aydınlık sayfalarda yer almasını istiyoruz. Türk solu burjuvazisinin yanında yer alırsa, mücadeleimiz daha kanlı ve daha çetin geçecektir. Halk olarak üçbin yıldır esaret ve acının en korkuncunu yaşamaktadı. Daha fazlasını yaşamak istemiyoruz. Türk solu burjuvazisinin karşısında yer alırsa halkımızın uğrayacağı katliamlar, keşkeceği acılar, daha az olacak. Türkiye devrimi daha yakınlaşacak, burjuvazinin alaşağı edilmesi daha kolaylaşacaktır.

Türk solu, burjuvazisine karşı mücadeleyle yükseltmez, halkı onların eline bırakarsa, Kürt halkının acı ve kayıpları fazla olacağı gibi, Türk halkının da acı ve kayıpları fazla olacaktır. Türkiye'de devrim süreci uzatılacak, tatile çıkarılacaktır. Türk halkının evlatları burju-

vazinin savaş makinesinin dişileri olarak ülkemize sürülecek, halklarımızın evlatları birbirine daha çok boğazlatılacaklardır. Bu unutulması! Daha çok kan dökülmesi ve acıların çekilip çekilmemesi konusunda karar verme sorumluluğu size aittir. Bu sorumluluktan kaçamazsınız.

İrkçilik ve şovenizm karşısında, devletin halkımıza yönelik uygulamaları karşısında Türk solunun üstüne düşeni yapması dileğimizle bu yazımızı noktlatıyoruz.

T.K. derisine not: Bu yazıma değin çıkarmış olduğunuz etik. Ve yayınmanızı, bunun yolunu bulmanız içinlikle istiyoruz. Bunun dışında çıkarmış olduğumuz olmadı diğer diğer derilere gönderemiyoruz. Bu işi yapmanızı rica edeceğiz. Bu yazıma birer nüshasını, Yeni Cözüm, Şaçaq, Yeni Demokrasi, Çağdaş Yöy, Gün, Mayıs, Yarın adlı derilere göndermenizi rica ediyoruz.

30.9.1987

Muzaffer Ayata, Mustafa Karasu, Mehmet Şener Askeri Cezaevi, 35. Koşuş, Diyarbakır

WEŞAN SERXWEBÜN (Serxwebün Yayınları)

1. Politik Rapor	10 - DM
2. Faşizme Karşı Mücadelede Birleşik Cephe Üzerine	4 - DM
3. Toplu Yazılar — Mazlum DOĞAN	15 - DM
4. Mazlum Yoldaşın Anısı Yolunuz Aydınlansın	
Sürekliliği Meşaleleri (Bitti)	4 - DM
5. 12 Eylül Faşist Cuntası Birinci Yılı Doldururken (Bitti)	4 - DM
6. PKK 4. Yılımı Yaşıyor	2 - DM
7. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu	
Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - Program Taslağı	10 - DM
8. Kürdistan'da Zorun Rolü	
Kürdistan'da Siyasal - Ulusal Kurtuluş Savağı	13 - DM
9. Kürdistan Workers' Party-PPK — Programme (İngilizce)	3 - DM
10. Kürdistanın 5. Yılına Girenken	
PKK Daha Güçlü ve Savaşkan	4 - DM
11. Ortadoğu Bölgesel Savaşın Eşğimesi mi?	3 - DM
12. Mehmet KARASUNGUR Yoldaşın Anısına	3 - DM
13. Kürdistan'da İç Çatışmalar ve Proletaryanın Çözümleyici Rolü	4 - DM
14. Günümüz Kürdistanında Türk Ordusunun Rolü	4 - DM
15. Örgütlenme Üzerine	12 - DM
16. Devrimci'deki "Kafa Kanskılığı" mı, Yoksa Bir Küçük-Burjuva Reformistinin İlah Olmazlığı mı?	4 - DM
17. 12 Eylül Faşist Rejimi Dördüncü Yılına Girenken Genel Durum, Sorunlar ve Görevlerimiz	5 - DM
18. Faşizme ve Ulusal Baskı Sistemine Karşı Ortak Mücadelelerin Sorunları	3 - DM
19. Devrimci Mücadelede Küçük-Burjuva ve Küçük-Burjuvazinin Kürdistan'daki Rolü Üzerine	8 - DM
20. PKK II. Kongresine Sunulan PKK-MK Çağışma Raporu	5 - DM
21. Parti Gerçekliği Tümü Yönleriyle Kavrayalım ve Uygulayalım	3 - DM
22. Direnerek Yaşamaktır (İkinci Baskı)	4 - DM
23. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - Program Taslağı	4 - DM
24. Kürdistan Devriminin Yolu (İkinci Baskı)	5 - DM
25. Tarihi Karerlerin Kürdistan (Kurtuluş Bildirgesi)	2 - DM
26. Kürdistan'da Kişilik Sorunu, Devrimci Milletin Özellikleri ve Parti Yaşamı	12 - DM
27. Kürdistan Halkının Diriliş Mücadelesi —Diyarbakır Zindanı (Av. H. Yıldırım)	15 - DM
28. PKK Direniş Şehitleri Albümü	60 - DM
29. Kürdistan'da Darasçılık, Kültür Kültürü ve Devrimci İnsanın Görevini	6 - DM
30. Arbetarler Partisi Kürdistan-PPK — Programın (Almanca)	2 - DM
31. İdeoloji ve Politika Nedir, Nasil Ortaya Çıkıyor? (İkinci Baskı)	4 - DM
32. Arbetarler Partisi Kürdistan-PPK Der Weg der Revolution Kürdistan - Manifest (Almanca)	6 - DM
33. Diyarbakır — Seçme Şiirler-1	8 - DM
34. Seçme Yazılar - Çift I (Abdullah Öcalan)	15 - DM
35. Yeni Şafaklara Doğru - Kürdistan'dan Anılar -	13 - DM
36. Seçme Yazılar - Çift II (Abdullah Öcalan)	15 - DM
37. Kızılşan Toprak - Roman -	13 - DM
38. La voie de la révolution du Kurdistan —Manifeste - (Fransuzca)	(FF 20.7) - 7 - DM
39. Kurdistan da "Özel Harp"	15 - DM
40. Der Nationale Befreiungskampf Kurdistan, die Massaker des türkischen Staates und ein Aufruf an die fortschrittliche Menschheit (Almanca)	3 - DM
41. Bağışımız Kürdistan Yolunda - Kürdistan'dan Anılar -	15 - DM
42. Enya Rızgariya Metewa Kurdistan —Bername Pêşniyar (Kürtçe)	5 - DM

SERXWEBÜN

Abone Fişi

Adı, Soyadı : .....

Adres : .....

6 Aylık

Almanya içi:

DM 18 ☐

Almanya dışı:

DM 20 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 35 ☐

Almanya dışı:

DM 40 ☐

Abone Hesap Numarası:

Deutsche Bank - Köln

Konto Nr.: 35 16 036

BLZ: 370 700 60

Yazışma Adresi:

SERXWEBÜN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak edeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Impressum
V.i.S.d.P.
L. Kadah
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank-KÖLN
L. Kadah
Konto Nr.: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Danimarka
Avusturya
İngiltere
Hollanda
Belçika

10.00 dkr.
22.50 S.
0.75 £.
3.75 hfl.
75.00 sfr.

Norveç
Fransa
İsviçre
İsveç

10.00 nkr.
7.50 ff.
3.00 sfr.
7.50 skr.

Garzan Cephesi Komutanı Hasan Yoldaşın Anısı Ölümsüzdür

"Halkta Bütünleşen Mücadelemiz Bugün Zafere Daha Yakın"

10 Şubat 1988 günü, Kozluk-Baykan arasındaki dağlık arazide meydana gelen ve iki düşman helikopterini ile 30'dan fazla askerini imha edildiği çatışmada, PKK'nın değerli militanı ve ARGK'nın Garzan Cephesi komutanı, dürüstlük, cesaret ve yüğitlik sembolü Hamit DAGTEKİN (Hasan) yoldaş şehadet mertebesine ulaşarak, ulusal direniş kahramanları safına katıldı. Hamit DAGTEKİN yoldaş, Silirt-Besir'in Zevik köyünde emekçi bir köylü ailesinin çocuğu olarak doğdu. Küçük yaşta çeşitli işlerde çalışmaya başladı ve ilkokuldan sonra Batman'da okula devam etti.

Kürdistan ulusal kurtuluşu için düşünsel ve grupsal gelişmelerini ilerletip Kürdistan'a yayılmaya başladığı dönemde, bu faaliyetin ilk geliştiği yerlerden birisi de Batman oldu. Çok değişik alanlarda ve özellikle yoğun koparak gelip yığınan, yöün çelişkilerle dolu ve yurtsaver öze sahip olan insanları toplandıran bir içişlerken olan Batman, doğal olarak ulusal kurtuluş hareketinin ilk geliştiği alanlardan biriydi. Devrimci grupları Haki KAREY yoldaşın başlattığı bu alanındaki faaliyet, daha sonra Mazlum DOĞAN yoldaş tarafından sürdürülerek, 1977 sonlarında geniş bir gençlik kitlesi içinde toplanan bir grup düzeyine ulaştı. Küçük yaşta bir öğrenci olmasına rağmen, Hasan yoldaş, 1977 yılı sonlarında bu gençlik grubu içinde yer alarak, 1978-79 yıllarında Ağıt yoldaşın yönetiminde bu alanda faaliyet yürüttü. Bu yıllarda Batman'da gelişen geniş kitle hareketinin yaratıcı ve örgütleyicilerinden oldu. Ondanaki yurtsaver düş, devrimci bilincine birleşene, halkımızın yığıt bir savacısı olmanın başka bir yaşamı olmayan büyük kişiliğin şekillenmesi başladı.

PKK'nın kuruluşu ve ilanyla birlikte 1979-80 yıllarında Kürdistan'da büyük bir devrimci kitlesel gelişme ve kitlesel mücadele yaşandı. Ulusal kurtuluş hareketi gençlik sınırlarını aşarak içi, köylü ve esnaf kitlelerini kucağına aldı. Türk sömürgeciliğinin ajanları durumunda olan asretiler-födal gerici güçlere karşı devrimci aiddet temelinde yayın bir mücadele gelişti. Bu mücadelelerin en çok geliştiği alanlardan birisi de Batman ve yöresiydi. Hasan yoldaş, Kürdistan halkına devrimci bir örgüt ve ulusal mücadele deneyi kazandıran bu faaliyetin bir nefesi oldu.

Çağımızın bütün muazzaf devrim deneyimlerini öğrettiği gibi, devrimci gelişme düş bir hat izlemeye, yükselmeye ve gerilemeye, başarıları ve yenilgileri, ileri atımları ve geri çekilmeleri ortaya çıkardı. Kürdistan'da da böyle oldu. 1979'da kabaran kitle hareketi ve büyüyen mücadeleye örgütlü öncü gereken cevabı veremedi, faaliyetlerdeki amaçlılık tehlikeli bir örgütsel krize yol açtı. Bu yetersizlik ortamında, Kürdistan ulusal kurtuluşu gibi bir eylemin şekillenmesinde büyük telaşla geçen Türk burjuvazisinin 12 Eylül faşist-askeri darbesi gibi, en barbar bir karşı-devrimci saldırıya geçmesi tehlikeli de darıttı ve ağırlaştırdı. Faşist Türk ordusu, Kürdistan'ın her köyüne ve her evine çağımızın en vahşi güçlerinden biri olarak yeniden girdi; zulüm, işkence ve yomarmış her Kürdistan insanının yaşamı haline getirdi. Böyle bir ortamda devrimci örgütü koruyup geliştirmeye yolsa zorlastı ve Hareket kısmi olarak geri çekilmek, yenil-

den toparlanıp örgütlenmek, hazırlanmak durumunda kaldı. Hasan yoldaş, 12 Eylül vahşetini Gercüş alanında karşıladı; bir grup yoldaşıyla birlikte 1981 ortalarına kadar 12 Eylül saldırılarına karşı direnerek faaliyet yürüttü.

Hasan yoldaş, 1981 ortalarında Parti kararı ile Filistin ortama gitti. Emperyalizmin truva atı olan İsrail siyonizmine karşı Filistin halkıyla omuz omuza direniş içinde kendi siyasi ve askeri eğitimini yaptı. Parti politikasını, ulusal kurtuluş mücadelesini ve devrimci bilimi daha çok öğrenmeye çalıştı. Haziran 1982'de İsrail'e karşı en ön cephede yer alarak savattı.

Parti, 1981-82 döneminde yürüttüğü faaliyetlerle muazzam bir hazırlık çalışması yaptı. Güçlerini toparladı, eğitim, uluslararası ilişkiler kurup geliştirdi ve bu çalışmalarını Parti 2. Kongresiyle en üst düzeye çıkardı. Kongre, yaptığı kapsamlı değerlendirmeler ve aldığı tarihi kararlarla ülkeye dönüş ve direniş mücadelesini geliştirme hareketi başlattı. Hasan yoldaş, 2. Kongrenin bu hareketine ilk katılan birkaç kişiden biri oldu; sağladığı devrimci gelişmeler sonucunda, ülkeye dönen ilk grubun içinde yer aldı. Ali UĞUR yoldaşla birlikte 1982 güzünde Eruh, Sason, Şirvan alanlarına girdi ve buradaki ilk devrimci çalışmaları başlattı. Böylece O, sadece bir alanda çalışmıyor, değişik alanlar arasındaki bağlantıları kurarak, Parti güçlerinin çeşitli alanlara ulaşmasını da sağlıyordu. Kuşvevli, fedakar, kararlı, azimli ve fedakar yapısıyla bu çalışmaları başarıyla yürüttü ve içinde bulunduğu grupların sevilen güç kaynağı oldu.

1983-84-85 döneminde, önce güçlerin alanlarına yerleşimi ve pratik hazırlıkları, daha sonra tarihli 15 Ağustos Atılımı ve devrimci savaşın gelişimi yaşandı. Kuzey-Batı Kürdistan'da Türk sömürgeciliğine karşı kırk yıldan beri ilk defa silahlı başkaldırı oldu. Kürdistan'da modern anlamda silahlı direniş ilk defa giril-yordu. Faşist-sömürgeci rejim, kudurmuş hayvan gibi bütün gücünü bu gelişmeler üzerine saldirdi; bütün ordusunu ve en modern araçlarını harekete geçirecek devrimci güçleri ve yurtsaver kitleleri etkemeye, yok etmeye çalıştı; çok sayıda imha operasyonları planladı ve uygulamaya koydu. Özellikle 1985 yılında savaş bütün şiddetliyle gelişmeye en yoğun düzeyine ulaştı. Bu dönemde var olmak için direnmek, en atılmak, halkımızın geleceğini kazanmak anlamına geliyordu. Partinin seçkin militanları, yığıtçe öne atılarak bedenlerini faşist-sömürgeci saldırılarına set yaptılar, kahra-

manca direniş ortaya koydular. Bu dönemde Parti güçleri iyi örgütlenemedi ve yönetilemedi; mücadele içinde oportünizm ve faşistçilikle, düşmana teslim olmaya ve provokasyona kadar bir yığın gericilik yaşandı. Gerçek denek taşı olan yakıcı pratik içinde insanlar denendi ve ayrıştı. Hasan yoldaş, bu dönemden yüzünün aklıyla çıkarıldan oldu.

Hasan yoldaş, bu dönemde orta bölgede çalıştı. Ahmet İBİN yoldaşın yönetimindeki birlik içinde 1983-84 yıllarında Silvan'dan Sason'a kadar geniş alanda devrimci hareketi örgütlemeye, kitleleri eğitim hareketi geçirmeye ve faşist-sömürgeci düşmana darbe vurmayla çalıştı. Alanda gerçekleştirilen bütün eylemlere katıldı ve başarılı bir asker ve komutan olduğunu kanıtladı. Bölge 1985 baharında ağır bir darbeye yaşadı. Nefin haininin ihati sonucu sekiz yüzden fazla kişi düştü, yüzden fazla insan tutuklandı ve derin yaralar açıldı. 1985 mücadelesi bütün bir ortamda örgütlendi ve yürütüldü. Durumun bunca olumsuzluğuna rağmen faşist-sömürgeci düşmana ağır darbeler vuran ve hainlerden intikam için bir dizi silahlı eylem başarıyla gerçekleştirildi; halka yeniden güven verilir mücadele safına kazanıldı, bölge yeniden örgütlü bir gerilla bölgesi haline getirildi. Hasan yoldaş, bütün bu faaliyetlerin içinde en aktif kişi ve bir komutan olarak yer aldı, alanda gerçekleştirilen bütün eylemlere hem teori, hem de pratik açıdan damgasını vurdu. Bu dönemdeki alanların sınırlı bir kısmını yazdığı **Bağımız Kürdistan Yolunda** adlı kitaplağı "Düşmana Vurarak Halkı Kazan- dık" yazısında o günler için şunları söyledi:

"1985 yılının 2 Haziran'ıydı. Batıya kaymak için kabalık bir grup müfrezemize alanımıza geldi. Ancak, Tumoruk Eşret denen hain tarafından ihbar edildi. İhbarı çok önceden alan sömürgeci arkadaşlarımızın yolu üzerinde, büyük güç ve silahlarla üç yerde çember oluşturup pus kuruldur. Her üç yerde çembere düşen arkadaşlarımız çatışarak çemberleri yıarp kurtulmaya başladılar. Bu olayda bir düşman askeri ile bir arkadaşımız yaralı oldu. Kısa bir süre sonra, biz Eşret denen haini yakaladık ve hesap sorduk. 'Üstegün beni zorladı, beni affedi!' diye yalvarmaya başladı. Arkadaşlarla bir şey olmadysa bile ortada bu kadar insanın kanı vardı. Biz affetsek bile halk bunun bedelini sorardı ve ölüme cezalandırıldı.

Ajanlara vurulan cesaretili darbeler halka güven ve ibaseti aşıyor. İstedikleri her şeyi açık olarak

konuşma ve yapma fırsatı veriyor. Eski desteğimizden daha fazlasına sahiptik. Düşmanın faaliyetlerini, bu destek vasıtasıyla denetimimizde tutup boşa çıkarıyorduk. Düşmanın durumu, özellikle çocuklar arasında bir eğlence konusu olmuştu. Çocuklar, telefon tellerini her gün nasıl kopardıklarını, karakoldeki düşman gücünün karakola yaklaştan esek, inek ve köpeklerden nasıl panığe kapılarak onları vurduğunu, kafa, kol ve ayak hareketleriyle anlatıyorlardı.

14 Temmuz gününü direniş eylemleriyle kutlamamız gerekiyordu. Bilindiği gibi, bugünün mücadelemizde tarihi bir anlamı vardı. Yoldaşlarımızın anısına bağış birliği bir gereği olarak ih hedef seçtik. ABD Mobil Petrol Şirketi ile yakınında bulunan karakola darbe vurulacaktı. Kesif ve istihbarat sonuçları ile somut planımız çıkarak ortada zinde detaylı tartışıp ortak karar

haline getirdik. Silah, sayı, grup bileşimleri hedefte göre ayarlanarak, saldırı ve geri çekilmeye kullanacağımız güzergahlar tespit edilip harekete geçildi. Aynı anda iki hedefte birden saldırıya çıktık. Karakol kuşatmaya alındı ve aynı anda şirket de basıldı. Roket ve ferdli silahlarla karakol yarım saat dövüldü; şirket ve dolun tesisleri yakıldı ve düzenli bir biçimde geri çekildik. Daha sonra örgütü bir istihbarat dayanarak detaylı bilgi alındı. Düşman karakolunda çok sayıda kayıp vardı. Mobil şirketinde ciddi hasar ise 100 milyon üstündeydi. 2 TIR kamyonu, 3 pikap, 2 acenta, jeneratör ve petrol dolun tesisleri yakıldı. Sabaha kadar petrol yanıyor, alevleri gökyüzüne doğru yükseliyordu.

"Düşmanın yaratmak istediği bu komploya misilleme olarak 1 Ağustos'a üç gün boyunca minitkada, 6 kişinin içinde olduğu

düşmanın bir operasyon aracını pusuuma düşürdük. Camade bulunan astsubay ve 5 eri imha ederek, üzerindeki tüm silah ve eşyaları devrim adına el koyduk. Ayrıca, arabalarını yakarak imha ettik. Astsubayın üzerindeki 120 bin TL devrim adına kamulaştırıldı. Sağ kurtulan bir yaralı ere savaş esiri muamelesi yapararak, yarasını bağlayıp serbest bıraktık.

Avrupa'dan yeni gelecek salla- rımıza katılan iki arkadaştan birisi (Ahmet ERGİN-Rızgar) eylemde başan gösterdiği için ödül olarak bir tabanca ve G-3 aldı. Bu arkadaşımız uzun süre sonra Baykan dağlarında sömürgeciyle girdiği çatışma sonucu iki arkadaşıyla birlikte şehit oldu. Çatışmada onlar- cıya düşman askeri öldürmüştü.

Bu eylemin ardından, cenaze- leri almaya gelecek olan düşman gücüne de puslu kurduk; fakat o gün gelmediler. Bir sonraki gün sabah helikopter desteğinde gelecek cenazelerini alıp götürdüler. Geceli gündüzlü iki günlük yorucu bir yolculuğun ardından, Andok Dağı'nın tepesindeki onbeş cadran- dan oluşan köpeklerin bulundugu yaylaya vardık. Biz çok canın karşıladılar. Hemen bir çadır- baltarak bizi misafiri ettiler ve istila- himize baktılar. Misafirimiz idetildir. Tüm köpekler etrahında toplanları ve uzun süre konuştuk. Konuşan arkadaşın açık ve anlaşılır üslubu halkı oldukça etkiledi. Uzun süre propagandadan sonra devrim meseleleri üzerinde sohbetimize devam etti. Köpekler sık sık konuş- maya ortak olarak, yaşamlarının zorlu geçişinden yakınıyorlardı. Hepsiyemlerden ve savaşçıların- dan oldukça etkilmiştiler. Güven gelişmiş; geleceğe artık ümitte

bakıyorlardı. Bu durum, bizim halk- ve ülkemize olan bağlılığımızı daha da pekiştiriyordu.

Artık akşam olmuştu. Bizden habersiz bir koyun kesmiş olduk- larını görünce, sorduk: 'Nye kestiniz?'

"Size kesmeyip de kime kesa-

cakmışız? Siz bizim için savası-

yorunuz."

Yemekten sonra ayrılmak istedi- dik, ancak bizi bırakmak istemedi- ler. Yanlarında daha fazla gıdalar- memiz onları için iyiydimizdi. 'İşimiz- ydi' diyerek zorla ikna ettik. Oa- reisi bize hitaben, 'Madem gitmek- te ısrar ediyorsunuz, o zaman ufa- kta hediyeymi kabul edin' diyerek bize 40 bin lira uzattı.

"Niçin bu parayı veriyorsunuz? diye sorduklarımız. 'Kendinize mermi aldınız' dedi. Biz de, 'Bunu devrimde bağış olarak kabul ediyor- diyerek eldik ve oradan uzaklaştık. Davamı 23. sayfa